

AANHANGSEL, 2

Of tweede Deel;

VAN DE

DICHT-KUNDIGE

ZIELE-ZANGEN,

OP-GESONGEN

Door PHILIPPUS van SORGEN,

En verscheide andere

ZANGH-LIEVERS.

Tot UTRECHT,

By de Weduwe van WILLEM CLERCK, Boeck-
verkoopster, op de Neude in de Grondt-Regel
der Gereformeerden. A°. 1688.

*UITTREK uit het Verslag gedaen aen de
koninglyke Maetschappy der Fraeie Kon-
sten en Letterkunde te Gent, over de stukken
ter mededinging in 1816 ingeleverd.*

Het eerste en uitmuntendste der weldaden van den zegepraël van WATERLOO, was de onafhangelijkheid van ons Vaderland. Nimmer scheen eene omstandigheid aen het Genootschap gunstiger om de Konsten uittenoodigen tot het vereeuwigen, in hunne edele voortbrengsels, der gevolgen van dien glorieryken Veldslag. 'T was in die vaderlandsche inzichten dat het Voorschift der mededinging door het Genootschap werd uitgezonden; thans mag het zich verblyden de opgevatte hoop ten deele vervold te hebben gezien.

DICHTKUNDE.

De nederduitsche Zangstukken, ten getalle van vyftien, en de fransche ten getalle van veertien, hebben de eerste ter beoordeeling voorgesteld geweest. De fraeiheid van een groot getal diër stukken, doet beklagen dat het Genootschap, ingevolge deszelfs wetten, slechts de bekroonde Dichtwerken in 't licht hebbe konnen geven.

De Prys, voor het nederduitsch Zangstuk voorgesteld, is toegewezen aen MEVROUW CATH. WILHEL. BILDERDYK, te Amsterdam.

De accessit aen Mr JOH. BOSSCHA, Hoogleeraer der latynsche Letterkunde, te Amsterdam.

De vereerlykende melding aen Mejuffr. PETRONELLA MOENS, te 's Gravenhage, en aen Mr PIETER RUTGER FEITH, lid van het Gerechtshof te Almelo.

De Prys voorgesteld voor het fransch Zangstuk, is toegewezen aen Mr PHIL. LESBROUSSART, van Gent, eertyds Hoogleeraer der Letterkunde, eenen der Opstellers van den algemeinen nederlandschen courant, te Brussel.

De accessit aen Mr PIETER LEBROCQUY, van Gent, student in rhetorica, in het koninglyk Collegie dezer stad.

De vereerlykende melding aen Mejuffr. C. S. HUGO DE RAVESCHOT, te Brussel.

*EXTRAIT du Rapport fait à la Société
Royale des Beaux Arts et de Littérature
à Gand, sur les morceaux présentés au
Concours de 1816.*

LE premier et le plus signalé des bienfaits de la victoire de WATERLOO, fut l'indépendance de notre Patrie. Jamais circonstance ne parut plus favorable à la Société, pour faire un appel aux Arts, et les inviter à consacrer, dans leurs nobles Productions, les résultats de cette immortelle Journée. Ce fut dans ces vues patriotiques qu'elle publia le Programme de son Concours; elle peut se féliciter aujourd'hui d'avoir vu se réaliser en partie, les espérances qu'elle avait conçues.

POÉSIE.

Les Cantates flamandes au nombre de quinze, et les Cantates françaises au nombre de quatorze, ont été les premières soumises à la discussion. Le mérite d'un grand nombre de ces morceaux, fait regretter que la Société, conformément à ses statuts, n'ait pu livrer à l'impression que les Poèmes couronnés.

Le prix proposé pour la Cantate flamande a été décerné à Madame CATH. WILHEL. BILDERDYK, à Amsterdam;

L'*accessit* à Mr JOH. BOSSCHA, professeur de littérature latine, à Amsterdam;

La mention honorable a été accordée à Madame PETRONILLE MOENS, à La Haye; et à Mr PIERRE RUTGER FEITH, juge au Tribunal d'Almelo.

Le prix proposé pour la Cantate française a été adjugé à Mr PHILIPPE LESBROUSSART, de Gand, ancien professeur de belles-lettres, l'un des rédacteurs de la gazette générale des Pays-Bas, à Bruxelles.

L'*accessit* à Mr PIERRE LEBROCQUY, de Gand, élève en rhétorique au Collège royal de cette ville;

La mention honorable a été accordée à Mad^{elle} C. S. HUGO DE RAVESCHOT, à Bruxelles.

MUZYK.

Zeven mededingers hebben om den Prys van het Muzyk gedongen: alle de stemmen hebben zich vereenigd om dien toe te wyzen aen Mr VERHEYEN, van Gent, die het fransch Zangstuk in muzyk heeft gesteld, en aen Mr P. J. SUREMONT, van Antwerpen, die zich op het nederduitsch Zangstuk heeft geoëffend.

Een *accessit* is toegewezen aen Mr CH. GILDEMYN, orgelist van O. L. V. te Brugge, voor zyn muzyk op het fransch Zangstuk.

SCHILDERKONST.

Twee Schetsen hebben ter mededinging gezonden geweest. In het een diër stukken, 't welk zinnebeeldig is, herkent men bekwaamheid, en de schikkingen eener gelukkige verbeeldingskracht; doch het vereenigt niet genoegzaam de hoedanigheden door het Genootschap vereischt. Aen dat stuk is eene vereerlykende melding vergund; het heeft voor zinspreuk: *Tout à la gloire des Héros.*

BOUWKUNDE.

Het voorwerp van den Prys der Bouwkunde, was een Gedenkstuk op te rechten ter glorie van de Helden gesneuveld voor het Vaderland: eene Grafnaeld van Mr FR. FLORENT, van Ath, heeft geschenen het meest aen de wenschen van 't Genootschap te voldoen, 't welk, ten blyke zyner voldoening, den zelve eenen Eerpenning heeft toegewezen.

BEELDHOUW- PRINT- EN TEEKENKUNDE.

Het Genootschap had tot voorwerp van den Prys der Beeldhouwkunde voorgesteld een Gedenkteeken in gebakken aerde, of afgegoten in plaester; en voor den Prys der Printkunde de afteekening eener schets van eenen Gedenkenpenning; er hebben zich geene mededingers aangeboden.

Gent, 18 van Weimaend 1816.

De vaste Geheimschryver.

J. B. F. DE BAST.

MUSIQUE.

Sept Concurrans se sont disputé le Prix de la Composition musicale: toutes les voix se sont réunies pour décerner la palme à MM. VERHEYEN, de Gand, qui a mis en Musique la Cantate française, et P. J. SUREMONT, d'Anvers, qui s'est exercé sur la Cantate flamande.

Un *accessit* a été décerné à Mr. CH. GILDEMYN, organiste de N. D. à Bruges, pour sa Composition musicale sur la Cantate française.

PEINTURE.

Deux Esquisses ont été présentées au Concours. Dans l'un de ces morceaux, qui est allégorique, on reconnaît du talent, et les combinaisons d'une imagination heureuse; cependant il ne réunit point, à un degré suffisant, les qualités que la Société exigeait. Mention honorable a été accordée à ce morceau portant pour devise: *Tout à la gloire des Héros.*

ARCHITECTURE.

Un Monument à élever à la gloire des Héros immolés pour la Patrie, était le sujet du Prix d'Architecture: un Obélisque de M^r FR. FLORENT, d'Ath, a paru le plus se rapprocher des intentions de la Société, qui, pour marque de sa satisfaction, lui a décerné une Médaille d'honneur.

SCULPTURE, GRAVURE ET DESSIN.

La Société avait proposé pour le sujet du Prix de Sculpture, un Monument en terre cuite ou jeté en plâtre; et pour celui de Gravure, le Dessin d'un projet de Médaille; il ne s'est point présenté de Concurrans.

Gand, ce 18 Juin 1816.

Le Secrétaire perpétuel.

J. B. F. DE BAST.

De Eerpenningen den Overwinnaren toegeschikt, hebben op den eenen kant het zinnebeeld aller Kunsten; het opschrift wyst aen het Genootschap 't welk de zelve aanmoedigt; het onderschrift den dag der uitdeeling der Pryzen.

Op de wederzyde leest men de volgende byschriften :

1° *Op den genen aen Joff. BILDERDYK toegewezen :*

NOBILISSIMÆ
MUSARUM ALUMNÆ
CATH. WILH. BILDERDYK
HAGÆ COMITENSI
QUOD
RELATAM AD WATERLOO DE GALLIS VICTORIAM
FELICI CARMINE
CELEBRAVIT.

2° *Aen Mr Bosscha :*

HUMANISSIMO
VIRO
JOH. BOSSCHA
QUOD
REL. AD WATERLOO DE GALL. VICT.
CONCINNO CARMINE
CELEBRAVIT.

3° *Aen Mr LESBROUSSART :* | 3° *A Mr LESBROUSSART :*

PRÆSTANTISSIMO
VIRO
PHILIP. LESBROUSSART
GANDAVENSI
QUOD
REL. AD WATERLOO DE GALL. VICT.
FELICI CARMINE
CELEBRAVIT.

Les Médailles destinées aux Vainqueurs, portent d'un côté l'emblème de tous les Arts; la légende désigne la Société qui les encourage; l'exergue la date de la distribution des Prix.

Sur le revers des Médailles on lit les inscriptions suivantes :

1° *Sur celle décernée à Mad. BILDERDYK :*

4° *Aen Mr LEBROCQY :* | 4° *A Mr LEBROCQY :*

OPTIMÆ SPEI ADOLESCENTI

PETRO LEBROCQY

GANDAVENSI

QUOD

REL. AD WATERLOO DE GALL. VICT.

GONCINNO CARMINE

CELEBRAVIT.

5° *Aen Mr VERHEYEN :* | 5° *A Mr VERHEYEN :*

SOLERTISSIMO

VIRO

PETRO VERHEYEN

GANDAVENSI

QUOD

CELEBRATAM NUMEROSO CARMINE

DE GALLIS AD WATERLOO VICTOR.

SUAVISSIMIS MODIS

APTAVIT.

De Eerpenning aen Mr P. J. SUREMONT, van Antwerpen, toegewezen, heeft het zelfde byschrift.

La Médaille décernée à Mr P. J. SUREMONT, d'Anvers, porte la même inscription.

6° *Aen Mr GILDEMYN :* | 6° *A Mr GILDEMYN :*

PERITISSIMO

VIRO

CAROLO GILDEMYN

BRUGENSI

QUOD

CELEBR. NUMEROSO CARM.

DE GALLIS AD WATERLOO VICT.

BLANDIS MODIS.

APTAVIT.

Het gedacht diër byschriften behoort aen Mr J. H. LEBROCQY, Hoogleeraer in het koninglyk Collegie, en Geheimschryver der Klasse van Letterkunde; het opmaken der Eerpenningen, waer in men de grootste konst bemerkt, heeft toebetrouwd geweest aen de graveernaeld van Mr L. DE BAST, eenen der bestierders van het Genootschap.

La pensée de ces inscriptions appartient à Mr J. H. LEBROCQY, Professeur au Collège royal, et Secrétaire de la Classe de Littérature; l'exécution des Médailles, qui ne laisse rien à désirer, a été confiée au burin de Mr L. DE BAST, l'un des Directeurs de la Société.

NOODIGINGE

Tot het

BESCHOUWEN van JESUS.

Oort Menschen, die verliest op konst en wens-
schappen

Geduyrig jaegt en hijgt naer iets, dat u
ontbeert,

Het gene dat gy soeckt en is geen soec-
kens waerd,

De Wysheyd die u roept is sonder maet of trappen,
Gy die daer neemt de maet van Wateren en Landen,
Gy die de streecken kent, en allerhande Volck,
Kond in haer eygen tael begroeten sonder Tolck;
Gy die aen ons ontdekt nog onbekende stranden.
Gy die met koud u oog kond doorde Wolcken senden,
Om daer te schouwen aen het uytgebreyde rond,
Gy die aen het Gesternt haer plaetse wysen kond,
En al het Hemels heyr kondt deelen af in benden.
Gy die soo onvermoeyt doorlesende de Boecken
Van oude en nieuwe Tyd, van Oorlog en van Vreed,
Hoe dat sig dese Vorst en gene Koning queet,
Bestaet vernuftig na te vorschen en te soecken.
Gy die met uw' verstand Natuurs geheymenissen,
En selfs te kennen en ons te doen kennen poogt,
Daer in gy dog u selfs en and're vaeck bedroogt;
Dewyl uw' wetenschap haer gronden leydt op giften.

Gy die met hooger vlugt vliegt boven al de dingen
 Die maer alleenelyck de sinnen komen voor,
 Gy die met spitsen breyn breekt door het sienlyck door,
 En reeckent dat te kleyn wat oor of oog ontfingen.
 Gy die met uw verstand tot in den Hemel steygert,
 En daer door eygen drift soeckt te geraecken tot
 De kennis van het zyn en wesen van dien God,
 En sijn verborgen Raed 't welck Eng'len is geweygert.
 Komt hier, ey komt dog hier, en wilt niet langer loopen
 Naer de besitting van een yd'le wetenschap,
 Niet waerdig in der daed een voet verset of stap,
 Of zyt gy noch al graeg 't berouw soo dier te koopen.
 Ick stel u voor het oog de God van al de Goden,
 Die Vorst van wien de Vorst sijn Land ontfangt te leen,
 Den grooten Opper-Heer van Hemel, Aerd en Zeen,
 Die op de minste wenck volbrengen syn geboden.
 Ick noodige U te sien dien Souverainen Koning,
 De Sonne van de Son, voor welckers helder ligt
 Die blinckende Planeet in glantz en luyfter swigt,
 En die den Hemel heeft gekosen tot syn Wooning.
 Ey siet der Geesten God, word hier een worm en made
 In Vleesch en Bloed gelyck, ô wat een wonder werck!
 Den onbepaelden God bepaelt sig in een perck.
 Den Schepper der Natuyr den Vinder der Genade.
 Siet hier op kenders van de boven-aerdse dingen,
 Het eerste wesen afgesondert van het lyf,
 Het welck heeft buyten en in alles syn verblyf,
 Het geen Uw' swak vernuft niet kan of mag doordringen.
 Gy Godsgeleerde die Unaer dien God laet noemen
 En die sijn Wesen meent te kennen soo 't behoort,
 Komt hier en siet dien God, en siet syn eeuwig woort.
 Op dat gy niet vergeefs met desen naem moogt roemen.
 Ick noodige U te sien de Waerheyd, Weg en Leven,
 Het Woord met vleesch bekleet, dé Engel van 't verbond
 De God van Eeuwigheyd, die was voor 's werelts grond,
 En die aen al wat is het wesen heeft gegeven.

Siet hier een God, en drie in Hem, in een besluten
 Syn Eygenschappen en syn eeuwig Raeds besluyt,
 En 't geen dat in der tyd syn Soon moest wercken uyt,
 Wanneer hy wierd gesalft verr' boven Me-genoten.
 Gy Volckeren verstroyt van 't Oosten tot het Westen,
 En daer de Sonne rijst en daerse weder daelt;
 Maer die nog nimmer met dit Ligt en zyt beltraect,
 Beschout dees Morgenster ick raed het U ten besten.
 Gy Volck'ren die by ons gereeckent zyt voor Wilden,
 Gy die daer dwalende door Bosch en Velden sweeft;
 Gy and're die naer wer en ordinantie leeft,
 Schoon dat gy in de grond niet veel van haer verschilde.
 Gy Volck'ren die daer woont in hollen en speloncken,
 Die Menschen schijnt te zyn, uw' wesen brengt het meê,
 Maer soo veel reden hebt gelyck het domme Vee,
 Gy die daer legt gantsch in onwetenheyd versoncken.
 Ey komt ten voorschijn uyt de naere en swarte kuylen
 Daer noyt de klare Son, haer licht of stralen send,
 Ey hoort hier Volckeren van naem ons onbekent,
 Of meent gy dat gy kont dit helder licht ontschuylen.
 Gy by wien noyt nog van Genade is gesproken,
 En die nog niet en weet wat Zaligmaker is,
 Die JESUS niet en kend, nog de Getuygenis
 Syns Geests; en noyt den geur syns naems en hebt geroken.
 Ick nodige U tot sien: En gy verblinde Joden
 Op welckers oog en hert dat sware decksel leyd,
 Dat decksel waerd van U en ons te zyn beschreyt;
 Die Sterre Jacobs word op nieuws u aangeboden.
 't Is lang genoeg geleeft van Schaduwen en Beelden,
 Vergaep u doch niet meer aen Bock of Stieren-bloed,
 De Kerck was doen een Kind en moest dit poppe-goed,
 Dat sy daer mede tot sy grooter werd wat speelde.
 De saecke self vervult de plaetse van het Voorbeeld,
 Bestrijckt u oogen dog met oogen-salf, en siet
 Wat dat'er komen most en wat'er is geschiet,
 Gy vind myn seggen waer, soo gy bescheyden oordeelt.

't Geen *Zacharias* eens te vooren heeft gesproken,
 Dat sal eens zyn vervult, als gy met angst en smert
 Met een gebroken geest en een verslagen hert,
 Sult schouwen aen den geen in wiengy hebt gestoken.
 Nu maectt u, maectt u op, ô Sion hier is klaerheyd!
 Komt wandelt in dit licht, die Sonne gaet u op,
 Die sonder ondergaen sal klimmen in den top,
 En U omschynen met gerechtigheyd en waerheyd.
 Siet hier u Koning komt gesalft met Vreugden-balsem,
 Hy komt en is bekleet met ciereelyck gewaet,
 Hy 'er is, die selfde wel, maer in een and're staet,
 Dien gy den Beker gaeft met Edick en met Alsem.
 En is het niet wel tyd, ô Schapen! dat dit dwalen
 En loopen ginsen weer eens eynd'lyck zy gestaect,
 En dat dien Herder ons tot eene Schaeps-koy maectt,
 Op dat gy weer bewoont U Landen in haer palen.
 En is het niet wel tyd dat Isr'el sig vergader
 Na datse zyn verstroyt nu sestiën Eeuwen lang,
 Van daer de Sonne rijft tot haren ondergang,
 En met ons haren God oock noemen Abba Vader.
 Als Geest en waerheyd sal versellen uw' gebeden,
 Als gy wat jong en reyn is, tot syn Autaer brengt,
 En het onreynen nog het kreupele gehengt,
 Als *Malachia* seyde, dan sal dien Vorst der Vrede
 Dien waren Vreden-Vorst U voor de syne kennen,
 In waerheyd niet in schijn, schoon dat gy voormaels zijt
 Door valsche Christussen tot dertigmael misleyd,
 Soo sult gy evenwel aen desen U gewinnen.
 Hy is uyt Judaes stam in Berlehem gebooren,
 Als *Jacobs* oudste Soon, een spruyt van *David's* stam,
 Waer uythy inder tyd syn Vleesch en Bloed aennam,
 Wanneer dat Juda nu syn Scepter had verlooren.
 Kond gy hertneckigh Volck dien Silo nog misfaken,
 Dien eenmael komen sou, gelyck Uw' Vader sey
 Wanneer hy stervende die dingen op een rey
 Sag komen, 't welck hem deed na zyn verlossing haken.

Kond gy nog loochenen die geene welckers Wonden
Van *Eſaias* zyn ſoo levend afgemaelt,
Beproeft eens of 'er wat aen deſe reeck'ning faelt,
Die *Daniel* u geeft van Jaren, weecken, ſtonden.
Kond gy noch deſen voor Meſſias niet erkennen,
Die tot ſyn Name voert Verloſſer, ſtercke Godt,
Sagtmoedig, nedrig, goed, en al des werelts ſpor,
Op wien de Mannen Gods ons wiſſen met haer Pennen,
Indien gy hier op ſegt dat ſy hem oock beſchryven
Te ſullen zyn een Held vol yver, vier en kragt,
Die alles dwingen ſal te buygen voor ſyn magt,
En de God looſen met een ſtaf van yſer dryven.
Ick ſtae dit met u toe, gy meugt dit wel gelooven
Want ſchoon dat JESUS heeft u t'eenemael bevryd,
Van 't Jock dat op u lag in uwen ſlaeffen tyd,
Soo moet nog evenwel ſyn glans die ſchande uyt dooven.
Hem hoort de Glory toe ſoo wel als de Genade,
Hy moet u maecken vry naer Lichaem en na Geelt,
En 't geen aengaende Hem l'is voorſeyd geweest,
Dat moet eens zyn vervult, herzy dan vroeg of ſpade.
Dat hy ſoo nederig eerſt quam, dat was van nooden
Op dat hy als een Vorſt ſyn Volck'er ſtraffen droeg,
En dat hy voor haer ſchuld ſyn Vader deed genoeg,
Die hem de ſtoel van Eer daer op heeft aangeboden.
Hy quam doen tot ons, als een goedertiere Koning
Genade en Vreede moeft hy eerſt de wereld bien,
Eer hy ſyn ſtercken Arm en ſeegbaer Swaert liet ſien,
En dit Tooneel eens wierd verandert van vertooning.
Maer nu is 't voor de deur, de tyd begint te naken,
De Volck'ren zyn verdeelt ſy wetten vaſt haer Sweert,
Den een des anderen ſyn ingewant verteert,
Terwyl ſy op haer beurt des Heeren gramſchap ſmaken.
Hy bied u Joden aen in 't midden van de baren,
Waer door gy gins en weer nu ſoo geſlingert werd,
Syn byſtand, hulp en heul, hy reyckt u toe een berd
Waer op gy veyliglyck u leven moogt bewaren.

Maer denckt niet Joods geflagt, dat gy u Land, en Steden
 En dat Jerufalem befitten fult, gelyck
 Gy dat te vooren deed, dat waer te letterlyck,
 't Verdorven vleefch en bloed betaemt maer fo een Reden.
 Ick bid u reeckent dat voor fabelen en droomen.
 Want *Jeremias* heeft het u voor af gefeyd
 Dat daer ten laetften eens verfchijnen moet die tyd,
 Waer Ark of Tempeldienft niet meer in't hert fal komen.
 En op dat gy vergat dien ingeweyden drempel,
 Soo toont hy dat fig God aen gene plaets verbind,
 Hy feyd, en payt U niet met woorden vol van wind
 Nog roept, den Tempel Gods, dit is des Heeren Tempel.
 Syn Tempel moet fig eens feer wijd en zijd uytbreiden,
 En Sion moeteens zyn op aller bergen top,
 En 't Volck van alle tong moet daer eens komen op
 Om opentlyck den naem des Heeren te belyden.
 Men fal Jerufalem bewoonen dorps gewyfe,
 Daer fal nog muyr nog poort nog gragt om zyn of wal,
 Gods uytverkoren Kerck die vind men over al,
 Men hoeft om haer nog Zee nog Landen om te reysen.
 Gy fult geen knegten zyn ô Vrygeboorne kind'ren
 Voor eeuwig, en gy fult niet dwalen fonder end.
 Dien grooten Herder die syn Schapen foo wel kend
 En kan niet lyden dat haer iemant oyt fou hind'ren.
 Gy hoeft uw oogen maer een weynig op te fluyten,
 En fien in goeden ernft de faeck wat nader in,
 Wat dat haer eynde was, haer midden, haer begin,
 Befierfe door en door van binnen en van buyten.
 Gy hoort uyt eenen mond de woorden der Propheten,
 Gy fiet dat die al r' faem ten vollen zyn volbragt,
 In d' afgehouden tronck van Ifais geflagt
 Dien gy moet eyndelyck oock uw' Messias heten.
 Gy volck'ren die foo veel ontleent hebt van de Joden
 Die voor uw hooft erkent den loofen Mahumet,
 En die foo ftip bewaert te syn ingestelde Wet.
 U is de kennis des Messias oock van nooden.

't Is waer gy staet het toe dat hem wel kragt en gaven
 Van God zyn ingestort, gy segt, een groot Propheet
 Is JESUS Christus, die den Slang syn kop vertreed,
 En die de Duyvelen bevel gaf als syn slaven.
 Maer hier in evenwel syt gy niet wel beraden
 Dat Gy dien boven Hem in ligt en gaven stelt
 Die al de Wereld dwong met goddeloos geweld,
 En die hem overtrof in Krijgsen Oorlogs daden.
 'k Beken, dat Mahumeth tot Wapens was genegen,
 En dat hy menig Land deed swemmen in haer bloed,
 Maer JESUS heeft hier om geen minder Helden moed,
 Die ons soo grooten Ryck met Lyden heeft verkregen.
 O Mammelucken is dit dan soo grooten wonder
 Dat uwen Veldheer vest syn ryck op bloed en moord,
 En dat syn vinnig Stael de Koningen verstoort,
 Hy duyckt nog evenwel hier in voor *Cesar* onder.
 Wat deed hy meer als oyt te vooren *Alexander*,
 Of als *Pompejus* en dien grooten *Constantijn*,
 Besiet haer Daden eens, haer oogmerk en desseyen,
 Stelt haer te saem en vergelyckse met malkander.
 Indien gy tot ons segt dat uwen grooten heylig
 Den Jooden niet alleen nog oock het Heydendom.
 Maer selfs de Christenen vermeestert heeft al om.
 En dat haer Meesters magt haer niet kon maken veylig.
 Dat waren Christenen die met dien tytel roemen
 En Christenen in schijn, maer verre van de daed,
 Die dog alleenelyck in Geest in kragt bestaet,
 En daerom gantsch onwaerd haer Christenen te noemen.
 En die in tegendeel hem zyn tot hoon en schande,
 Een Anti-Christendom, een yffelyck gedrogt,
 Maer bastarden onegt, om quaed te doen verkogt.
 En dien hy overgeeft in syne Vyands handen.
 God liet dien Wynstock dan door Mahumet besnoeyen,
 Dien valschen Wynstock met die rancken sonder vrugt,
 Daer God geweeken is, geen wonder dat'er vlugt;
 Soo ging selfs Israel wel eer in Babels boeyen,

En wy ontkennen niet dat uw' Propheet van Gode
 Zy toe gefonden aen de Wereld tot een roe,
 Die't lieffelycke Jock van 't Euangely moe,
 Nu waren omgekeert tot krygen, moorden, dooden.
 Nog oock niet dat hy hem begunstigt heeft met kragten,
 Met kloeck en wys beleyd, ja selver aengeport,
 En als met eyger hand den degen aengegort,
 Om soo wel Christenen als Joden vleesch te slagten.
Nebucadnezar is van God wel heen gefonden,
 Om syne Wynstock als een Swyn te roeyen uyt,
 Gewijde Vaten tot syn dienst gaf hy ten buyt,
 God als regtvaerdig dult geen ongestrafte sonden.
 Syn Bond-kist gaf hy in de magt der onbesneden,
 Syn Priesteren en Volck die vielen door het swaerd,
 Jerusalem dat wierd voor Keyseren gespaert,
 Hy liet aen Romens Heyr syn Heyligdom vertreden.
 Wanneer de Christenen Gods wetten gingen sehenden,
 Soo droeg hy nimmer ongewroocken dit bedrijf,
 Hy sond haer 't eene volck of 't ander op 't lijf,
 Of wreede Schytiers, of Gotthen, of oock Wenden.
 En soo was Mahumed een Wan in Godes handen
 Om 's werelts Dorschvloer wat te suyveren van kaf,
 Want waer hy immer quam daer dee hy straf op straf,
 Hy hackten haer ter neer of sloot haer op in banden.
 En soo hy heeft bewaert soo menigte van Steden
 En Landen, die als nog haer buygen op syn woord,
 't Is om dat 't Christendom te diep in 't quaed versmoort,
 Noyt heeft gemaect met haer en met den Hemel vrede.
 Gy Mammelucken dan die minder zyt in boosheyd,
 En in 't natuyrlyck goed al dickmael verder gaet
 Als menig Christenen met naem en sonder daed,
 Die U te boven gaen in onregt en godloosheyd.
 God heeft tot nog Uw' Staet uytwendig seer gezegent,
 Gelyck hy Grieckenland en Romeen eertyds deê,
 En wat gy ondernaemt het ging u alles meê,
 En wat uw' Vaderen maer wensten sy verkregent.

Maer evenwel en kund gy ons dit niet ontkennen
 Dat JESUS boven hem veel stercker is geweest, (geest
 Wanneer hy niet door swaerd, maer door syn magt en
 De Wereld overwind, en doet haer Hem erkennen.
 Want sonder vuyr of stael, en sonder Oorlogs troepen
 Alleen maer met syn woord, genaden en geloof
 Soo neemt hy duysenden van herten tot een roof,
 En dien hy hebben wil dien hoeft hy maer te roepen.
 En sonder magtig Goud en sonder groote schatten,
 Heeft hy maer in syn dienst een Volck dat alles derft,
 Dat maer alleeniglyck om te verwinnen sterft,
 Dit schijnt uw' wonder en gy kund het qualick vatten.
 Maer wat syn Leer aengaet van hem ons voorgeschreven,
 Gy moet ons rondelyck bekennen dat syn Wer
 In Godlyckheyd verdooft het Boeck van Mahumet,
 En dat het is een beeld van een volmaeckter Leven.
 En dat, hoe nut en goed uw' Alcoran mogt wesen,
 Die maer met valsche schijn van waerheyd is vernist,
 Uw' Wetboek heeft het eynd en oogmerck heel gemist
 't Geen Naesten Lieven was, en God als kind te vreesen.
 Hy heeft oock noyt getragt een Godsdienst op te regten
 Die enckelyck in Geest en waerheyd maer bestond,
 Gods Eygenschappen heeft hy oock niet wel doorgrond
 Nog wie het een verbond aen 't andere weer hegte.
 Hy seyd niet wat men aen syn selfs, of even Menschen
 Te doen verschuldigt is, hy maeckt geen streng verbod
 Van Geldsugt, woeckeren, ja staetsugt stelt hy tot
 Een eynde, daer men mag met alle kragt naer wenschen.
 Gy vint gewisselyck vry meer in weynig blad'ren
 Van 't Nieuwe Testament, uw wettelycken pligt
 Als g' in de Alcoran, soo doncker sonder licht
 Uyt schoone tytelen by eenen soud vergaderen.
 Gy sult meer regelen van wel te leven vinden
 In de Geschriften van *Jacobus, Paulus, Jan.*
 Van welcken niemant u bedriegen wil nog kan,
 Als in u duyfter boeck een Leydstar voor de blinden.

10 BESCHOUWINGE

Gy sult daer warelyck sien afgemaelt na 't leven
 Een JESUS Leereling, een Christen niet in schijn,
 En die daer moediglyck verloochent al het zyn,
 Engaet sig aen syn God en Evennaesten geven.
 Gy fiet hem daer te zyn nog huychelaer nog Moorder,
 Nog Sweerder, Leugenaer, nog Dief, nog Gieregaert,
 Maer matig, goedertier, geregtig, sagt van aerd.
 Die sig in alles toont meer dader als een hoorder.
 Die God alleen gelooft, bemind in Geest en waerheyd,
 En JESUS Christus als syn Soon die eer oock geeft,
 Als die en met de Geest en met de Vader leeft,
 Gelyck by Mosis, dit, en de Propheten klaer leyd.
 En wyl gy voorgeeft oock van *Abraham* af te dalen,
 Weest erfgenaem met een van syn en ons geloof,
 Maeckt voor de waerheyd dog uw'oor niet langer doof,
 Ontfangt de Sonne der Geregtigheyd syn stralen.
 Syn Zaet heeft Hem genoemd Jehovah Heer der Heeren,
 Den Rotsteen van ons heyl, 't aenbiddelycke Woord,
 God selfs sprack zalig dien die na syn stemme hoord,
 Wannêr hy in het Vleesch met ons quam te verkeerren.
 En soo 't geschreven woord u niet genoeg kon wesen
 Om u te wysen aen syn kragt en Godlyckheyd
 Soo toont u de Natuyr dat selfs de Vrugtbaerheyd
 Is seer betamelyck voor 't Goddelycke wesen.
 Dat oock de maetschappy hem past en wel kan voegen,
 En dat noodsaeckelyck dit alsoo wesen moet,
 Dat iemant met hem zyn en even wys en goed,
 Wiens uytgedruckte beeld hem geeft een vergenoegen.
 Het gene de Natuyr gelukkig komt te maecken,
 Dat zyn twee dingen die ick u seg allebey,
 Voor eerst de vrugtbaerheyd en dan de Maetschappy,
 En warelyck men vind in God oock die twee saecken,
 Het moet dan wesen dat hem zy een Soon geboren,
 Een die de beeltnis draegt van syn selfs-standigheyd,
 Een die gegengereert door hem van eeuwigheyd,
 Quam soecken inder tyd het geen eens was verlooren.

En wijl de Menschen zyn oorspronklyk vol van boosheyd.
Soo kond gy klaerlyck sien , dat God ten vollen goed
Van sulcken boosen aerd den schuld niet hebben moet,
Maer dat dit quam door een moedwillige trouwloosheyd.
En dat het wel betaemd' dese ongemeren goedheyd
Dien armen Schuldnaer syn schuld te schelden quijt,
Die van sig selfs niet heeft een penning of een mijs,
Ja niers als 't geen God in syn ziel en syn gemoed leyd.
En word hy aengemerckt van ons gelyck regtvaerdig,
Soo siet men dat hy moet ten vollen zyn voldaan,
En syn regtvaerdigheyd kan anders niet bestaen,
Maer waer is een Randsoen soo kost'lyck en soo waerdig?
Ja die moet zyn een God die God te vreden stelde,
Syn Lijden dat moest zyn oneyndig van waerdy,
Ja hy moest als een Mensch oock staen aen onse zy,
En 't geen hy niet en had gerooft als borg vergelden.
Om dit geschonden regt dan weer met straf te heelen
Soo was 't noodsaecklyck , dat d'onlijdelycke God
Syn Majesteyt verbergde , en wierd des werelds spot,
En selfs op Aerde quam en losgeld gaf voor veelen.
De reden nu brengt meê dat dese zy een Vader ,
Aen wien als eyscher wierd de schult genoeg gedaen
Wijl Hy beledigt was en tegens Hem misdaen,
Het eyschen en 't voldoen en past Hem niet te gader.
Het voegde beter aen den Soon van hem gebooren,
En van hem liefgekoost oock voor des werelds grond,
Dat hy de Kerenen van Belial ontbond,
En syn regter hand des Satans Ryck quam stooren.
Hierom gelooven wy dat God is Mensch geworden,
Dien God gelooven wy te wesen God den Soon,
Die nyt medoogentheyd verliet syns Vaders Throon,
Als 't menschen-lievend hert hem sulcks te dragen porde.
En des is dien God-mensch dien JESUS dien behoeder,
Behouder, Heyland, en dat Woord met Vleesch bekleed
Te samen Hoogenpriester , Koning , en Propheet,
En die ons gaf het regt van Hem te noemen Broeder.

Ick noodige u tot hem en tragt u te betuygen
 Mahumetaens Geslagt, dat JESUS niet alleen
 Wel is een groot Propheet maer dat hy is die geen,
 Voor welcken Oppermagt gy moet ter Aerde buygen.
 G' erkent hem selfs te zyn eenvoudig en regtvaerdig,
 Gy segt dat hy oock selfs word dickmael God genaemt,
 Wel geeft hem eerbewijs als u en hem betaemt;
 Want soo hy waerheyd sprack, is hy die eere waerdig.
 En soo oock *Paulus* en *Johannes* waerheyd schryven
 In het getuygenis dat elck van haer hem geeft,
 Soo is het nodig dat gy voor syn Godheyd beeft.
 Indien gy niet en wilt u hert en neck verstyven.
 Sy derven allebey, hem Goden Heere noemen
 Van alles wat'er is. Indien gy nu erkent
 Dat sy de waerheyd ons te seggen zyn gewent,
 Sy sullen in dit stuck deselve u niet verbloemen.
 Maer soo gy seggen mogt dat haer geschreven Brieven
 Vervalscht zyn metter tijd; maer dit te maecken waer,
 Hoe licht gy het oock segt, dat sal u vallen swaer,
 Men kan niet sulcken stof niet doen na syn believen.
 En sulcks en sult gy noyt ons klaer bewijfen konnen,
 Behalven dat het is haer stijl en haer manier
 Van schryven, sig gelyck, te vooren als oock hier;
 Soo dat dit deel niet kan van iemant zyn versonnen.
 En wijl haer reed'nen zyn soo klaer, soo vast en bondig,
 Uytduckelyck en lang ontrent syn Godlyckheyd,
 Soo maecken wy hier in gantsch gene swarigheyd,
 En haer manier van tael gebruycken wy volmondig.
 Derhalven Turcken, soo gy wat geloof wilt geven
 Aen die Gefanten en aen getrouwigheyd,
 Soo is 't noodsaeckelyck dat gy met een belijd
 Dat Jesus Christus is God boven al verheven.
 Maer soo gy dit ontkent met herten en met tongen
 Soo weet dat hy wel haest syn magt sal laten sien,
 Syn Koninglycke magt, en dan sult gy mischien
 Tot die geweygerde bekent'nis zyn gedwongen.

Indien

Indien hy maer eens wil syn kragten in gaen spannen,
Syn vinnig glinst' rend' Swaert dat sig geen weerga vind,
Dat onverbidlyck swaert dat vleesch en bloed verslind
Dat sal, dat sal, dat sal, hartneckige verbannen.
En soo gy niet en hoort na Liefde nog genade,
Alsf' aengeboden werd, van soo een gunstig Heer
Soo weet dit Turckx gebroed, hy sal u gaen te keer
Met kragt en met geweld; Wee u dan quael'k beraden.
Maer soo gy komt en valt by tijds in syne roede,
En dat uw' Mane buygt voor dese ware Son.
Die van haer wassend licht syn invloed weeren kon,
Soo sal hy als syn volck u nemen in syn hoede.
Engy oock Heydenen soo burgerlyck als wilden
En die de waren God nimmer hebt gekend,
Inwoonderen der werld van 't een tot 't ander end,
't Word endlyck eens tijd dat gy u driften stilde.
Doet voordeel met die les die wy soo daetlyck gaven
Aen 't Turkse niet alleen maer oock aen 't Joods geslagt,
Laet 't Vleesch door Christus Geest eens t' onder syn
gebragt
Segt zyt gy liever vry of liever 's Duyvels slaven.
Beschouwt u selfs te deeg en gy sult waer bevinden
Dat gy zyt sonder God en sonder Zaligheyd,
Ja door des Satans list erbarmelyck misleyd,
En dat gy by de rast nu wandelt als de blinden.
Ontsluyt maer oor en hert en hoort wat u de boecken
Van 't ouden en nieuw Verbond in 't korte leggen voor,
Want Liefde met Geloof die breecken alles door,
Wat haer beletten mogt de waerheyd naer te soecken
Brengt hier een leersaem hert en luyfter na haer wetten.
Geloofst, aenbid en lieft van gantscher herten God,
Prijst syn genaed, en met syn gramschap nimmer spot?
Bemint elck een, en wilt noyt uw' begeerten setten
Op 's naestens Vrouw of goed; weest opregt in uw' handel
Weest niet wraeckgierig, doet nog spreekt ja denckt
geen quaed,

Haet Lastring en bedrog en toorn en overdaed,
 Op 't pad der Leugenaers nog Dieven noyt en wandel.
 Maer denkt en spreekt en doet 't geen anderen kanstigten;
 Weest nedrig, goedertier, geduldig wel gemoet,
 Bescheyden, altijd bly in voor of tegenspoet,
 Soo doende sult gy veel verduisterde voorligten.
 Dit zyn ô Volckeren de Wetten en de Regten
 In welcken, soo gy oor en oog eens open doet
 Gy sult ontdecken sulck een schoon en heerlyck goed
 Dat gy, die veragt, sult reeckenen dwase of slegten.
 Gy sult daer JESUS sien soo goed, soo wijs en heylig,
 Dat gy bekennen sult dat nimmer eenig Prins
 Bragt aen syn Volck oyt toe meer zegens en gewins
 En dat men onder syn beschutting leeft seer veylig.
 En gy die nu alreê u roem draegt op de kennis
 Van desen grooten Naem, gy Christenen in schijn,
 Dien onbekenden God wil aengebieden zyn
 In waerheyd en in geest, de rest houd hy voor schennis.
 Het schijnt of JESUS is verborgen onder 't deckfel
 En dat een scheyds muyr hem verbergt voor uw' gesigt,
 Gy fiet hem als wel eer 't Joodsch volk door schemer-licht
 Al eer hy vleesch en bloed nam tot een Overtreckfel.
 Hy is wel onder u, maer schoon hy stond in 't midden
 Soo kent gy hem dog niet, riep eens *Johannes* uyt,
 Dien God en Mensch te saem, dien lang verwagte spruit.
 Dien, die de Seraphijns en Cherubijns aanbidden.
 Maer nu genaecht de tijd dat hy syn groote luyfter
 Doe schijnen over al, waer eenig mensche woont,
 Want als die klare Son selfs aen haer vertoont
 Soo sal haer helder licht verdrijven 't naere duyfter.
 O Christ'nen met de mond en Christ'nen sonder herten
 Verfoeyt uw' misbedrijf erkent het groote quaet
 Die uyt uw' ommegang, niet Christelyck, ontsaet,
 Gy pijnigt JESUS soo op nieuws met smaet en smerte,
 En schoon gy draegt den naem van Christi leerelingen
 Daer gy doch van syn Geest zijt t' eenemael ontbloot,
 Soo

Soo meent men dat gy leeft en nogtans zijt gy dood,
Soo lang uw' beenderen geen Ziel of geest ontfingen,
En op u Christendom hoeft gy niet te snurcken
Want gy zijt meer doortrapt, bedriegelijck en vals,
En meer tot woekeren en geld genegen als
De blindste Heydenen en allersnoodste Turcken.
Weet dit vry Christ'nen dat uw' ongeregelt leven
Soo vol trouwloosheyd en soo vol van ergernis
Aen dese volckeren den steen des aenstoots is,
En maect dat sy haer niet aen JESUS overgeven.
Soo dat geen Volck'ren van Bresil nog van Canade,
Noch Swart, nog Indiaen nog schrandere Chinees
(Aleer den grooten Artz uw eygen quael genees)
Noyt sullen luyft'ren naer de Leere dergenade.
Jaghy verloochent hem met al uw' boose wercken,
En of gy met de tong het Christendom belijdt,
Soo wijst uw' leven aen dat gy een Heyden zijt,
Bequaem om Heyd'nen in haer ongeloov, te stercken.
Gy gaet niet in, ja gaet nog andere beletten
Die door u misgeleyd verbijsteren van 't spoor,
In plaetse dat u Ligt en haer souligten voor,
En 's Hemels enge poort voor haer wijd open setten.
Maer nu en is 't niet vreemt dat sy naer u niet hooren,
Daer gantsch uw' Leven van uw' woorden soo verschilt,
Soo gy niet naer de stem van JESUS hooren wilt,
Hy sal u eyschen af die door u gaen verloren.
En Christenen indien gy haer quaemt voor te ligten
Met levendig Geloof, en Liefde en Heyligheyd,
Gewis gy had alreë den eersten steen geleyd
Van 't geestelyck gebouw dat gy by haer soud' stigten.
Gy soud' meer Zielen tot het waer geloove buygen
En vangen in uw' net en sluyten in een kring,
Als gy door schoone praet of redencaveling
Niet wel in hondert Jaer soud' kunnen overtuygen.
En denckt niet dat gy haer fooligt soud' meester werden
Met mond of met geschrift of met wat reden-twist,
Dit

16 B E S C H O U W I N G E

Dit aens is smaeckeloos, het is vergeefs gevifcht,
Indien gy niet en kond in wel te doen volherden.
Maeckt dat men in uw' fwier en handel klaer kan mercken
Het Goddelycke beeld van JESUS uytgedrukt,
Soo fal het Heydendom door sulcken ligt verruckt
Verlaten in der haest haer goddeloose wercken.
Weest 't Euangely selfs, weest selfs een Brief gefonden
Aen 'teen of 't ander Volck, gelyck het Christendom
Door JESUS wijs beleyt verfonden wierd alom,
Op dat de Volckeren die blijde maer verftonden.
Of andersints zyt gy veel erger als de beesten
En ongelooviger als eenig Turck of Jood;
Want sonder Liefde-werck is uw' geloove dood,
Geloof van Duyvelen en rfidderende Geesten.
En hy die fig beroemt in JESUS te gelooven
En op syn kennis stoft, en doet syn wille niet,
Voorwaer dat is'er een die leugens blaest en giet,
En die niet anders doet dan JESUS eer verdooven.
Hy liegt het nog een reys: want die fig aen hem wennen
Die hooren naer syn stem en doen het geen hy feyd,
En Jesus gaf ons selfs dit bondig onderscheyd,
Die naer my luyft'ren zijn: die my voor Meester kennen.
En niemant is van my gevolg of van myn Schoole
Die niet met Hert en Ziel mijn wil en raedsbesluyt
Voert sonder sporteling en tegenftreven uyt,
Al was de reden van mijn wil voor hem verholten.
Hier geld geen Woorden-dienst, ick laet my soo niet payen
Als spreeckt gy van mijn woord en regten met verftand,
Indien ick maer alleen de wan neem in de hand
Soo fal de Geest mijns monds dit ligte kaf verwayen.
Als ick ter Vierfchaer fit, men fal niet lang dan dingen
Ontrent de fchurfde faeck der geene die soo fraey
Wat klaptten als een welgebeckte Papegaey:
Ick heb u noyt gekent gaet heen verdoemelingen.
Gaet heen vervloeckten hoop: dit Vonnis fal ick uyten.
Trouwloose Knegten fiet gy wift mijn wil soo wel

En deedse nimmermeer : Gy Rackers van de Hel
 Drijft dese boose troep gebonden voort na buyten.
 In haer tormenten sult gy meerder vlijd besteden,
 En haer een meer getal van slagen tellen toe,
 Als wel dat and're rot onkundig, welck en hoe
 Mijn wil was, en dat noyt mijn naemen had beleden.
 Die Heyd'nen sullen dan oock selfs uw' Regters wesen
 En opstaen tegens u, en u gelijckerhand
 Verdoemen, om dat gy begaeft met meer verstand
 En kennis, evenwel sijn Oordeel niet woud vresen.
 Ja veele sullen dan oock seggen Heere, Heere,
 Wel hoe kent gy ons niet? Wy hebben u gepreeckt,
 En wel een groot getal van Christenen gequeect,
 Wy wisten in uw' Naem soo wel te propheteren.
 Wy hebben van uw' lof gesproken en gesongen,
 Wy zijn oock in den Doop besprenckelt met u Bloed,
 Wy zijn aen uwen Dis met brood en wijn gevoed,
 Wy spraeken van uw' eer als 't waer met Eng'len tongen.
 Maer dit sal 't antwoord zijn, swijgt, swijgt verwaende
 hocken,
 Ick heb u noyt gekent, gaet heen daer gy behoort,
 Sulck opgeblasen Volck kan door geen enge poort,
 Woont by de Duyvelen en in haer naere bocken,
 Gy waert maer huylingen en ingekropen dieven,
 En daerom soo en heeft u smeecken nu geen klem,
 Mijn Kudde die kent die luyt'ren naer mijn stem,
 En volgt my overal en tragt my te believen.
 O trouweloos gespuys, uw segen en uw' leven,
 Die streden tegens een: het is nu tijd van regt,
 Dewijl gy mijn genade en trouw' hebt opgelegh,
 Soo staet gy tot de straf voor eeuwig opgeschreven.
 Gy kende my oock, noyt schoon of gy sulks mogt meenen,
 En soo gy dit nog denckt, komt toont my 't onderpand,
 Uw' Hert en heeft my noyt gekent maer uw' verstand,
 En dit verkeert verstand is oorsaeck van u weenen.
 En houd u niet soo vreemt, als waer het sulcken wonder

Dat in mijn hert aen geen plaets en mag zyn gejoint,
 Ickken u met het oog, gy kent my met de mont,
 Gelyck is 't om gelyck, nog over is 't nog onder.
 Ick strijck maer over u een regt en billijck oordeel;
 Want wijlgy noyt mijn wil en woorden hebt gedaen,
 Soo moet ter deser uyr uw' wil oock buyten staen,
 En ick en kan het Regt niet buygen tot uw' voordeel.
 O Heere JESUS, dit alleen is 't eenwig Leven,
 Als men u waerlijck kent en door 't geloof gesterckt,
 (Maer levendig Geloof, dat door de Liefde werckt)
 Sig selven gantsch vergeet om sig aen u te geven.
 Het is met u gespot, en 't moet oock zyn gewroocken
 Als men u met de mond alleen maer Meester hiet,
 En dat het hert veragt het geene gy gebied.
 Die doen niet anders als een vyer van gramschap stoocken,
 Ja dien Apostel seyde dat hy 't agt dreck en schade,
 Indien hy ietwes wist als JESUS maer alleen,
 Dat JESUS en syn Kruys maer was dat eenig Een.
 Soo noodig voor ons tot erlanging van Genade.
 In opsig niet alleen van and're wetenschappen,
 Stelt hy de wetenschap van JESUS Kruys voor aen:
 Die Leer moet zyn van beyds geweten en gedaen,
 Men klimt ten Hemel noyt dan langs die beyde trappen.
 Die kennis noemt hy oock seer heerlijk en uytsteekend,
 Die alle d' andere seer ver te boven gaet,
 En dit verkooren Vat dat toond ons mer'er daed,
 Dat hy al 't andere voor niet mer al en reekent.
 Dat wil dat yder een syn kennisse doe blijcken,
 Door daden die daer noyt beschamen syn Geloof,
 Laet enck'le woorden-dienst een wereldling te Hoof
 Gebruycken, want dit soud' Gods Kind'ren niet gelijcken.
 Hy liegt het die daer seyde, dat hy Gods Wet verkoren
 Heeft tot syn deel en erf, en nogtans niet en doet,
 Rampsalige als hy is, het waer dien Mensche goed
 Indien hy nimmer van een Vrouwe waer geboren.
 Maer die mijn Leerling is die wandelt in mijn paden,

Hy gaet regt voor sig heen, hy fiet zelfs niet eens om
 Naer 'tSodom van de wer'ld, syn gangen zyn niet krom,
 En oock mijn minste woord en wencken slaet hy gade.
 Hierom soo bid ick u gantsch broederlyck, mijn waerde
 En lieve Christenen, of diemen nu soo hiet,
 Ey stelt eens in het werck 't geen JESUS u gebied,
 Toont dat gy Kind'ren zijt die na haer Vader aerden.
 Keert weder met berouw, Christenen, weest gy den eersten
 Die met verslagen geest uw' Meester valt te voet,
 Gy kost geen kleynen prijs, het is Godseygen Bloed :
 En waerlijck, gy waert verdwaelt het allerveerste.
 Laet hem uw' Ziel en Lijf als Souverain regeeren,
 Hy sal een vreedsaem en regtvaerdig Koning zyn,
 En wijl hy grooter werd, word ondertusschen kleyn,
 Soo sal uw' voorbeeld nog veel Heydenen bekeeren.
 Verstreckt gy een Patroon en voorbeeld der Genade,
 Die gy te vooren had soo schandelijck misfaect,
 Ten minsten met u doen, maer toont nu dat gy haect
 Om and're voor te gaen op JESUS effen paden.
 Verweckt soo Israël tot heylige na-yver,
 En wetende dat God van ouds haer heeft bemind,
 En noch onthalen sal gelijk syn troetel-kind.
 Laet haer Bekeering u tot JESUS zyn een dryver.
 En als de Heydenen sig spieg'len aen de Seden
 Der ware Christenen, soo sullen sy gewis
 Wel haest eens zyn gebragt tot regte beternis;
 Want dat heeft meerder kragt dan overvloed van reden,
 Het leven spreekt een tael die dieper in kan dringen,
 Ja dringen als een swaert door merg, door vlees en bloed,
 Geen zeyl-steē trekt so sterk als wel een voorbeeld doet,
 Hierom ô Christenen behertigt dese dingen.
 Bekleed gy d'eerste rang en weest gy JESUS Kroone,
 Betracht met diepen ernst syn Godlijck aengesigt,
 Ontfangt Genade voor Genade en ligt voor licht,
 En gaet dan aen de Wer'ld het Beeld van JESUS toonen.
 A MEN.

Uyt het Frans vertaelt door P.V.S.

EERSTE BOECK,

EN EERSTE GESANG.

Soo *Iesus* grootheyd my geeft rijm en digtens-stof,
 Indien ick my verftout te fpreken van fijn Lof,
 O gy die oyt of oyt waerd met fijn min bevangen!
 Komt leent een gunftig oor en hert aen mijn gefangen.
 Geen konft-verdigte faeck word u hier voor gefteft,
 Of van een valschen God, of een gemaecten Held,
 Eer foud fig onder een het vyer met water meng'len,
 Als *Iesus* zijn geplaetft benevens Mensch of Eng'len,
 Want zijnd' God en Mensch in een Perfoon te faem,
 En dat van't meerder deel een faek bekomt haer Naem,
 Soo noemen wy hem God, wijl God in *Iesus* woonde,
 En dat fijn volheyd daer lichamelijck fig verroonde;
 Wanneer een enck'le ftrael van dat aentrecklijck beeld,
 Aen eenig Schepfel werd by wijlen mee-gedeelt,
 Hoe werden wy verruckt, door't geen God daer ten
 roon leyd,
 En dat maer lelijck is by *Iesus* volle fchoonheyd.
 Een Engel is wel fchoon en heerlijck van gelaet,
 Maer *Iesus* is het vry in een volmaeckter graet,
 Den een is maer Copy, maer *Iesus* is waeragtig
 En onvermindert al, wat Godlijck is, deelagtig.
 Een Engel is begaeft met hoog-verligt verftand,
 En met een vrye wil, die fteets van Liefde brand,
 Maer't onderfcheyd beftaet voornamelijck in defen,
 Dat Gods verftand en wil zijn *Iesus* eygen wesen.
 Genade en Heerlijkheyd maect Eng'len met God eens,
 Maer geen van haer was oyt fijn Godheyd felfs gemeens
 Want daer is tuffchen God en *Iesus* een verbintnis,
 Waer door hy een met God ja's Vaders eenig Kind is.
 En fchoon dat d' Engelen zijn Gode feer gelijk

Haer wercken evenwel, zijn niet verdienstelijk ;
Maer *Jesus* wercken zijn soo groot en vol van waerde,
Dat niets haer op en weegt in Hemel nog op Aerde.
Gy Eng'len, die met ernst hebt *Jesus* wel beschouwt,
Terwijl hy bezig was met timmer-wercken en hout,
Gy weet dat selfs oock doen uw' schitterende stralen,
Niet eens by 't Sonne-licht van *Jesus* mogten halen.
Oock in die Nagt wanneer het Woord verscheen in 't
vleesch,

Benaemt gy d'Herderen haer ongegronde vrees,
En sond haer daetelijk naer een van Berl'ems stallen,
Daer sy hem hulde doen, en voor hem nedervallen.
Terwijl hy sonder spijs gaet in de Wildernis,
Na veertig dagen strijd, soo deckten gy den Dis,
En offert hem uw' dienst, een ander quam hem stercken
In nog een banger strijd, een and're opent de sercken
De Heyligen die oyt u sagen voor den Throon,
Waer op geseten was het Lam ; Gods eygen Soon,
Die seggen dat gy had uw' aengesigt bewonden,
Op dat gy niet en wierd van sijnen glans verslonden,
Sy merckten in u aen een diepe eerbiedigheyd,
Jamenig Legioen stond tot sijn dienst bereyd.
Uw' oog verblickte noyt, die beyde stee vast stonden,
Om hem, waer 't mogelijk te pylen en te gronden,
O Cherubijnen ! die volvoert sijn wil en woord,
Ey seg wat was het dat uw hert soo had bekoord,
Dat gy geen ommesten kond van mijn *Jesus* duyren,
't Was dog alleen niet om sijn Menschlijcke natuyre.
Of dat gy saegt een Kind daer leggen in een stal,
Of een bevallijck Mensch, in 't woest door berg en dal,
Maer op en neder gaen, nog oock om die vertooinng,
Die hy welaen u deed van een verheerlijckt Koning.
Gy saegt sijn Godheyd aen, het geen u soo verbind,
Dat gy tot sijnen dienst zijt vlugger als de wind.
En hierom moet elck een sig wel gelukkig agten,
Die maer gelijk een knecht op sijn beveelen wagten.

*Dat God meer in JESUS is als in den Hemel,
de Sonne, of eenig ander Hemelsch Schepsel.*

IN dien een Engel, of een noyt gevallen Geest,
En *Jesus* soo seer lieft, en *Jesus* soo seer vreest,
Wat moesten wy wel zyn die soo veel trappen lager
Als syluy zyn geplaetst? meer wacker en min trager,
Want schoon de Hemelen ons toonen een gesigt,
Dat ons te locken schijnt en toelagt met haer licht,
Soo weet nogtans dat dit maer een ontleent gesigt is
Van *Jesus*, die alleen het wesentlijke licht is.
De Son dat schoone vuur, der Starren middelpunt,
En die gy met uw' oog niet lang beschouwen kund,
En is God selve niet; haer loopbaen en haer percken,
Die toonen dat sy is een Hooft-stuck van syn wercken.
God heeft u door de Son en't licht dat in haer speeld,
Het ongeschapen Licht een weynig afgebeeld.
Maer niet soo levendig als *Jesus* helle stralen,
Daer dese Sonne rijst moet die van schaemte dalen.
Soo God maer op ons schiet een strael uyt synen Throon,
Hoe suyver en hoe klaer werd alles en hoe schoon,
Maer al wat licht hiet, is by *Jesus* haest verdwenen,
Wijl hy van 's Vaders licht is om end' on- beschenen.
De sienlijke Son die wierd eens inder tijd,
Maer *Jesus* Son heeft al geligt van Eeuwigheyd,
Hy kendt geen Avondstond', hy weet oock van geen
Morgen,
Aen d' eene schijnt hy klaer, aen d' andere verborgen.
Hy is oock nergens oyt als in syn Middag zyn,
Daer brand hy, evenwel syn hitte geeft geen pijn,
Daer staet hy immer stil, schoon dat hy schijnt te snellen,
Of als een dapper Held tot loopen sig te stellen.

Hy schaemde nimmermeer, syn glans verandert niet,
 Hy heeft een vaste kleur, die nimmermeer verschiet,
 Alleenelyck in 't Vleesch soo scheen hy wat gerimpelt,
 Om dat hy voor een tijd syn luyfter had bewimpelt,
 Maer als hy wederom uyt 't grafren voorschijn quam,
 En weer syn ouden glansen eygen verw aennam,
 Doen blonck hy helderder als immermeer te voren,
 Dewyl dat schoone licht scheen op een nieuws geboren.
 Ja d'and're Son betrock gelijk een swarte pot,
 Als dese ware Son tot aller Menschen spot
 En schoufspel, aen een hout of kruys wierd opgehangen,
 Wanneer hy kermen moest, Mijn God wat is my bangel!
 Hy sag hem weynig tijds daer na weer opgestaen,
 Hy schepre beter moed, en rolde door syn baen,
 Met meerder vrolickheyd en jeugt als wel voor henen,
 Want van syn Opper-Son wierd hy nu weer beschenen.
 Uyt 't hoogste van den Throon van suyer Christalijn,
 Daer werpt hy kolen Vyers op yeder Serafin,
 Hy stuyrt oock hierom laeg in menig dorre schoncken,
 Een gloeyende Revier van Goddelycke voncken.
 In 't nieuw Jerusalem en is nog Son nog Maen,
 Want daer haer nietig licht maer in de licht soud' slaen,
 Hierom soo en komt geen licht in uytverkoren Vaten,
 Dan 't geene van die Son op ons word neergelaten.
 Gelyck de Son haer licht de wereld oversend,
 Soo scheen oock *Jesus* eens van 't een tot 't ander end,
 Of door syn kragtig woord, of door syn wonderwerken,
 Van Noord tot Zuyder-Asch bouwd *Jesus* sig een Kerke.
 Hy doet het nog ter tijd wanneer hy van om hoog,
 Werpt op syn Kinderen by wijl een schichtig oog.
 Dat als een Blixem treft, en herten nog soo killig
 Maeckt heet gelyck een vyer, en tot syn dienst gewillig.
 Gy weet het heyligen, die hem nu steeds omarmt,
 Gy weet het, hoe uw' hert van *Jesus* wierd verwarmt:
 Gy weet het *Stephanus*, hoe gy van liefde branden.
 Wanneer gy door dit vyer uw' Geest sond in syn handen,

Gy *Paulus* wist het oock doen gy ter neder lag,
 Doen't oore *Jesus* hoord, maer't ooge niemand sag;
 Gy voelde dat sijn Vyer was heter als uw'yver,
 Als blijft gy bloed en moord, sijn Geest blies veel
 stijver,

Wat was het, seg eens op, dat u soo schielijck trof?

Wat was het dat u uyt den Sabel wierp in't stof,

Als *Jesus* en sijn onverdraegelijcke klaerheyd?

Die van Vervolgers maeckt belijders van sijn Waerheyd.

Wy en bekennen oock, dat wy vergaen tot niet,

Als hy een Opflag van sijn Oog maer op ons schiet,

Sijn Vingerraeckt maer aen de grootste Tegenstanders,

En die hem lasterden, die spreekken daetlijck anders.

O Goddelijcke Son! komt schiet ons oock ter neer,

Het sal maer wellust zijn en ons en lust niet meer.

En wie sou soo niet gaeg ter neder zijn geschooten,

Dewijl na dese dood uw' licht eerst werd genooten.

H E T I I I. D E E L.

*God is meer in J E S U S, als in alle aerd sche
 Schepselen, meer in Hem dan oyt in Adam,
 of eenig ander Mensche.*

Dewijl men niet en vind in't Hemelsche Paleys,
 Het geen soo heerelijck en dierbaer is van prijs,
 Dat't eenigints mogt zijn met *Jesu* vergeleecken,
 Is hier beneden niets dat men sijn weergae reecken?

Neen: Duyfent Werelden en zijn by *Jesu* niet,

Haer schoonheyt toont ons maer dien *Jesu* in't verschiet

Daer zijn geen Bladeren nog soo veel Kooren-aren,

Als sig wel Deugden in dien *Jesu* openbaren.

Het aerd sche Paradijs, dien gierlijcken Hof,

Verbeeld wel iets van hem, maer ongeschickt en grof,
 Hy

Hy is een ware Boom van wetenschap en leven
Bequaem, om ons het een en 't andere te geven,
En dat nog 't leven Gods, dewijl hy is Gods Soon,
En die voor'swerelds grond al speelde voor zijn Throon.
Ontfangen voor die tijd, en voor de tijd gebooren,
Des Vaders Woord en Beeld, den stilder van zijn tooren.
Nog *Adam*, nog niet een van zijn ontaerd gessagt,
Kan tegens *Jesús* in de weegschael zijn gebragt.
Daer zijn geen Koningen, Apostelen, Propheten,
Die oyt bestonden haer by *Jesús* af te meten.
Schoon hy mogt zijn gemaect als *Adam* eens van God,
Ja schoon hy had van hem geen seer verschillend lot,
Nog had hy boven hem een kennis van Gods regten,
Die geen versoecking, als vergeefs en kon bevegten,
Behalven dat hy had een vaste Heyligheyd,
Die nimmermeer kon zijn verandert of misleyd.
Geregtigheyd gepaert met Heyligheyd, verbeelde,
Sig in hem op en 't op als hem zijn Vader teelde.
Hy was gegenerceert in 't Heden, voor den tijd,
En zijn Geboorten-dag die was van Eeuwighcyd:
Den Adem van Gods mond die was in hem geblasen,
En geen geschapen wind en kon die vlam verbasen.
Die groote Levens-kragt besat hy inder tijd,
Oock in en na zijn Dood en was hy die niet quijt,
Ja in het duyster graf heeft die hem niet begeven,
Alshem der Prielt'ren-nijd berooft had van zijn Leven.
Hy is een beter Hooft van een volmaeckter Lijf,
Als *Adam*, die te ligt geloof gafaen zijn wijf;
Want *Jesús* is Gods Beeld en uygedrucke wesen,
Uyt zijn self standigheyd, van eeuwighey geresen.
d' Aerts-Vader *Enoch* in zijn ommegang met God,
Nog *Abel*, hadden van dit licht soo veel genot
Als *Jesús*, die sig mogt in Gods Gesigt versaden,
Want hy had van Natuyr dit Regt, niet door genade.
Hy sag zijn Vader niet alleen maer door 't geloof,
Want God gelijk te zijn en hield hy voor geen roof.

En in syn diepste grond in 't binnenst van syn wesen ;
Daer woonde God in God van eeuwigheyd gepresen.

Hy was aen God verknogt met soo een naeuwen band,
Hy was des Vaders Woord en werckelyck verstand :
In hem was niet alleen een enckele verbeeldnis,
Maer 'tvolle Beeld des geen , van wien hy voortge-
teelt is.

Als *Abrabam* hem sag , soo was hy seer verblijd,
En *Moses* viel ter neer voor sijne Majesteit ;
En schoon sy mogten met haer God als vrienden spreken,
Met *Jesus* konnen zy dog noyt zijn vergeleken.

Soo de Drie-eenigheyd sig immer heeft vertoont,
Aen een van dese twee , des Vaders volheyd woont,
In *Jesus* sienelyck , sy moesten hem aenbidden ,
Want in het Drie-getal woont *Jesus* in het midden.

Selfs Isaac was een van dit geslachte Lam,
Wanneer hy wierd geloft voor een verwarden Ram ;
En *Jacob* sag hem staen op 't hoogste van dien Ladder,
Waer op het Hemels-heyr om strijd haer toonden
radder.

Die Ladderschildert af diet' samen-kerening,
Waer door sijn Godlijckheyd aen sijn' Menscheyd hing ;
En *Joseph* in sijn staet van Vorst en Onder-Koing ,
Was van 't gebiedend Ampt van *Jesus* een vertooning ,
Hem komt de Name van Behouder beter toe

Als *Joseph* , die maer keerd des Hongers sware roê,
Hy was een ander God als *Moses* , in 't verbreecken
Van *Pharo's* lastig Jock , want hy deed *Moses* spreekken.

En waerlyck *Jesus* is 't geen *Moses* was in naem ,
Hy maeckte *Moses* Staf tot wonderen bequaem ;
En dese Staf die was syn Alvermogend wesen ,
Waer voor de Tovenaers met reden mogten vresen.

Dien grooten Priester Gods en Vorst *Melchisedeck* ,
Die 't allebey te saem was in een Omme-treck ,
En Moed-en Vader-loos en sonder Bloedverwanten ,
Dien scheen ons *Jesus* Beeld te voeren in te planten.

Want

Want soo als *Jesus* is des Vaders eeuwige Woord,
 Soo had hy niet van doen een andere geboort.
 Hy is een eenig Soon en sonder tweede Broeder,
 Geboren uyt Gods schoot, en daerom sonder Moeder.
 En oock ter voller tijd als hy in 't Vleesch verscheen,
 Syn Vader vond men niet, want hy en hadder geen;
 En hy had als Gods Soon geen Vader meer van noden,
 Dewijl hem had geteelt den God van al de Goden.
 Soo heeft oock *Abraham* en syn geloovig zaet,
 Van *Jesus* Zegening ontfangen grooter maet,
 Als van dien Priester Gods, noemt *Jesus* dan met reden,
Salems Melchisedeck, een Vorst van Regt en Vrede,
 O *Jesus*! van die schaer als Heer en God erkent,
 En die oock waerelyck die eere weerdig bent,
 Het gene gy haer gaeft vergunt ons dat oock mede,
 En word van ons oock soo als van haer aengebeden.

H E T I V. D E E L.

*J E S U S bewezen, God te zijn, door de Texten
 van het Oude Testament.*

Die lust heeft *Jesus* als een God te schouwen aen,
 Die hoeft allenig maer den Bijbel op te slaen,
 Daer sal hy *Jesus* van syn Godheyd hooren spreekken,
 Wel duydeluyck en wel verstaenelyck voor Leecken.
 Terwijl dat *Josua* sig legerde in het Veld,
 Verscheen hy hem gelyck een uitgerusten Held,
 En keurig na syn naem voldoet hy syn begeren,
 Hy segt hem dat hy was, de Vorst van 't heyr des Heeren.
 Als God soo gaf hy hem oock kragt en heldenmoed,
 Om groote Koningen te trappen met de Voet.
 Als God ontfing hy oock die spijs ter offeranden
 Van *Gideon*, dat hy tot asse dee verbranden,
 Wanneer hy eens verscheen aen *Manoach* syn Vrouw,
 Terwijl hy besig was in 't Veld met Acker-bouw,

Soo wil hy niet alleen de naem *Jehova* dragen,
 Maer noemt sig wonderlijk aen die hem daer na vragen,
 De wonderlijke, dat 's te seggen hooge en groot,
 Die nimmer menschelijk vernuft in sig besloot:
 Den onbepaelden God, onzienlijk, ongemeten,
 Oneyndig sonder hoogte, lengte, diepte, breedte.
 De siender van dat Heylig Seraphijnen Rot,
 Die noemt hem wonderlijk, soo wel als stercke God:
 Hy segt ons werd een Soon, een wonder Kind gegeven,
 Waer van al in 't begin der Rolle staet geschreven,
 Zijn naem is Vrede-Vorst en stercke God en Raed,
 En wonderlijk, en wijs, en mogende van daed,
 En door de kennisse van dese Knecht en Sone,
 Soo sal de Vader ons in zijn gerigt verschoonen;
 En *David* als hy desen Nazaet sag van veer,
 Die noemt hem in zijn Lied eerbiedelijk zijn Heer;
 Hy geeft deselve Naem aen hem en zijn Vader,
 Envoegt haer alle beyde op dese wijs te gader.
 De Heer die (seggt hy, heeft gesproken tot mijn Heer)
 Set u ter Rechterhand van mijnen Setel neer,
 Tot dat ick onder uwe voeten stel ten schemel,
 Al wat'er is in aerdsse Vaten, Lugt en Hemel.
 De wrevelige sult gy dwingen met geweld,
 En Zegenpralend haer verjagen uit het veld,
 De wereld heb ick tot uw' Lot en snoer beschooren,
 Als die daer zijt dien Soon op heden my gebooren:
 Gy waert al voor de tijd geresen uit mijn schoot,
 Gy waert die bewierpt die ronde Wereld-kloot:
 Gy waert mijn Voesterling, mijn Woord, mijn Raed, mijn
 Beeltnis,
 Aen wien mijn wijsheyd door geboorte meê gedeelt is.
 Wie kan dan loochenen de Godheyd van den Soon,
 Aen wien den Vader geeft te sitten op zijn Throon.
 Het geen geen ander oit dan hy en heeft genoten,
 Die uit zijn Boesem was van eeuwigheyt geïproten.
 Wie kan op sulck een wijs van God zijn voortgeteelt,
 Die

Die niet besitten sou des Vaders volle Beeld,
Ja soo een sterflijk oog kon haer sien allebeyde :
Hy kon haer niet als door haer wercking onderscheyden.
Soo spreekt oock *Jesus* door een wijze Konings mond,
Ick was geboren en gesalft voor 's werelts grond.
Ik ben 's Vaders Troetel-kind, vermaeck en welgevallen,
Sijn wijsheyd wesentlijk, 'k ben alles en in allen.
Ick was van eeuwigheyd verborgen in sijn schoot,
Van eeuwigheyd soo ging mijn Vader van my groot :
Ick ben het Hooft-stuck en beginsel van sijn wegen,
Mijn wesen, en mijn Beeld heb ick van hem gekregen.
Ick was sijn eygendom, en voorwerp van sijn min,
'k Was meren by hem, voor en na, en in 't begin,
Des ruymen Werelts-kloots, al eer hy die bereydde,
Al eer die Lugt en Vyer, en Land en Waterscheydde.
Doe nog de Hemelen niet waren uytgebreyd,
Doe nog den Baiert lag bedeckt met duysterheyd,
Eer nog de Vogelen haer stemme lieten hooren
Doen waer ick uyt de schoot mijns Vaders al gebooren.
Doen nog geen Heuvelen en Bergen hoog van kruyn,
Geschapen waren, nog de Zee bepaelt met Duyn.
Eer nog de Vogelen eens sweefden op haer pinnen,
Eer dat de Vissen nog eens roeyden met haer vinnen.
Eer nog de Ster of Maen was aan het bogtig rond,
Eer nog de Son eens wist haer loop en vaste stond,
Doen was ick, ja ick was geweest al lang voorheenen,
Mijn Ouderdom kan van de tijd geen naem ontleenen.
Ik, ik wasd' Eersteling der Goddelijcke kragt,
Hy heeft door my alleen de Werelt voort gebragt,
Door my schiep hy die wijde en groote Hemel-kringen,
En al d' onsenelijcke en sienelijcke dingen.
Siet daer dan *Jesus* als een Schepper van dit Al,
Soo wel des Hemel-kloot, als van des Wereld-Bal.

Door P. V. S.

De Werelt Ontmaskert,

D O O R

M O N S^R. F O U C Q U E T.

't **I** Seenmael uyt met u verleydende Ydelheden,
 Waer aen ick menig Jaer soo qualick ging besteden,
 O slaverny van 't Hof! daer menig ydel oog
 Sig aen vergaapte, maer soo deereelyck bedroog:
 Uw' schijn-goed, uw' bedrog, uw' valsche tooveryen,
 Die schaffen my maer stof om dagen lang te schreyen,
 'k Beblaeg dien schoonen tyd in uwen dienst besteed,
 Uw' trotze Koningen die zyn dat gy het weet,
 Gelyck als al de rest der redelycke Dieren,
 Gemaect van vleesch en bloed, van zenuwen en spieren,
 En als haer Uyr-glas is ten eynde van haer zand,
 Soo komt de rancke dood en vindse voor de hand,
 En maeyt haer oock om veer, en sendse na de graven,
 En stelt haer Lot gelyck met d' alderminste slaven;
 Eer-Ampten, Staet, en Staet, en al dat ydel spooch,
 Die glinsteren van daeg en morgen zynse roock;
 De frissche Jeugt verwelckten al die schoone dagen,
 Die dryven inder yl voorby als Somer-vlagen,
 De Dood is 't die haer eer, haer glantz, haer schoon-
 heyd roofst,
 De Dood is 't die het Goud en Purperen verdooft,
 Een Vorstelycken Hoed, en Kroon, en Tullebanden,
 Zyn dingen die men vaeck verlaten moet met schanden;
 En schoon de Koningen ons dienen tot een stut,
 Ons Lichaem is maer stof, een brosse leemen hut;
 Men moet selfs eyndelyck uyt prachtige Palleyfen,
 Na dit stickdonker-land in wil of weerwil reysen,
 Een enge Dood-bus sluyt eerlang dat weelig Lyf,

Dat

Dat hondert Kameron hier had tot syn verblyf,
 Des Konings liev'lingen, der Vorsten minne-poppen,
 Belooven u de Pit en geven u de doppen;
 Haar voorspoet draeyd gelyck een ongestadig rad,
 Het staet gegront vest op het wispeltuyrig nat,
 Een windeken vernielt die deftige Kasteelen,
 Gemetselt in de lucht, en komtse weg te steelen;
 Ja niemant dan alleen God is onsterffelyck,
 Den Mensch keert wederom tot aerde, stof en slyck,
 De volmagt van de Dood in Diamant geschreven,
 Verschoont geen Koningen nog Keyseren haer leven.
 Sy siet niet waer sy slaet, haer seysen maeyt ter neer,
 Een slaef van *Ottoman*, maer oock den Grooten Heer.
 Oock dese welckers arm de wereld kon verbasen,
 Die niets dan Oorelog en dreygementen blasen,
 Ja die hier nimmermeer van yemant zyn vermant,
 Diesullen op haer beurt doch vallen in het zant;
 Die harde Meesters die de wereld Lessen geven,
 Voor welckers aengesigt selfs gantsche Rycken beven,
 Diesullen eenmael zyn helaes der wormen brood!
 Der maden leckerny, de proye van de dood:
 De tyd sal uyt haer sarck of uyt geschiedenissen,
 Haer naem soo seer bekent oock soecken uyt te wissen,
 Alleen der Goden God en aller Heeren Heer,
 Is waerdig alle Lof, en Majesteyt, en Eer.
 Aen God behoort ons hert, ons wil, verstand, en reden,
 Is roove en dievery die elders te besteden,
 Houd u dog Christenen by desen Koning digt,
 Aenbid, bemind, dient hem, en wandelt in syn ligt.

Uyt het Frans vertaelt,

Door P. V. S.

N A - K L A G H T,

Over het groot verlies, en schadelijk Af-sterven ,

Van den E. G. en Hoog-G. HEER

GISBERTUS VOETIUS.

Dan. XII: 3. Die der vele Rechteveerdigen, &c.

Job v: 26. Gelyck de Koorn-hoop t' sijner tyd opgevoert word.

Z A N G H.

VOeght ons een blijde of droeve stem,
Wijl Isr'els Ruyters, Isr'els wagen,
Ten Paradijse word gedragen,
Ons hert dat is hier in de klem.
Dog ongegrond misbaer te dryven,
Laet ick voor hoopeloose blijven.

O *Gijsbert Voet!* ô waerdig Hooft!
Uw' Sterr' niet van de leste grootte,
Soght menigh Ram ter neer te stooten,
Maer noyt en wierd uw' glantz verdooft:
In spijt van spotter en van schelder,
Soo blonck uw' Fackel even helder.

Gy hebt de koude van de nacht,
En hitte van den dagh gedragen.
O Held! naerfoo veel zuyre vlagen,
Vind gy de ruste nu wel sacht,
Gy Zegenpraelt terwijl wy strijden,
Maer wie derft u dit Lot benijden.

Sus sprack dan *Jesus* tot sijn Knecht,
O Voet lick sie dat u Talenten,

Gewas-

Gewassen zijn tot dubb'le Renten,
 't Vervallen hebt gy oppgerecht,
 En 's Vyants hooghten hielpt gy flechten,
 En Babels Muyr met ernst bevechten.

Gy hebt uw' Taax nu afgedaen,
 In dees bedeeelingh van mijn stonden,
 Zijt gy in 't wercken trouw bevonden;
 Gy hebt mijn Raet gedient, wel aen,
 Komt in, besit de Vreughd uw's Heeren,
 Want ick heb lust om uw te Eeren.

TEGEN-ZANGH.

MAer ach! wy blijven hier bene'en,
 De Sienderen en sien geen teecken,
 Sy schijnen in de wint te spreeken,
 Geen been en naerdert tot sijn been,
 Ey! rolt wat snelder trage tyden,
 Daer van de Mannen Godts voorseyden.

Och! Zions Haert schijnt uytgebrant,
 Deschaersheyd van Oprechte lieden,
 Die most ons ingewand doen zieden,
 Ai! *Gijsbert Voet* is meê van kant;
 Als ons de Dood die Luy komt vellen,
 Dat kan ons niet veel goeds voorspellen.

O God ons Hert en Oogh beswijckt,
 En sal van tranen nimmer rusten.
 Tot dar het u eens sal gelusten;
 Dat soo bemoddert en beslijckt.
 Gesicht, van Zion af te wassen,
 Haer gevende Cieraed voor asse.

De tijd tot haren Ooghst bestemt,

die tijd die schijnt alreeds gebooren,
 Ons dunckt al dat het rijpe Kooren,
 Om Maeyers en om Binders hemt.
 Staet menigh ledigh staende macker,
 In wil of weer wil op uw acker.

Ach! dat het onsaen Schuyren feil',
 En geef in plaets van Vloeck weer Zegen,
 Laet dalen vroege en spade Regen :
 Heer geef nu voorspoed, geef nu heyl,
 O! send u licht, en send uw klaerheyt,
 En stijft uw Woord met kracht van waerheyd.

W E D E R - Z A N G H.

Ick heb vergeefs soolangh gewacht
 Naer goede Vrucht, en rijpe Druyven,
 Mijn arbeid sie ick heel verstuyven,
 Daer word maer stinck-kruyd voortgebracht.
 Ick sal mijn Acker braeck doen leggen,
 En niet meer ploegen nog meer eggen.

Ick heb gepoot, ick heb geplant,
 Wat heb ick niet een macht van Kooren,
 Gezaeyt in uw' gemeste vooren,
 In uwe vooren Nederland,
 Ick sond uw Scharen van mijn Tolcken,
 En deed soo niet aen and're Volcken,

Ick heb uw met een Muyr omheynt,
 Mijn Knechten hebben uw bewatert,
 Maer gy hebt haer wel toegesnatert,
 Mijn trouwe Voet hebt gy gepijnt,
 Gedruckt, gehoont, maer al uw' laster,
 Deed hem maer worstelen veel vaster.

P.V.S.

Aen

*Aen mijn Waerde***GROOT-MOEDER van SORGEN***Tredende in haer Twee-en-taghiighste Jaer. A. 1670*

HElaes! hoe nietigh, snel, en bros,
 Hoe light, verganckelijck en los
 Is niet het gantsche Menschlijck leven?
 Hoe vol van moeyte, pijn, en straf,
 En quellingh van de Wiegh tot 't Graf
 Soo dicht doorvlogten en doorweven.

En schoon de Dood soo menigvoud,
 Op menig jongh, op menigh oud,
 Zijn boogh en pijlen heeft gaen doelen,
 Ja selfs ons van soo waerde hoeft,
 On' Groote-Moeder heeft ontrooft:
 (Waer van wy nog de smert gevoelen.)

Soo zijt gy noghtans blijven staen,
 Uw' Light en is niet uytgegaen;
 Waer voor wy nu den Hemel prijzen,
 En bidden dat hy menigh Jaer,
 Uw' nogh in sulcken toestand spaer,
 En ons nogh langh die gunst bewijse.

En schoon uw' laetste ongeluck,
 Ons hadd' gestelt in sulcken druck,
 Gelijck wel moog'lijk is te dencken,
 Soo g'lieft het noghtans Godes hand
 Uw' weer te brengen in dees' stand
 En twee-en-taghtigh jaer te schencken.

Ick zegge twee-en-taghtigh Jaer,
 Die doorgebracht zijn met gevaer,
 Met kommer, moeyt' en swarigheden,
 Die staegh den Mensch waer hy gae
 Gelijck een schaduw' volgen nae
 En laten nimmer meer met vreden.

Wie weet, wanneer 't eens eynden sal,
 Wanneer ons na dit Tranen-dal,
 Een beter Rijk sal staen te erven,
 Waer voor het aerdsche goet is niet,
 Des Werelds wellust pur verdriet,
 Waer voor men 't nietigh graegh sou derven.

De dood is een gemeyne Wer,
 Van Godt, die noyt quaet doet geset,
 Die wegh die moet eens zijn beschreden,
 Een wegh den alle Menschen wis,
 Die onse Groote-Moeder is,
 Ons voorgegaen en voorgetreden.

Nu hebben wy weer Vreugdes stof,
 Nu seggen wy den Hemel lof,
 Dat het hem b'lieft uw te bewaren
 In 't midden van zulck ongeval
 Te brengen tot een hoogertal,
 't Getal van twee-en-tagtigh Jaren.

Nu wensch ick dat der Heeren Heer
 Van dagh tot dagh uw' Kracht vermeer,
 En sterck uw' voort met sijn Genade,
 Hy geef dat gy met vreughd vol-end
 Deef' Loopbaen, en her eynd berend,
 Hy blijf uw' by 't zy vroegh ofspade.

Hy geef uw' kraghten als de Jeught
 Eens Arends is, hy geef uw' Vreught,
 En na Doods-Nachts een blijden Morgen,
 Daer g' altijd voor Aengesicht,
 Verzadicht wort van 't Hemelsch Light,
 En eeuwigh zijt bevrijd VAN SORGEN.

P. V. SORGEN.

Aen Me-Juffrouw,
En Waerde MOEDER, *op haer*
 GEBORTE-DAGH,

Den 8. April N.S. 1675. zijnde nu 50. Jaer.

DE tijd staet nimmer stil, maer loopt met snelle schreden,
 Van daeg word gisteren, en morgen word weer beden,
 En soo volgt Maent en Jaer vervolgens op een rev,
 Tot dat het Lichaem keert tot aerde, stof en kley,
 Waer uyt het in 't begin sijn oorspronck had genomen,
 De Geest keert weer tot God, van wien sy was gekomen:
 Het leven is een waen, een wind, een schoone niet:
 Een aes van valsche vreughd, geeft wel een pond verdriet.
 Dit heeft de wijse God, soo onder een gemengeld,
 Op dat wy niet te vast, aen Schepselen gestrengeld,
 Van hem verwijderden, en sochten troost en heul,
 By't schijn goed 't geen ons eens sou streckē tot een beul,
 Sijn tempering is goet, en noyt en kan Gods Kind'ren,
 Of voor of tegenspoet haer eeuwigh wel-zijn hind'ren,
 En wat of Godes wil, of laet, of aen ons doet,
 Wy weten sonder fout sijn wil is altijd goet,
 En dit betaemde ons die altijd goet te keuren,
 Of voor of regenheyd ons quame te gebeuren,
 Te buygen voor sijn Roe, en seggen niet de mijn,
 Maer uwen wil geschie, gewis het moet soo zijn,
 Want soo het anders waer gy had sulcks niet geboden,
 Maer gy wist in uw raed dat sulcks my was van noden,
 Endaerom danck ick u, daer kome wat daer kom,
 Gy weet, al wetend Heer, den oorsaek en waerom,

Dit hebt gy Moeder Lief wel selver ondervonden,
 Van elcks is u genoegh van boven roegesonden,
 Sint dat gy zijt geweest, en dat u oogh eerst sagh,
 Nu heden vijftigh Jaer, de stralen van den dagh,
 Hoe menigh Sonne-licht heeft u nu al beschenen,
 Het geen u stof tot vreught, of stoffe gaf tot wenen,
 Wanneer ick die te saem ter schale brengen wouw,
 'k Gelove dat het laetst het meeste wegen souw,
 Nu schept hier in gedult, gy krijgt door dese wegen,
 Veellicht een overwicht, en rijke Schat van Zegen.
 't Voeght uw en ons al t' saem in 's Heeren wijse wil,
 Als sijne Kinderen, te wesen altijd stil.
 Het is wel eer gebeurt, dat God door strijd en lyden,
 Sijn lieve Kinderen soo doende woud bereyden,
 Tot eenigh werck, het welck hy voor haer had gespaert;
 De tranen die gy stort, zijn in sijn Fles bewaert,
 En hy, voor welckers oogh dat niets en is verborgen,
 Beveelt u in sijn Woord weest maer ontlast van sorgen,
 Ick, Ick schick alle ding, ten waer het Ongeloof,
 Ons dickwils twijf'len deed, en maeckte hoorend doof,
 Gy mogt nog wel eerlang, eens grooten troost ontfangen,
 Wanneer uw hoop, uw wil, uw wagten, en verlangen,
 Met 's Heeren wijse wil nog meer vereenigt zijn,
 Wanneer uw' hert en ziel van aerdsche forge reyn,
 En onbelemmert meer en meerten Hemel steyg'ren,
 Ick weet niet wat het is dat God u dan souw weyg'ren,
 Mijn Vaers en zijn gegroeyt tot vijf-en-twintigh paer,
 Ick eyndigh en gedenck dat gy zijt vijftigh Jaer.

UE. Onderdanighste Soort

P. V. SORGEN.

BEGROETING,

Aen mijn Oudste Broeder

LEONARD van SORGEN,

Tredende in zijn Vier-en-twintigste Jaer.

MYn Broeder, die met my gelijk zijt opgerogen,
 Met wien ick heb wel eer deselve Borst gezogen,
 Mijn Broeder en mijn Heer, mijn 's Vaders eerste kracht,
 En wien mijn Moeder eer als my ter Wereld bracht.
 De Eersteling is Gods: gy zijt hem opgedragen,
 En uw verkiefing was zijn wil en welbehagen,
 Degantsche Mafs' is zijn, niet een en sal vergaen,
 Van die geteyckent in zijn Boeck ten leven staen,
 Gedenckt doch heden tot wat eynd gy zijt geboren,
 En wat uw' Pond wel heeft gewonnen of verloren.
 En al uw' handeling die gy hier hebt gepleegt,
 Op dat gy van zijn gunstooch loon na daden kreegt.
 De glory van u Heer, zijn wetten en zijn keuren,
 Soeckt gy die met uw' hert, en sinnen na te speuren,
 Heerst hy als Souverain met Scepter en met Croon,
 In 't binnenst van uw' hert, heeft *Jesus* daer zijn Throon,
 Gezierd met edel Goud, en al uw' ingewanden,
 En souden die niet wel geraecken aen het branden
 Van soo een velle vlam, mijn Broeder, sie ick weet,
 Dat gy niet meer en zijt nog koud, nog lauw, maer heet;
 Verkondigt nu de Deugt van hem, die u quam trecken
 Uyt 's Duyvels duyster rijck, en van de Dood verwecken,
 Op dat gy r' zijner Eer u leven overgaeft,
 't Geen gy hem hebt beloofd, en met een Eed gestaeft.
 En om nu t' eenemael uw' Ziel gerust te stellen,
 Soo gaet in grooten ernst uw' dagen overtellen,

Addeert uw' weecken, en uw' maenden by malkaer,
 Gy vind de Somme net is Vier-en-twintig Jaer.
 Dit alles is nu wegh, verftreecken en vervlogen,
 Hoe menig Reeckenaer is in fijn hoop bedrogen,
 Een dwaes, die nog een reex van tijd te leven dagt,
 Die wort fijn Ziel ontruckt oock in defelve nagt.
 Maer gy mijn Broeder vind uw' Reeckeningen effen,
 En Godts Rechtvaerdigheyd en fal uw' nimmer treffen,
 Dewijl gy hebt verftaen dat nu dien trouwen Borg,
 Des Vaders gramschap ftilt, en uw ftelt buyten fong:
 Welaen leeft t' fijner eer, hy wil en fal uw' Zeeg'nen,
 Hy laete mildelijck op uwen Schedel reeg'nen,
 Al wat hy oyt of oyt uyt fijne volheyd gaf
 Aen fijne Kinderen: hy zy uftock enftaf
 Tot in het duyfter Dal: en is 'et fijn behagen,
 Hy voegt noch veele tijd, en dagen by u dagen:
 Tot dat uw' Ravens kruyn mag naer een halve Eeuw,
 Nu swart gelijk eengit, dan zijn foo wit als Sneeuw.
 Hy zy uw' deel, uw' lot, uw' Schilt, uw' loon, uw' Wapen,
 Uw' Borftweer en Rondas; hy doe uw' veylig flapen,
 Daer fijn voorfienigheyd voor uw' het bedde fpreyt,
 Kan ergens oyt uw' hooft zijn fachter neergeleyt?
 Werpt al uw' fong op hem, gewis hy fal het maecken,
 Hy heeft alleen 't bewint van allerhande faecken,
 Soo hy uw' 't meerder geeft, en weygert u het min,
 Sijn wijsheyd fiet voor uw daer iet wes fchaedlijcks in.
 Hy zy van nu voortaan en altijd onfer beyder,
 En God en hoogfte Goed, en Zaligheyd en Leyder,
 Uw' wil is altijd wel, Fonteyn van alle goed,
 Dewijl ons all's tot heyl dog medewercken moet.

Uwe Broeder

P. V. SORGEN.

15. Febr. 1675.

Op

43

Op de Verjaer-dagh,
Van mijn
OUDSTE BROEDER,

Tredende op $\frac{5}{15}$ den February 1676. in zijn 25. Jaer.

EEr wy dencken om de tijd,
Zijn wy onse Jaren quijt,
En wy klimmen op en of,
Tot wy dalen in het stof,
Elcke telg uyt Adamsstam,
En wat oyt ter werelt quam,
Moeten luyt'ren na die Wer,
Eenmael na den Vloeck geset,
Datse moeten in de schoot,
Eynd'lijck rusten van de dood.
Die dan met voorsichtigheyd,
Al sijn saecken overleyd,
En sijn dingen effen maeckt,
Eer den quaden dagh genaect,
Vind sig nimmermeer verrast,
Van dien ysselijcken Galt,
Want hy had al over lang,
Met dien Macker ommegang,
Lieve Broeder, siet ick weer,
Dat gy al uw' Dagen meet,
Dat gy al uw' stonden telt,
Die niet zijn te koop om gelt,
Want op heden, als het waer,
Zijt gy Vier-en-twintig Jaer,
Leeft mijn Broeder, leeft voortaan,

Blyder
Langer
Beter

} Als gy hebt gedaen,

Walt in Goddelijcke deugt,
In uw' droefheyd denckt om Vreugt.
Wagt wat God uw geven fal,
Set hem mate nog getal,
Leeft ten vollen vergenoeght
Met het geen hy u toevoeght,
Laet u finnen en gemoed,
Zijn een huys voor 't hoogste goed,
Leeft en lieft en looft nu God,
Staet met kracht na zijn genot,
Tot gy hebt in uw' besit
't Goet waerom gy nu nog bid.

P. V. SORGEN.

VERJAER-LIED,

Aen mijn Oudste Broeder

LEONARD van SORGEN,

Wanneer hy op den $\frac{5}{15}$ February 1677. zijn Vijf-en-
twintigste Jaer vervulde,

TOON: *Belle Iris.*

I. **E**Erste twijg van onse tack,
Die verdeelt is in twee paren,
Souw'k voor u mijn Penne sparen?
Neen alwaer ick eens soo swack:
'k Moet en sal dan ietwes schrijven,
't Zy in proza of in digt,

Dat

Dat van my mag overblijven,
Als een teecken van mijn pligt.

2. Heden Vijf-en-twintig Jaer
Quaemt gy breecken als vry stercker,
Lyt natuыр haer enge Kercker
Even als een worstelaer.

Doen zijt gy ter baen gekomen,
Op dit groote Schouw-tonneel,
Daer de boose en de vromen
Krijgen ongelijck haer deel.

3. Weenen was u eerste tael,
En een Echo van uw' krijten,
Scheen aen *Adam* te verwijten,
d' Eerste grond van onse quael:
Ja den Hemel droeg oock forge
Voor uw' honger en uw' dorst,
Want uw' Leeftogt was verborgen
In mijn en uw's Moedersborst.

4. Godes opsigt heeft uw' Geest
Soo bewaert in al die tijden,
Dat wy heden met verblijden
Vieren uw' Geboorte-feeft.
Laet uw' tong en hert God prijzen,
Segt nu met een bly geschal,
Ick ben dwaes, en gy zijt wijs, en
Ick ben niet en gy zijt 't al.

5. God en sneet uw' draet niet af,
In dien Put, soo net gemeten,
Daer maer was een vinger-breette
Tusschen uw en tusschen 't Graf:
Veelerhande Lijfs-gevaren,
Zijn uw over 't hooft gewaeyt,
En de dood die had uw garen,
Nu en dan om verr' gemaeyt.

6. Maer gy zijt nog in het Land,
Daer men wandelt door 't Geloove,

Daer de Vroomen zijn verschooven,
 Daermen nog leyd aen den band.
 Maer dit is geen land van ruste,
 Sonde sleept met sig de Dood,
 En die nietige wellusten
 Schijnen Goud, en zijn maer lood,
 7. 'k Wensche dat den Hemel wil,
 Jaren tot uw' Jaren voegen,
 Godes vrees met vergenoegen,
 Maeck uw' hert en sinnen stil :
 Hy omring uw met sijn Zegen,
 En uw' hert zy uytgebreyd,
 Wat uw' schijnt, of voor, of tegen,
 Maeck uw' noyt die vreughde quijt.
 8. Soo uw' schade druck of wee
 Onversiens oyt overrompel,
 Dat uw' Ziele sig dan dompel,
 In Gods volle liefde Zee:
 Want het kruys van dien Beminden
 En Geliefden Godes Soon,
 Word in 't eynd aen Jesu Vrinden,
 Dog verwisselt met een Kroon.
 9. Wackert dog met u Talent,
 Soeckt de tijd staeg uyt te koopen,
 Weest volstandig in uw' loopen,
 Denckt de Kroon hangt op het end :
 Laet uw' nier te ligt verleyen,
 Door des werelds valsche schijn,
 Want haer lacchen keert in schreyen,
 En haer Vreughde word tot pijn.
 10. Jaegt nier na veel geld nog goed,
 Want een hoog-gebulte Kemel
 Quam veel eerder in den Hemel,
 Dan een Rijcken vreeckaert doet.
 Denckt ! dien ballast souw my hind'ren
 En mijn reys vereyft wel spoed,

'k Laet dit dan voor 's werelts Kind'ren,
Onbewuft van beter goed.

11. Laet uw' wandel zijn om hoog,
Boven Son, en Maen, en Wolcken,
Luyftert na Godts trouwe Tolcken,
Heb Jerufalem in 't oog,

Laet uw nimmermeer verveelen,
't Ampt van God uw' opgeleyd,
Christi Leden te bedeele,

Is voorwaer geen kleynigheyd.

12. 'k Wensch uw, soo het wesen mogt,
't Hooft gekroont met grijse haeren!

Leef nog driewerf soo veel Jaeren

Als gy nu hebt doorgebrogt:

Tot dat gy dan zat van dagen,

En ten vollen uytgeleeft,

Wederom naer Gods behagen,

Aerd en Hemel t' zijne geeft.

P. V. S.

OP HET VERJAEREN,

Van mijn Neef

PHILPPUS van der VLIET,

Tredende op den 21. Decemb. N. S. 1675. in zijn 20. Jaer.

MYn Neef, mijn ingewand, mijn hertelijke Vriend,
Mijn Broeder, eer de Kloot der wereld was geboren,
Soo was een Salig Lot, voor uw en my beschoren,
Een vrye liefde gaef, in waerheyd onverdiend,
Maer God is wonderlijck, in zijn manier van doen,
Hy keert het hoogst' om laeg, het achterste te vooren,
Hy soeckt, hy vind, hy draegt het Schaepje dat verlooren,
Dwaelt

Dwaelt over berg en dal, gelijk een Acker-hoen,
 Ick weet uw Ziel gedenckt, nog dickmael aen dien dag,
 Dien dag, waer op gy eerst uw' dagen leerde tellen,
 Waer op gy kreeg een proef, van d'angsten van der Hellé,
 En waer op dat uw mond, vervult wiert met gelagh,

Uw Leven was dan maer voorheen een rechte dood,
 Een leven in den vloeck, een leven in de sonden,
 Maer dese ketenen die waren nauw ontbonden,
 Of gy bevond uw selfs, van alle goet ontbloot,
 Doen was het dat uw' romp haer leven eerst begon,
 Hy roerde sig allencx, en poogde wat te wercken,
 En om te konnengaen, quam God uw' beenen stercken,
 En maecten uw gewent, aen Regen en aen Son,
 Mijn Reeckening die feylt; 't en is geen negentien,
 Maer anderhallif Jaer, dat gy eerst zijt geboore,
 Vraegt het uw' eygen Ziel, sy seyd ick kon te voooren,
 Nog spreken, gaen, nog staen, nog hooren, nog ook sien;

Maer nu geluckige dag, van my onbenijd,
 Gy juycht, en ick helaes! heb reden om te klagen,
 Om mijnen harden dienst, en al die duyft're dagen,
 O! waer ick van dit jock, gelijk als gy bevrijd:
 Ick wacht, maer te vergeefs, vervulling van mijn strijd,
 Met uytgereckten hals, soek ick na de Bergen,
 Of daer oock yemant is, dien ick mocht bystand vergen,
 Soo sal ick blijven staen tot dien bepaelden tijd,
 Die tijd die met een pen van stael of diamant,
 Alaengeteeckent was, eer ick my kon verroeren,
 Waer op my God sijn raed, sal geven uyt te voeren,
 En my sijn Kudde sal, doen weyden met verstand.

Mijn Broeder send om hoogh een onvermoeyde stem,
 Ja al die God bemind, voert stormen aen op stormen
 En rust niet tot dat God sijn Wijngaert komt hervormen,
 Want sonder dat gewis her, precken heeft geen klem,
 Dien goeder Meester, en dien onvert'saegden Held,
 Die leer uw vingeren en handen dapper strijden,

Hy leer uw Vorst'lijk doen, en Vorsteliijker lijden,
 Hy maeck sijn Kinderen, behouders van het veld:
 Gaet so van kracht tot kracht, en wast ja word een stam,
 Op welckers tacken men meer vruchten vind als blad'ren,
 Hy stoot u in sijn Oogst, en laet u daer vergad'ren,
 Een volck dat met u volgt het onbevleekte Lam:
 Gaet daer hy u gebied, maer houd u selven stil,
 Wanneer God niet en spreekt; en laystert na geen Men-
 schen,
 Als *Iesus* yets gebied: het hoogst van al mijn wenschen,
 Dat is, hy maeck uw wil, vereenigt met sijn wil.
 U E. Neef P. V. S.

Aen mijn Neef

PHILIPPUS van der VLIE T,

Alshy op den 21. dagh van Winter-maend des Jaers
 1676. oock intrad in sijn 21. Jaer.

Toon: *Gavotte a la Fronte.*

Of: *Soet geselschap dat met my, &c.*

1. **B**Roederlijke Neef, die my,
 Dickmael droevig, selden bly,
 Helpt een eynd van 't Kruyce dragen,
 Door Gods hand my opgeleyd,
 En mijn Geest komt onderschragen,
 Als sy in het voertzant leyt.
2. 't Is nu Twintigh Jaer gele'en,
 Dat de Son u eerst bescheen,
 Siet soo rollen onse Jaren,
 Op de wielen van de tijd,
 Ever als een wel-bevaren
 Scheepje door het water glijd.

3. Kinderen van geenen naem,
 En tot weldoen onbequaem,
 Als sy plat ter neer geboogen,
 Seggen *Iesus* sal 't voor sien,
 Schenckt hy dickmael Oor en Oogen,
 Om te hooren, en te sien.

4. Hoog-gebooren *van der Vliet*,
 Dit is oock aen u geschiet,
 Doe gy als een Schaep ginght doolen.
 Van Godts wegen onbewuft,
 Doe de wereld was u School, en
 d' Ydelheyt uw hoogste lust.

5. Door herstellingh van Godts Beeld,
 Zijt gy doen op nieuws gereeld,
 En gelijk een Kind herboren,
 Uyt dat Water en dien Geest,
 Die ons maeckt een Uytverkoren,
 En een krancke Ziel geneest.

6. Heden doet de Sonne-schijn,
 Ons de grootste schimmen zijn,
 En de langste van de nachten,
 Is 'er nu oock al geweest,
 Mocht eens Zion vol van klachten,
 Rijcken sien voortaan Godts Geest.

7. Want sy sit gelijk een Weeuw,
 Yder Jaer dunckt haer een Eeuw,
 Tot dien opgang uyer hoogte,
 Sal verdryven dese nagt,
 Ach sy fiet van dorst en droogte.
 Meest haer Kinderen versmagt.

8. Veele Zielen die vermoeyt,
 Leggen aen het Vleesch geboeyt,
 Gapen als gestrande Vissen,
 Worstelende door het Zand,
 Om dat sy haer Hooft-stof missen,
 Die in Zee is, niet op 't Land.

9. O! was

9. O! wat smaect u nu wel soet,
 Het genot van 't hoogste goet,
 Dat u voorquam te besitten,
 En u bragt tot rust en stilt,
 Doen gy sonder room, gebit,, en
 Breydel, henen liept in 't wild,
 10. Maer die dagen zijn voorby,
 Graest nu in de vette Wey,
 Rust nu voort in *Iesus* lommer,
 Dat wellustige geboomt',
 Daer Godts Kind'ren, vry van kommer,
 Van hem werden overstroomt.
 11. Leeft en sweeft daer sonder end,
 Uwen naem zy steeds bekent,
 Over al op Zions wegen,
 Handelt kloeck in al u doen,
 Dat men uw' geduyrigh Zegen,
 Dat uw' Loof en tack blijv' groen.
 12. Ey mijn Broeder kon ick thans,
 Vlechten u ter eer een Krans,
 Van wat aerdsche Bloem-gewassen,
 Neen, op uw verhemeld Hooft,
 Sal veel beter Kroonen passen
 Weg geleyd, voor die gelooft.
 13. Weg geleyd, voor die verkeert,
 Daer Godts Geest u alles leert,
 Leert nu vast die goede Lessen,
 Hoe gy als een Medicijn,
 Tijdig op sult doen de flessen,
 Dan van Oly, dan van Wijn.
 14. Word een Man naer Godes hert,
 Heelt veel Zielen van haer smert,
 Weest een Sone van den Donder,
 Voor die in de boosheyd leeft,
 Weest een blijde Maer-verkonder,
 Voor een treurige die beeft.

15. Word van bovenen bedouwt,
 Word in liefde nimmer kout,
 Dat den yver u verteere,
 Van Godts ingebogen Huys,
 Dat zijn Geest u daeglijcks leere,
 Op te nemen *Iesus* Kruys.
16. Scheyd het Kooren van het Kaf,
 Schapen van de Bocken af,
 Leertse stellen elck bysonder,
 Word aen Godes Israël,
 Tot een teecken, tot een wonder,
 Word een Roover voor de Hel.
17. *Iesus* 't ongeschapen Ligt,
 Prent in u zijn aengesigt,
 En zijn ongekende klaerheyd,
 Met de lampe van zijn Geest,
 Leid' uw' Ziel in alle waerheyd,
 Tot men seid: hy is geweest.

P. V. SORGEN.

Dum Spiro, spero.

Aen mijn bysondersten Vriend,

MYN HEER

JOHAN van der HAER,

Wanneer de tijd van sijne vorderingh in de Rechten
 op handen was.

— *Ridentem dicere verum*
Quis vetat?

O Goud, welspreeckende Metael,
 O Goud! verdooffter van de Reden,
 O Goud!

52
O Goud! van yeder aengebeden,
O Goud! ô God! ô altemaël!
Wat maeckt u aengebooren luyfter,
Al menigh Linx sijn oogen duyfter.

De Starren moeten zijn gekeert,
Wy leven weer in goud'ne Eeuwen,
Het Goud maeckt Ezelen tot Leeuwen,
Het Goud maeckt domme Luy geleert.
Geen rover-dranck uyt Circes Beecker,
Deed yets verwandelen soo seecker.

Men vloecke niet op dood'lijk kruyt,
Nogh op den Monnick, haren Vinder,
Het magtigh Goud, dien Al-verflinder,
Dreef Themis eens ter werelt uyt,
En nog met graven en mineren,
Soeckt sy haer Tempel om te keeren.

Voor Goud is alle dingen veyl,
De grootste Koop-stad, 't nieuwe Romeen,
Verkoopt voor Goud, haar malle droomen,
O Targus! staeck uw loop een wijl,
En laet ick my wat gaen vermeyen,
In 't grond-sop van uw' gulde keyen.

Het stomme Goud' dat leyt en dinght,
Het Goud begoochelt Hof en Rolle.
Het Goud maeckt Arenden tot Mollen,
En wat het ondermijnt dat springt,
Daer sijn geen Wetten en geen keuren,
Die 't Goud niet derft aen stucken scheuren.

Wy leven in een krom gessagt,
De Waerheyd struyckelt op de straten,
De Boosheyd toont sijn uytgelaten,
De Vierschaer word om Goud verpagt,

52
Die Arenden in Beck en klauwen,
Sien niet meer, als een steert van Pauwen.

Wat spouwt dien ouden Slang al quijl,
Wat krolt hy hem in snaeckse bogten,
Hoe word de Waerheyd aengevochten,
Met woorden vol van toover-stijl,
Wat smeed en giet hy menig Leugen,
Die meê voor waer al doorgaen meugen,

Lycurgus, Draco, Radamanth,
Zelencus, die niet wist van buygen,
Ick neem u alle tot getuygen,
Komt doet de ronde Land voor Land,
Engaet aen al de Rechter-stoelen,
Die brave Luy haer pulssen voelen.

Gy vind daer Themis wonder kranck,
En by gebreck van wettige Erven,
Soo staet haer Stam om uyt te sterven,
Hier helpt geen Apotheekers dranck,
De Ziel sit haer al op de lippen,
Om stracks weer Hemelwaerts te slippen.

O Ridders van het Gulde Vlies!
(Want sulcken vlies leyt op uw' oogen)
Hebt gy ter deegh wel uytgetoogen.
Den Lijst van Winning en verlies,
Gaet Kleeffe Regters't is uschande,
Laet voor Matroos bepeekte handen.

Ja die is hier een Opper-Man,
Die om een hand vol gulde Pillen,
Behendigh knevelen en villen;
Soo wel, als Schapen scheeren kan:
En die het valsche van het ware,
Noyt Schriften in haer Evenaren.

De Vroome zijn soo dun gezaeyt,
 Dat men die in een ringh sou schrijven,
 Die 't Regt in spijt van gulde Schijven,
 Den hals noyt hebben omgedraeyt,
 Daer hoeft geen doeck voor Themis oogen,
 Men kent wel Luyden van vermogen.

Vergeeft my waerden Nieuwelingh,
 Indien mijn schagt soo hevigh dondert,
 De goede blijven uytgesondert,
 En ick besluyt u in haer kringh,
 Want kent men vruchten aen haer bloesem,
 Daer steeckt wat anders in uw boesem.

Ick denck niet sonder kittelingh,
 Aen die verdweenen oogenblicken,
 Haer Schaduw' kan mijn nog verquicken,
 Haer Schaduw' maect nog dat ick singh,
 Gelijck de Swanen met haer kelen,
 Alstervend nog een deuntje quelen.

O! kon ick met een vlagge pen,
 Onst' samen-wooningh af gaen malen,
 O! kon ick yeder een verhalen,
 Het minste dat ick in u ken,
 Maer beter daer van niet te spreekken,
 Als dat ter helst te laten steecken.

Mijn Veder vind sig veel te swack,
 Om u op steyltens na te klimmen,
 Wij ick een Buyrman van de schimmen,
 U gevolg van verr' op mijn gemack,
 't Past Reusen en geen kleyne dwergen,
 Te steig'ren langhs een trap van bergen.

Den Hemel gunne u veel geluck,
 Hy doe u met uw' groote gaven,
 Het Recht getrouwelijck hand-haven,

En menig helpen uyt den druck,
Uw' naem die werde steeds geprefen;
Van uytgeredde Weeuw en Weesen.

Het Honighseem van Guldemonde,
De Tong van Tullius, den Vader
Der Pleyteren, dat die te gader,
U van haer geveer zijn gejont,
Wilt oock de Goddelijcke Regten,
Voor wetens nimmermeer bevegten.

Bemind de Vrede, stoockt geen Vier
Van twist, in smeulende geschillen,
Soeckt onrust en gekijf te stillen,
Gebruyckt geen Nagels van een Gier,
Want dit, als oock dat dulle twisten,
Betaemd geen diergekochte Christen.

't Gerigt dat is Godts Dienares,
Houd dat voor hem, en niet voor Menschen,
De Waerheyd laet die noyt verslensen,
Onthoud dog wel die groote Les,
Verfoeyt bloed-suygen, stroopen, prangen,
Engy sult dubbel Loon ontfangen.

En of de Wereld met uw spot,
En reeckent dat voor enckel dwaesheyd,
Dit steur u niet; want yeder dwaes seyd
In sijn gemoed, daer is geen God:
Een ongekreukt en blanck gewisse,
Wilt voor geen goude Bergen missen.

Den Hemel hoor nog eens mijn beê,
Hy leere u dwinge landen pletten,
Door kragt van welgegronde wetten,
Hy doe u spreeken wel ter sneê,
En Jesus Gods en 's Menschen scheyds-man,
Die zy uw' Voorspraeck en uw' Leyds-man.

P. V. SORGEN.

Veritas odium parit?

Ick

Ick soude oock eenigh Elegiaces op U Ed: Promotie U Ed: toegesonden hebben, maer deselve blijven in de pen steecken. Siet hier evenwel een duyts Sapphicum, drie a vier extemporaneum.

MYn ander Ick, mijn uytgelesen Vriend,
 Kon nu mijn Pen, den Lof die gy verdiend,
 Niet blind van Liefde, maer in waerheyd siend,
 Ten vollen meten,
 Ick soud u voeren met mijn kleyn gespan,
 Soo verr' en hoogh als ick u voeren kan,
 Maer wat utoekomt, wis de helft daer van
 Bleef wel vergeten:
 Ick souw gaen singen op mijn Reeste snaer,
 Uw tijdverdrijf van menigh dagh en Jaer,
 Waer van ick selfs een oogh-getuyge waer,
 Int' famen leven,
 Maer wijl dat ick ter halver loop-baen swight,
 Verlies ick u, eylaes uyt mijn gesicht,
 Terwijl dat gy, gelijk een schight,
 Wort voortgedreven:
 Gy doelt en treft geluckelijck het Wit,
 En gy ontsaegt nogh koude, nog oock hit,
 Tot dat gy had ten vollen in 't besit,
 Den Stoel der Eeren,
 Hier staet gy nu voor alle man ten toon,
 En op u Reeckeningh ontfanght gy Loon,
 En daer-en-boven nog een Lauwer-kroon,
 Voor 't Redeneren.

P.V.S.

TER BRUYLOFT.

Van de Eersame en seer Discreten

GOOSSEN van WIJCK,

BRUYDEGOM:

En de seer Deughtsame en Eerbare

HAESJE van DOORN,

BRUYD.

In den Eght versamelt den 2. February Ouden-stijl 1670.

DE Liefde is dien grooten band,
 Die alle dingen houdt in stand,
 Indien dat die eens was verkout,
 Men sag geen Dieren in het Wout,
 Men vond geen Visschen in de Zee,
 De Bergen waren bloot van Vee,
 De Wereld moest eer lange zijn,
 Een Kerck-hof of maer een Woestijn,
 Ja elck souw leven sonder hulp
 Gelijk een Oester in sijn schulp,
 Maer door het goed en wijs beleyd,
 Van Godes Mede-dogentheyd,
 Vind yeder Dier, en yeder Mensch,
 Een hulp en Egaê na sijn wensch,
 Ick bid u *Bruydegom* bedenckt,
 Wat God van daegh nu aen u schenckt:
 Een goede Vrouw is een Juweel,
 En sulck een krijght gy tot u deel,
 Want in een prijsfelijcke saeck,

Gaet voordeel t' samen met vermaeck,
 Uw Huys dat word daer door Gebout,
 En oock verforghet met onderhoud,
 En denckt dat God verheft seer hoogh,
 Die nederigh was in sijn oogh,
 Maer schoon het groote Huwlijcks-Regt,
 U Meester maeckt in plaets van Knecht,
 Erkent sulcks altijd van uw' Vrouw,
 Die u daer toe verkiezen wouw,
 En Gy oock Deugdrijcke Bruid,
 Treckt nu uw' Weduw Kleeren uyt,
 Want siet gy vind nu weer in 't Bed,
 't Geen d' Eenfaemheyd soo wat verset,
 Verheught u vry het magh wel zijn,
 Het Houwlijcks-bedde dat is reyn,
 En onbevleekt als *Paulus* leert,
 Gy zijt die Ribb' die hem ontbeert;
 De Schepper van dit gantsche Rond,
 Die spaer uw beyde langh gesond,
 Hy Zegen u met Hemelsch goed,
 Hy geef u een gerust gemoed,
 Hy bind u Herten vast aen een,
 Hy maeck u tot een Vleys en Been,
 Hy matige sijn noodigh kruys,
 Hy hael u zat van dagen t' huys,
 Hy geef oock menig Jonge Spruyt.
 Aen onse *Bruydegom* en *Bruyt*,
 Leeflang, ô! soet en deugtsaem Paer,
 Den Hemel maeck mijn wenschen waer,
 Leef vreedsaem, verre van verschil,
 En denckt wat God al van u wil,
 Dien Gast, die op het Bruylofs-Feeft,
 Van Cana eertijds is geweest,
 Die zy oock op dit blijde mael,
 Sijn Geest vervul de Bruylofs-Zael,
 Hy stort sijn Liefde in uw' Hert,

Waer doorgy gantsch verandert wert,
 Op dat het hooghste goed, een God,
 Magh zijn uw' Erf-deel en u Lot,
 Hy sterck u tot de ware deught,
 Hy spaer u in een lange Jeught,
 Hy maecke segh ick tot besluyt,
 Ubeyder Zielen tot sijn Bruyd,

A M E N.

P. V. SORGEN.

Geboort-Vermaningh,

Aen de Eersame Deughtrijcke Jonge-Dochter

MAEYKEN van WYCK,

Verjaert den 11. Juny 1667. Oud acht-en-twintigh Jaer.

ONs dagen vlieden weg gelijk een Wevers spoel,
 Ons Jaren gaen daer heen eer dat het yemant voel,
 De tijd, de vlugge tijd vlieght snelder dan de wind,
 Die niemant van den mensch op aerden in en biud,
 Het is al even eens gelijk als met de baren,
 Die nimmer stil en staen maer t' aller tijd voortvaren,
 Want schoon een Mensche staet gelijk een versche
 Blom,

Noch sal hy haest vergaen van hoogen ouderdom:
 Dan wort hy afgemaeyt, en wort'er een gebooren,
 De tijd seyt hem flucks aen de oudheyt na te spooren,
 En na hy heeft geleest geeft hy sig op de reys,
 En gaet dan wederom den wegh van alle vleys:
 Soo gaet het oock met ons, en al des Menschen dingen,
 Men siet het eerst sijn laest, het laest sijn eerste bringen,
 Wat is de Mensch eylaes! wat is des Menschen lof?

Want

Want dat hy is geweest keert wederom tot stof,
 De Geest keert weer tot God die hem eerst heeft gegeven,
 En dan is het gedaen met ons ellendigh leven,
 Maer fiet na 't eynd van die de Heere heeft gevreesst,
 Het eynde van die Man de vrede is geweest;
 En fiet soo vloeyt den tijd veel snelder dan de stroomen,
 By dagh, by Maent, by Jaer, die noyt weerom en komen,
 En nademael dat oock uw leven vast verteert,
 En dat geduyrigh aen uw Jaer. getal vermeert,
 Soo hoop ick nogtans dat u God nog lang wil sparen,
 En Zegenen met nog soo veel en meerder Jaren,
 Want het is Godes Werck die u nog heeft bewaert,
 Tot nu toe, en met Acht-en-twintig Jaer bejaert,
 O Heere! leeret dog haer hare dagen tellen,
 Geef dat sy uwen lof nog langer mag vertellen,
 In 't midden van u volck; geeft dat sy mag verstaen,
 De wil van uwe Wet, en watter dient gedaen.
 Tot Lof van u ô Heer! en van u heyl'ge name,
 Maeckt haer daer toe dan oock door uwen Geest bequame,
 Tot dats om Christi wil daer heen de hoop ons send,
 Hier na altoos geniet het leven sonder end.

P.V.S.

Een Ziel zijnde in 't gevoelen van Godts Liefde.

Op de wijze van den 6. Psalm.

Of: Al Brandent in den Oven.

1. **I**ck heb nu eens gebonden/
 Een Balsam booz mijn Wonden/
 Een middel booz mijn smert/
 Godt booz sijn Soon betwogen/

Die slaet op my sijn oogen/
En treft my in het hert.

2. Sijn Licht komt my beschijnen/
En doet de nacht verdwijnen/
Hy geeft my vollen wensch/
Hy komt om mijn te helpen/
En mijn gantsch overstelpen/
Ja Godt woont by den Mensch.

3. Ich sie dien hoogh gepresen/
Nu in sijn eegen wesen/
Ach! wat een soet vermaeck:
Dewijl ich selfs op heden/
Nu sijn beballigheden/
En sie / en voel / en smaech.

4. Den opslag van sijn Oogen
Heeft stracks mijn Hert bewoogen/
O Goddelijcke strael!
De Son niet al haer luyster /
Is by U klaerheyt duyster /
Op schoonder duytsentmael.

5. Op steelt mijn hert en sinnen /
Op dwinght m' uo te beminnen/
Op doet mijn soet gewelt:
U Oogen zijn als schichten /
Op mijn! 'k sal moeten swichten /
Van U ter neer gebelt.

6. Al wat u kon verbeelden/
Seer wijs van u oock scheelde /
Ten was niet als copp:
Dit kan ons niet ontdecken/
Die overschoone trecken/
Ten hadde daer niet by.

7. Hier boven in de Wolcken/
Hier in de diepe Holcken/
Sie ich sijn soet Menschijn/
Maer 't moet oock voor hem wijcken/

't En kan naer hem niet lijcken/
Haer schoonheyt valt te kleyn.

8. Ich hoor 't Gebogelt quelen/
Met dupsenden van keelen/
En prysen die haer schiep:
Ich sie in haer sijn goetheyt/
Sijn uptgestorte soetheyt /
In haer onepndigh diep.

9. En al wat in der Werden /
Moght sijn van grooter waerden/
Haer kostelijck Metael:
Haer planten/ krupden/ bloemen/
Hoor ick haer Schepper roemen/
En spreekken in haer tael.

10. Hoe wijs en hoe lanchmoedigh/
Hoe vol/ hoe overbloedigh/
Hoe heerlijck/ hoe volmaecht/
Hy heeft het mijn bewesen/
Hy heeft mijn Ziel genesen/
Hy heeft mijn aengeraecht.

11. Mijn Ziel die wort schier droncken/
Hy heeft mijn ingeschoncken /
Sijn Wijn en oock sijn Melck/
't Is Rectar op mijn tongen /
Mijn hert als onbedwongen /
Roept wat een soeter Kelck.

12. Ich ben oock niet bedrogen/
Ich sie hem met mijn oogen/
Ich rust nu in sijn schoot/
Ich kan mijn selfs niet binden/
Ich laet mijn maer verslinden/
Van dese soete doot.

13. Ich kan niets meer begeeren /
En niets sal my ontbeeren/
Want ick besit het al /
Dit sal mijn niet begeben/

Noch in 't toekomend' leven /
 Noch in dit Cranendal.

14. Wie kan die Liefde blussen ?
 Hy geeft mijn kus op kussen/
 't Is Oly in de blam/
 Hy sagh niet op mijn sonden /
 Doen hy mijn Hert quam wonden/
 En daer sijn woon-plaets nam.

15. Ich houd my nu gantsch stille/
 Ich buogh my naer sijn wille/
 En al wat hem behaeght/
 Dewyl ick niets kan wercken /
 Ten zy hy mijn komt stercken/
 Dat doet hy ongebraght.

16. Den Afgront van mijn sonden/
 Die had mijn schier verflonden /
 Den afgront van sijn min/
 Die trock mijn upt de poelen/
 Nu leef ick by geboelen/
 Hy treckt mijn tot stgh in.

17. Ich sterf daer / en ick leef daer/
 Ich bleegh daer / en ick sweef daer/
 O wonderlijck plaspier !
 Wie kan dit togh bevatten ?
 Ja al des Werelts schatten/
 Die acht ick niet een sier.

18. Ich kan geen woozden binden/
 Mijn Schoone / mijn Beminden/
 Hoe soet als Hemels Man/
 Ghy waert het die mijn schaechten/
 Mijn Dyppe / mijn Volmaechten/
 Mijn Brudegom en Man.

19. Ghy kust en ghy om-armt my/
 Ghy hoeftert / en verwarmt my/
 Ich magh nu by u zyn/
 'k Ben in u Beelt verborzen/

Ich rust nu by van zorgen/
Want Jesus is oock mijn.

P. V. SORGEN.

Punt-dichten of Epigrammata.

Bedenckinge over Micha 6: 9. *Hoort de Roede, ende wiese bestelt heeft.*

GOd heeft tot onser tucht een saghte Roe gekoosen,
Een Roe alleen gemaect, van Lelien en Roosen,
Ey! hoort die dogh, en gaet hem verder niet vertoornen,
Of hy bestelter een van Distelen, en Doornen.

*Petri * Gallicinium, of 't Hane-gekraey
van Petrus.*

* Gallus is een Haen, en een Fransman.

Op 't derde Haen-gekraey, bekeert sig Sinte Peter,
En op het hondertste wort *Utrecht* nog niet beter,
Hoe komt dat ja; sijns Heeren oogh dat sagh hem aen,
't Was anders evenveel, of zijn, of onsen Haen.

Bedenckinge over Matthei 6: 28. *De lelien
spinnen niet.*

Wist voor de Lely raed, en watse moest beginnen,
Op datse met satsoen quam uyt dees Labyrinth,
Sy moest nu maer een draed als *Ariadne* spinnen,
Maer liet de Waerheyd selfs, seyd datse niet en spint.

Op

*Op de Poorten van Palm, hier over al in de
Stad, Anno 1673.*

Op de Intrede van Sijn HOOGHEYD.

DE kenders der Natuyr, die seggen dat de Palm,
Van alle kant gedrukt dan des te beter waft,
Maer of dit zy, of niet, my lust hier geen getalm,
Altijd haer seggen op d' *Oranje Spruyt* wel past.

Aen de HEER

ÆGIDIUS van den BOGAERT.

MY dunkrick sie de Geest, de mond, de tong, herleven,
Van Bogaert, die wel eer soo menig herre stal,
Wiens Naem in menig hert, soo diep nog staet geschreven;
Wiens Naem so lang hier Kerck, so lang oock leven sal;
Maer die is heen gegaen by *Jesus*, by sijn borge,
Op dat hy daer ontfinch die wegh-geleyde Kroon;
Ey *Utrechts Zion!* zijt voortaan bevrijd van sorgen,
Want fiet des Vaders Geest rust weder op de Soon.

Op den XXX. PSALM, vers 6.

Want een oogenblick is 'er in sijnen Toorn, maer &c.

DEn Hemel wort oock wel eens moe,
Sijn Kinderen de rugh te meten,
Hy sal my doen die sangh vergeten,
Geen Vader past altijd een Roe,
Maer dese Kelck die elck moet monden,
Die gaet aen Godes disch in 't ronde,

Godts

Godts Wijsheyd lagt eens met de Mensch,
 En met sijn ydele gedachten,
 En met sijn wonderigh verwachten,
 En met sijn schadelijcke wensch,
 Hy stiert het grootste quaet ten besten,
 Maer dit Bancquet komt op het leste.

Mijn Ziele schept voortaan gedult,
 Ghy krijgt wel licht door dese wegen,
 Een overwicht en schat en Zegen.

Een maet tot boven toe gevult,
 Als dan sal God u droefheyd stillen,
 Als ghy sult eenzijn, met sijn wille.

P. V. S.

E E N

GESANGH LUTHERI,

Vertaelt uyt het Hooghduyts, in't Nederduyts.
 door P. V. S.

1. **V**Erheught u liebe Christen Schaer/
 Laet ons van vreught opspringen/
 Godts troost'lijck woort woort heden waer/
 Ep laet ons nu eens singen/
 Wat wonder hy ons heeft gewrocht/
 Door wat een dieren Prijs gekocht.
 O! 't zijn seer groote dingen.

2. Als ick in's Duyvels netten lach/
 En in de doot verlooren/
 De sonde die bleef dagh en nacht/
 My hy my ingebooren/
 Ick sachten alijt dieper in/

Mijn soodanigh hert en boosen sin/
En scheen daer in te smoozen.

3. Mijn goede wercken aen mijn zp/
Die waren gantsch bedorzen/
De bps wil was Gods party/
En tot het goet verstorzen/
Dien anghst my tot vertwijff'len dreef/
Doen Doodt / en Hel maer vooz my bleef/
My was geen tcoost verwozen.

4. Doen rammelde Godts ingewand/
Wanneer hy my sagh dwalen/
Hy sondt sijn Soon dat dierbaer pand.
Om my weerom te halen/
Hy wendt tot my sijns Vaders hert/
En redt mijn Ziel upt anghst en smert/
En laet mijn schult betalen.

5. Doen sprach hy tot sijn lieben Soon/
't Is tijd om my t' erbarmen/
Daelt neder upt uw' s Vaders Throon.
En weest het heyl der Armen/
En helpt haer upt der sonden nootd/
Verstaet vooz haer de bitt're dootd/
En draeght haer in uw' armen.

6. Wanneer de Vader dit gebod/
Soo quam de Soon op aerden/
Hy daelden in Maria's schoot/
Om Vleesch en Bloet t' aenbaerden/
Hy was een Heer van grooter macht/
Maer scheen geringh en seer veracht/
Als hem sijn Moeder baerde.

7. Hy sprach tot my houdt my maer vast/
Ich sal u seecker leyden/
Of schoon Dood / en Hel / en Dupbel bast/
Soo sal ich vooz u stryden/
Want ich ben uw' / en gy zijt mijn/
En daer ich ben / daer sult gy zyn/

Ons sal geen Opand ſchepden.

8. Men ſal mijn tappen af mijn bloed/
Men ſal my 't leven rooven/
En dat om uwent wil/ ghy moet
Dit baſtelijck gelooben/
Mijn doodt die ſal uw' leven zijn/
Mijn onſchult maecht u by van pijn/
H deel dat is hier boven.

9. Ich gaenu tot mijn Vader heen/
En moet nu van u ſchepden/
Maer op mijn kind'ren zyt te vre'en/
Wilt maer mijn Geest verbeiden/
Die uw' in alles leeren ſal/
En trooſten in uw' ongebal/
En in mijn waerheyt leyden.

10. Wat ich gedaen heb en geleert/
Dat ſult ghy doen en leeren/
Op dat mijn Rijcke wert vermeert/
Tot Godes lof en eeren/
En wacht u booz des menſchen bond/
Want die is los en ſonder grond/
Dit is de wil uw's Heeren.

P. V. S.

19. Feb. 1675.

N I E T dan J E S U S.

Op de Wiſe:

Dichter die de blinde Werelt.

1. **A**ugustinus ginch eens ſiften/
En doo?-taſten in den gronds/

Seneca's vermaerde Schziften /
 Daer hy veel geleertheit bondt :
 Schoonen Lof van Zede-beughden
 Zeden-troost in groot verdriet /
 Doch ten hond' hem niet verbzeughden/
 Want hy bondt'er Jesus niet.
 2. Dat gaf my een groot vermaecken/
 En 't beviel myn Ziel soo soet/
 Dat ich oock in alle saecken
 Soeck / of Jesus my ontmoet/
 Sonder hem is niets te begen/
 Maer verdriet dat blijft verdriet :
 Selfs is zegen sonder zegen ;
 Want men vint'er Jesus niet.
 3. Is'er krankheyt / smert en lijden/
 Armoed' / honger dorst en pijn/
 Oorlogh / pest / of diere tijden/
 Of een innigh Ziel-geguyn :
 Jesus kan den troost-kroes schincken
 En versachten al 't verdriet/
 Anders moet m'er in versincken ;
 Want men vint'er Jesus niet.
 4. Heeft men voorspoet / hooge staten/
 Groote eer / en machtigh goet :
 Och ! wat kan dat alles baten/
 En wat geeft dat aen 't gemoet ?
 Mist men Jesus onder tusschen/
 Dorst-na-meer geeft groot verdriet/
 En ten kan geen onlust blusschen ;
 Want men vint'er Jesus niet.
 5. Is'er spel en dertel Lachen/
 Wulpsch getter / en bzeught-geschrey/
 Hoort / wat kan dat kachelachen
 eens die wijse Koningh sey :
 Gh' / o Lachen ! zijt uyt sinnigh/
 Dulheyt / en ghy baert verdriet.

Och! het steecht soo bijster binnigh!

Want men vint Jesus niet.

6. Och! wat is'er in de Werelt!

Blerfch-lust / ooggh-lust / sotte waen/

Grootfche pracht / vergult / bepeerelt/

En dat lacht den dwafen aen:

Wegh / o Werelt! laet my rusten/

Al u lust is mijn verdziet/

Wat foud' my de Werelt lusten?

Want men vint Jesus niet.

7. Schoonheyt / fterckheyt / felffche Leden/

En gefontheits grootfte fchat/

Dat's wel't befte hier beneden

Dat opt wereltfch Mensch befat/

Maer is Jesus niet in't herte/

Soo en ftelpt het geen verdziet/

Maer het laet de Ziel in fmerten ;

Want men vint Jesus niet.

8. Groote wijsheyt / hoogh-geleertheyt/

Sneegh beleydt in aerdfch bedrijs/

(Veeltijts vyfheyt en verkeertheyt)

Och wat heeft dat al om't lijf?

Want veel wijsheyt fiet veel onlust/

Herte-knagingh / ziel-verdziet/

Och! die wijsheyt is vol onrust;

Want men vint Jesus niet.

9. Is'er eerlich goet vermaken/

Crefte het al de middel-maet/

Dat en kan men niet wel laken;

Want 't is in fiefh felfs niet quaet/

Dat kan wel natuer verguicken/

En dat tempert aerdfch verdziet/

Maer 't en ftelpt geen Ziele-fchzicken/

Want men vint Jesus niet.

10. Leydt m'en een denghfaem Burger-leben/

Matigh / eerbaer / heufch en foet;

Houdt men al de weeg-schael eben/
 Als een eerlich Heyden doet :
 En men wil soo 't heyl bekoomen
 Tegen 't eeuwigch Delsch verdriet/
 Dat zijn soete toober-droomen ;
 Maer men bint'er Jesus niet.

11. Is'er oock Godsdiensstigh plegen
 Na de wijze van het Landt ;
 En men loopt verkeerde wegen
 In een pb'rich mis-verstandt :
 En men meent soo 't heyl te treffen/
 Tot verlossing van 't verdriet :
 Och ! dat is een dwaes beseffen/
 Want men hinter Jesus niet.

12. O ghy Antichristische Scharen !
 Die soo wijt van Jesus roemt ;
 Ghy wilt ober al vergaren
 't Heyl / daer 't niet van daen en komt/
 Aptu' wercken / bee-baert / missen/
 Aflaet / vagebvers-verdriet/
 Singh dat naer u dwaes vergiffen/
 Soo was Jesus Jesus niet.

13. En / ô ghy ! Socini benden/
 Die Godts Sone smaet aendoet/
 (Want ghy gaet sijn Godheyt schenden
 En de lof-prys van sijn bloet)
 Ghy verloochent onsen Heere/
 Tot der Dromen herts-verdriet ;
 Want naer u verbloechte Leere/
 Jesus is in Jesus niet.

14. Soo men oock tot rechte klaerheyt/
 Van Godts heymenissen komt/
 En men treft alsoo de waerheyt/
 Dat men valsche Leer verdoemt ;
 Is in' in Jesus niet geheyligh/
 Doo? sijn Lijdens swaer verdriet :

- Oock die wegh is niet gebedicht/
Want men vint'er Jesus niet.
15. Voegen'er oock den Godtsdienst neben/
Na de Zaligmakers Wet/
Komt'er by een deughsaem leven/
Na de werelt onbesmet/
Is'er Jesus niet van binnen/
't Kan niet troosten in 't verdriet/
Godt en kan geen schijn-deught minnen/
Want hy vint'er Jesus niet.
16. Meent men oock op Godt te bouwen/
Op dien onbesweken rots:
Heeft men al een sterck vertrouwen/
Helen Duyvel tot een trots/
Sonder Jesus komt niet nader/
Of die byer-blam haert verdriet/
Niemandt komt tot Godt den Vader/
Komt hy'er door Jesus niet.
17. Och! wat is'er op der Aerden/
Of in 's Hemels wijt gespan?
Niets en is van sulche waerden/
Dat mijn ziel vernoegeen kan/
Godt alleen is boven allen/
Die kan stelpen mijn verdriet/
Maer oock die sou my ontballen/
Viel mijn Lot op Jesus niet.
18. Heer/ wat soudt ghy my doch geven?
Geest my Jesus, of ich sterf/
Sonder Jesus is geen leven/
Maer een eenwigh Ziel-verderf/
Wilt mijn Ziel aen Jesus voegen/
Dan bespot ich al 't verdriet/
Jesus is mijns Ziels vernoegeen/
Byten Jesus wil ich niet.
19. Heere Jesus komt doch nader/
Maecht mijn Ziel eens onbedreeft/

G E E S T E L Y C K E

Leert my seggen / Abba / Vader/
 Lepdt en troost my dooz uw Geest/
 Daer u brandt mijn Ziel met lusten/
 Daerom voel ick geen verdriet/
 'k Wil in mijnen Jesus rusten/
 Bupten Jesus is'er niet.

N. BARENTSONIUS.

M O R G E N - G E Z A N G H

Op de de Stemme van den 77. Psalm.

1. **H**eer ! hoe sal ick u vergelden ?
 En met lof genoeg saem melden/
 't Goede / dat my desen nacht
 Dooz uw handt is toegebracht/
 Jesu Christe, Heer der Heeren/
 'k Sal u prijsen / u vereeren ;
 Want ghy / na uw goedigheyt/
 Mijn rotz / en mijn schuyl-plaets zyt.
2. Ghy beschermt de Isreliten/
 Die laet ghy uw gunst genieten/
 's Morgens / 's avondts / en by nacht/
 Heudt ghy over haer de wacht/
 Ghy weet al haer ongelucken
 Te bezyden / wech te rukken/
 Hpt des Satans loose strich/
 En des doodts benaude schrick.
3. Ghy laet over haer niet komen/
 Dat des Werelts kind'ren schroomen/
 In het doncker zyt ghy haer
 Licht / en als een venkhelaer/
 Ghy wilt uw Eng'len geven/
 Tot haer dienaers in haer leven ;
 Want haer toch de Zaligheyt
 Is beloof en toegeseyt.

4. 'k Had

4. 'k Had my tot de rust begeben/
En ghy zijt my by gebleven/
Ghy hebt ober my de waecht
Naauw gehouden in de nacht:
Awen arm was my een wapen/
Op dat ich gerust sou slapen/
Ghy hebt tot my in die tijdt/
Awen bleugel uptgeheydt.
5. Ghy waert aen mijn rechter zijde/
Als ich my te slapen leyde/
Jesu's morgens vond ich dy
Onverscheydentlijck by my/
Ghy droeght ober my de sorgen/
In het duyfter / in't verborren/
Nu sie ich het Morgen-licht/
En met een u aengesicht.
6. Och! wat sal 't een soet ontwaken
Dooz my zijn / als al de saken/
Sullen werden opgerecht/
Als uwo Doozt ons heeft geseght/
Als ich werden sal verzadicht/
En ten vollen begenadicht/
Dooz uwo heerlijck aengesicht/
In wtens licht ich sie het licht.
7. Heer Jesu, hoogh gepresen/
'k Sal dan eeuwich by u wesen/
Dienen u / daer ghy zijt
In volkommen Heylighet/
Ach! hoe voel ich het verlangen/
Mijne Ziel geduerigh prangen
Na dat schoone Koninckrijck/
Nergens is'er sijns gelijck.
8. 'k Moet een kleynen tijd noch wachten
Weynigh dagen/ weynigh nachten/
Ebenwel 't balt my seer langh/
't Balt my bitter / 't balt my bangh;
E 5 Noch/

Nochtans wil ich u na waerde
 Eeren / wyl ich ben op aerde/
 't Werck / dat ghy noch hebt booz my/
 Wil ich doen met 't herte bly.

9. Een dingh wil ich maer begeeren/
 Wilt mijn Bede niet afweeren/
 Mercht op 't geen ich tot u seggh/
 En met smeecken booz u leggh/
 Laet geen ongerechtigheden
 My verlocken / noch ver treden/
 Doet my mijden alle quaet/
 Volgen uwen wijfen raedt.

10. Ghy die zijt seer Goebertieren/
 Wilt my in uw wegen stieren/
 Ghy zijt roch mijn heerlijck lot/
 Al mijn heyl is by u Godt/
 Wilt my roch ten besten raden/
 Leyden op uw soete paden/
 Ghy zijt by my booz en na/
 Waer ich sit / of waer ich sta/

11. Houdt my af van mijne sonden/
 Soo werd ick oprecht bedonden/
 Maecht my nedzigh ende sacht/
 Da uw voozbeelt / dooz uw kracht/
 Geeft / dat ick in 't licht kan wand'len/
 In oprechtheit alles hand'len/
 'k Sal dan zijn in u verheught /
 Springen op van enckel vreught/

12. Als ghy my sult kracht toefenden/
 Sal geen sonde my seer schenden/
 'k Mensch te treffen haren kop/
 Datse noyt weer stonden op /
 'k Vint mijn Ziel oock seer genegen
 Tot uw Wet / en tot uw wegen/
 Dit is by my vast geset/
 Nauts te letten op uw Wet.

13. 'k Wil geven al mijn krachten/
 Al' mijn woorden en gedachten/
 Tot uw eer / 'k wil op u staen/
 Leven u geduerigh aen/
 Geef dit my en al uw kind'ren/
 Van de meerd're tot de mind'ren/
 Die u blytigh roepen aen/
 Om in uwet Met te gaen.

M. J. K.

Hier naer volgen noch eenige Geestelijcke Gesangen, door ROBERTUS IMMENS.

Een benaude Ziele, klagende tot Godt, over
 haer drie Doodt-vyanden : ende den Heere om hul-
 pe en bystant aenroepende tegen de selve.

Op de Wijse : Van den 66. Psalm.

1. **H**oe wert mijn Ziel soo seer besprongen
 Van mijn vyanden hoos en quaet ?
 Ich wort van haer tot sond' gedwongen :
 Soo dat het mijn aen 't herte gaet.
 Hoe komt de Dupbel dooz zijn lagen
 My alijt 't goede af te raen ?
 Ach Heer ! ich kan sijn list niet dragen ;
 Noch sijne hoosheyt tegen staen.

2. Daerom / ô Heer ! wilt my verstercken/
 En helpen dooz u stercke hant :
 Op dat ich tegen 's Dupbels wercken
 Mach hebben goeden onderstant.

De Werelt vol van dupligheden/
 Komt my oock met haer hoos fenijn/
 Bespringen al mijn swacke leden :
 Op dat ich oock mocht werelts zijn.

3. Sp toont my al haer sot vermakken ;

Of sy my daer toe krijgen mocht/
Dat ick mijn Heere ging' versaken/
En dienen al dat aerdts gedrocht.

Wilt my / o Heer ! doch krachten geben/
Om haer te konnen wederstaen :
Op dat ick steeds in u mach leven/
En van de losse Werelt gaen.

4. Mijn eygen Blesch wil oock niet rusten ;
Maer komt my met haer gantsche macht/
Bespringen met veel boose lusten :
Alsoo wort ick tot sond' gebracht.

Ich heb o Heer ! door haer streken
Wel menighmael voor u misdaen ;
En ben by na van u geweken/
En een verkeerden wegh gegaen.

5. Ich ben seer vol van sware wonden/
Daer door mijn Ziel leyt groote smert :
Dat zijn mijn snoode vuple sonden ;
Die my seer drucken aen het hert.

Maer ick wil mijn tot Christus wenden/
Die my alleen genesen moet :
Hy ist die al de swaer ellenden
Van onse ziele wijcken doet.

6. Op hem alleen wil ick dan leunen ;
Hy is mijn burcht en stercke wal.
Hy sal mijn swachheyt ondersteunen
Hy is 't die 't al versoenen sal.

O groote Godt ! weest my genadigh ;
Dat ick in Christo nacht en dagh
Mijn eeuwigh Heyl en troost gestadigh/
En al mijn dreughde soeken mach.

7. Wilt my om sijner wil vergeven
Mijn sonden die ick heb begaen :
Op dat ick mach op nieuw gaen leven/
En altijd u ten dienste staen.

Als dan mijn Ziel van 't blesch sal scheyden/
Reemt

Neemt my oock op in ulwen Thoon:
Op dat ich my daer mach verblijden/
En alsoo eeuwig by u woon.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 22. Mey. 1670.

E U C H A R I S T I C U M,

Ofte

D A N C K - D I C H T.

Op de Wijse: Van den Leeuwerick.

1. **H**oe wel den grooten Godt
Van niemant op der Werde/
(Volgens sijn swaer gebodt)
Geroemt woort na sijn waerde/
Nochtans moet sijnen zegen/
Die hy aen ons betoont/
Hem worden aller wegen/
Met Danckbaerheyt beloont.
2. **M**ijn Ziel! looft van den Heer/
Wilt hem doch altyt bresen;
Prijst hem / en geest hem eer /
En wilt hem danckbaer wesen/
Voor alle de weldaden/
Die hy in overbloet/
(Uyt loutere genaden)
Aen u soo goedtigh doet.
3. **H**y is dien Godt alleyn:
Van wien dat alle dingen/
(Als ynt een klaer Fonteyn)
Seer overbloedigh springen;

Daer-

Daerom sal ick hem prysen/
 En dancken nacht en dach;
 Hem altijt eer bewysen/
 Soo veel als ick vermach.

4. Hy geeft my niet alleen
 Hier op der Aerd' het leven;
 Maar heeft my oock met een/
 Een Menschen-ziel gegeven/
 Daerom sal ick / Ec.

5. Hy heeft my boven dien/
 Sijn kennis laten leeren/
 En laet mijn daeg'lichs sien/
 Hoe dat men hem moet eeren;
 Daerom sal / Ec.

6. O! aldergrootst geluck/
 Dat Godt in mijn ellenden/
 En mijn seer swaren dzuck/
 Komt een Verlosser senden;
 Daerom sal / Ec.

7. O! wat een groot vermaech/
 Aan nu mijn ziel geneten;
 Nu Godt soo goeden saech/
 Op haer komt upt te gieten.
 Daerom sal / Ec.

8. Want daer ick lach versmacht/
 In mijne vuple wonden:
 Heeft hy aen my gedacht/
 En sinen Zoon gesonden.
 Daerom sal / Ec.

9. Ich hadde dooz mijn doen/
 Verdient veel sware slagen/
 Maar hy heeft tot versoen/
 Al mijne schult gedragen.
 Daerom sal / Ec.

10. Ach! wat een grooten goet/
 Ach! wat een rijcken segen/

Dat hy my dooz sijn bloet/
Versoening' heeft gezegen.

Daerom sal / Ec.

11. Hy heeft vooz my den strijt/
Dien swaren strijt gestreden ;

My van de doodt bezyt
Dooz my de straf geleden.

Daerom sal / Ec.

12. Hy heeft my dier gekocht ;
Ja met den doodt te sterben/

Op dat hy alsoo mocht/
Mijn eeuwigh heyl verwerben.

Daerom sal / Ec.

13. Hy is mijn goeden Heer /
Mijn eeuwigen behoeder/

Die my bemint soo seer/
Hy is mijn Zielen-boeder.

Daerom sal / Ec.

14. Ick sal dooz sijn gelept/
Ten Hemel zyn verheben/

En daer in eeuwighhept/
In hem / en dooz hem leven.

Daerom sal / Ec.

Sat Christo dives Amico

Die Christus maer te vriende heeft,
Is rijck genoegh soo langh hy leeft.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch ,
den 16. Juny 1679.

AVONT.

A V O N T - G E B E D T.

P S A L M 4: 5, 9.

Ick sal in vrede t' samen neder liggen ende slapen, want
ghy ô Heere alleen sult my doen seker wonen,

Op de wyſſe: Van den 116. Psalm.

1. **O** Grootē Godt! die alles watter leeft/
Dooz ulwe macht en stercke hant behoedet/
En oock seer mildt met d'anch en spijsē boedet/
Ja alle goet naer ziel en lichaem geest.
2. Wy danchen u dooz ulwe goedigheyt.
Vermits dat ghy ons (onwaerdige) gestadigh/
Dooz ulwe gunst en zegen seer genadigh/
Als Schaepjes in een vette wepde leyt.
3. Want ghy / ô Heer! hebt ons nu desen dagh/
Dooz ongeluck bewaert / en oock gegeven/
Dat wy te saem in goeden brede leven/
Soo dat (dooz u) geen Wyant ons vermagh.
4. Daer wy / in plaets van ware danchbaerheyt/
U goede gunst met sonden steets belonen/
Maer dooz wy ons aen u ondanchbaer tonen/
En seer bertooznen ulwe Majesteit.
5. Maer treet ô Heer! met ons niet in 't gericht/
Wilt niet u Geest doch nimmer van ons scheyden/
Laet die wy daeg' ons in u paden leyden/
En oock des nachts ons zyn een wepligh licht
6. Wy bidden u / bewaert ons desen nacht/
Dooz alle quaet / dooz ongeluck en schade/
En oberdecht ons steets met u genade/
Houdt over ons doch altyt goede wacht /
7. Op dat wy dan / als ons de slaep verlaet/
Met alle blyt weer ons verfriste leden/

Tot

- Tot lofen eer van uwen naem besteden/
 Die ons soo mist met alle goet versaet.
 8. Insonderheyt waecht ober onse Ziel/
 Op dat sy niet / dooz list van haer byanden/
 Gebrecht wert in des Satans selle banden/
 Of in der sonden grondeloose wtel.
 9. Weest ghy / ô Heer! de laetst in onsen sin.
 Op dat wy nu in goeden brede rusten/
 En onse Ziel in uwe gunst verlusten/
 En komt daer morgen weder in/
 10. Soo sullen wy in alle ware deught/
 A Hepligh Woort / en uwen Name breezen/
 Laet dit ô Heer! ons hooghste brengde wesen/
 Als onse Ztel haer in u hepl verheught.
 11. Siet ons / ô Godt! in Christo Jesu aen/
 En wilt ons doch dooz ydelheyt bewaren/
 Op dat wy hier soo eenenschat vergaren/
 Die met ons mach tot u ten Hemel gaen.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 7. Aug. 1670.

F

Ziels-

Ziels-worsteling ende overwinnings,

Na het genieten des

H. A V O N T M A E L S,

Siende op eenige woorden van de Bruyt en Bruydegom, *Cantic. 3. en 5.*

P S A L M 18: 5, 6, 7.

*Banden des doots hadden my omvangen, ende beken Belials
verschricken my,*

*Banden der Hellen omringden my, stricken des doodts bejegen-
den my,*

*Als my bange was, aenriep ick den Heere, enderiep tot mijnen
Godt, hy hoorde myne stemme uyt zijn Paleys, ende mijn
geroep voor zijn aengesichte quam in sijne ooren.*

Op de Wijse: O Kersnacht, &c.

1. **E**lkes/ wat ramp/ ach! wat ellende/
Waer ick my heer/ waer ick my wende/
't Is niet als droefheyt en verdriet/
Mijn Dyant heeft mijn dootd geswozen/
Nu moet mijn arme Ziel versmozen/
Om dat mijn Liefste van mijn blit.
2. **W**aer sal ick my na toe begeben/
Ick kan doch sonder hem niet leben/
Nu's Hemels spijs van my wijcht/
Sal ick van dorst en honger sterben/
Want moet nu alle bystant verben/
Nu my/ mijn droebe ziel bestwijcht.
3. **W**ant ick geweest ben van de gasten/
Die oock al in de schotel tasten/

- En d'zinken van den soeten Wijn/
 Doch sonder reyne B'zuplofs-kleeren/
 Haer tot des Konings Maeltijt heeren/
 Maer moet nu uytgeworpen zijn.
4. Den Koning' sond wel sijne B'oden/
 Die my ter B'zuploft quamen noden/
 En sepden my mijn plichten aen/
 Ich meyndte dat wel na te komen.
 Met my booz die tijd in te tomen
 En dan den ouden gangh te gaen.
5. Ich sal nu Hemels spijs berwerben/
 Sprach ich / maer wou geen werelt derben/
 Die lagh my al te seer aen 't hert ;
 Ich wilde wel Godts zegen smaken/
 Maer 't was eplaes ! het aerdts vermaken/
 Dat van my meest gekoestert wert.
6. Ich had my in mijn eegen oogen/
 Wel opgeschicht na mijn vermogen/
 En oock mijn plicht seer wel volbracht/
 Maar ach ! daar waren troetel-sonden/
 Die meest mijn liebe Ziele wonden/
 Daar had ich niet op gedacht.
7. De Tafel droop van heyl en zegen/
 Mijn docht ich had Godts gunst gekregen/
 Maar hoorde doe dit naar geluyt/
 Kom hier Gast laet u herte b'zeken/
 Daar u bemindte sonden steken/
 Die moeten met de wortel uyt.
8. Ich was hier dooz in d'ysent b'zeesen/
 Het dacht my al te hart te wesen/
 Mijn soo dooz desen strengen bant/
 Van 's werelts b'zueghde in te toomen/
 't Kost in mijn ydel hert niet komen/
 Te missen soo een waerde pant.
9. Ich wilde dan soo nauw niet letten/
 Maer ging my slechts ter Tafel setten/
 En

En dooz mijn ongewassen mont
Die soete Zielen-spijs genieten/
En olp op mijn herte gieten/

Dat ongeboeligh was gewont.

10. Den Bruydegom was genegen/
Mijn steenigh herte te bewegen/

En sprach/ wilt nu doch booz u sien/
Sult ghy de swijnen van u jagen/
En sult ghy niet haer dreck upt bagen/
Soo sal ich moeten van u blien.

11. Hy sprach noch eens/ kom doet my open/
Maer/ neen/ ich liet hem henen lopen/

Nu is hy wech/ eplaes! wat raet/
Ich wilde nu wel na hem hoozen/
Maer al mijn hoop is nu verlozen/
Ach/ ach! wat desolaten staet.

12. Maer dat ich kom 't gaet alles bluchten/
Een peder sluyt nu booz mijn suchten

Sijn oozentoe/ en stiert my heen/
Ich hooz al roepen wech met desen/
Sou die in ons geselschap wesen/
Hy mach de aerde niet betreen.

13. Maer ach! het swaerste noch van allen/
Gods gramschap is op my gevallen/

Die gantsch geen mensche dragen kan/
De Satan komt nu breeflich tieren/
En om mijn arme ziele zwieren/
Maer sal ich hulpe halen dan.

14. Sou God noch niet genadigh wesen/
Och! ja/ ich heb het wel gelesen

Doe Petrus soo gesondicht had/
Hoe hy des Heeren gunst en zegen/
Dooz tranen heeft weerom gekregen/
Wanneer dat hy soo brachtigh bad/

15. Ach! kost ich ook eens bitter weenen/
En upt den gront mijns herten steenen/

Want

Want 't is een recht verbijfselt hert /
 Waer doo2 des Heeren ingelwanden /
 Van teere Menschen-liefde branden /
 En sijne gunst verkregen wert.

16. Doe Jesus liet sijn oogen vallen /
 Op Petrus, zjn de stercke wallen /
 Van sijn verharde hert gebelt /
 Men sach doe upt sijn oogen komen
 Een grooten bloet van tranen stromen /
 Hy was gelijk als ys dat smelt.

17. Wou my die Son oock eens beschijnen /
 Hoe sou dien dicken dijck verdwijnen /
 Die ick doo2 mijn onachtsaemheyt /
 En doo2 't berachten van Godts gaven /
 Heb om mijn swacke ziel gegraven /
 Ja tusschen my en Godt gelept.

18. Hoe sou mijn harde hart dan weecten /
 Wat sonden daer al water-beecten /
 Hytbleten ô! dat Tranen-broot.
 Sou nu mijn rechte spijse wesen /
 Dat sou mijn siecke ziel genesen /
 En helpen upt den swaren noot.

19. Dat ick nu oock (als David dede)
 Met tranen mocht mijn Leger-stede
 Rat maecten / dan sou doo2 dien bloet /
 Mijn ziel (gelijck op lichte baren)
 Tot haren Trooster henen baren /

En tot haer heyl / en hooghste goet.
 20. Wech werelt / ick wil u verlaten /
 A vreughde kan mijn gantsch niet baten /
 Nu ick mijn Liefste missen moet /
 't Is uwe schult / ô! ydelheden /
 Dat ick soo droevigh moet gaen treden /
 Ghy hebt mijn al dit quaet gebroet.

21. Ick wil by u niet langer blijven /
 Mijn koude ziel sou doo2ts verstyben /

Ach! ick moet na de warmte toe/
 Ich wil mijn Liefste weer gaan soetken/
 In alle straten ende hoecken/
 Ich ben dit ydel leven moe.

22. Mijn Liefste ach! mijn welbemindend/
 Wanneer sal ik u eens weer binden?

Siet doch mijn armen aerd'-wozm aen/
 Dat ich u eens mocht weder krijgen/
 Ich sou niet na de wereldt hijgen/
 Of doch u soo niet laten gaen.

23. Wten sie ich daar in dese wijcke /
 Het is mijn Lief/ ach! ick be/wijck/
 En moet van flaute sijgen neer/
 Sou hy mijn noch niet troost versaden/
 Daar ich hem ging soo stout versmaden/
 Neen/ neen/ ich krijgh syn gunst niet weer.

24. Daer komt hy aen/ ach hoorst hem spreken/
 Wel hoe mijn Lief/ waerom besweken/
 Kom staet doch op/ ich/ seg u kom/
 Al sal geen straf maer gunst gebeuren/
 Daerom wilt doch niet langer treuren/
 Kom kust mijn uwen Bruydegom.

25. Ich wil den doot niet der sondaren/
 Maer wilse door mijn doot bewaren/
 En wiffen al haer sonden upt/
 Ich heb gehoozt haer droebigh hermen/
 Daerom kom ick met open ermen
 Om ut' omhelsen als mijn Bruyt.

26. O! Bruydegom, o! mijn beminde/
 O! Bruydegom, die mijn besinde/
 Komt ghy hier upt u Heyligdom/
 Om mijn misdaet niet heyl te lonen/
 Hoe kost ghy mijn meer liefde tonen?

O! alderliefste Bruydegom.

27. Ach! dat ick nu had hondert tongen/
 Die uwen Lof te samen songen/
 Pu

Du ghy mijn ziele soo versaet/
 Du ghy mijn hont soo bzolich maken/
 Hoe laet ghy mijn u liefde smaken/
 Mijn Bruydegom, mijn toeberlaet.

28. Ach! Liefste/ had ich tranen-plaffen/
 Om daer u Voeten med' te wassen /
 Die doorz mijn sonden zijn gewont/
 Hoe woort mijn ziel daar doorz betwogen /
 Ich souse met mijn hanz afdragen/
 En kussen oock met mijnen mont.

29. Laet doch de stroomen der genaden/
 Waer med' mijn ziel is overladen/
 Ep! laet die soete Hemels- bzeught/
 Doch binnen in mijn herte trecken
 Om steeds mijn ziel daer op te wecken /
 Tot uwe liefde / en alle deught.

30. Du ghy mijn hert heb ingenomen/
 Ach! later nu geen werelt komen/
 Die my soud' trecken van u af/

O! Jesu, maeckt al mijn vbanden/
 Mijn Zielen-moordenaers te schanden/
 U Geest bewaer my tot in 't graf.

31. Ich smaeck nu rechte Hemels- spijzen/
 Die my een soete bzeught bewijzen /
 Nu is my 's werelts bzucht te las/

Het is een pil met gout bestreken/
 Maer alffer dat is van geweken/
 Soo isser niet als swijnen-draf.

32. Ich wil dan Hemels spijse minnen/
 Dat 's gout van bupten en van binnen/
 Dat is dien wijn en soeten most/

Maer van men boedsel kan verwachten/
 Want hier doorz krijght de ziele krachten/
 Hoe liefstijck is die Hemels host.

33. Mijn Lief/ ach! wilt mijn steeds aenleiben/
 Want sonder u kan ich niet leben/

Zoo niet u Geest steeds in mijn leeft/
 Soud' ich mijn nteuwe kleet beslijchen/
 Ja al mijn kragt soud' van my wijcken/
 Als pement die geen hoost en heeft.
 34. Gunt my / mijn Lief / dees' laetste bede/
 Neemt over al mijn herte mede/
 Bewaert het tot den laetsten dagh /
 Op dat ich by Godts liebelingen/
 (Als sy verheught en vrolijk singen)
 Ook desen Lof-sangh brengen magh.
 35. O! Hepligh / Hepligh / Hepligh Heere/
 Al sy alleen den lof en eere/
 O! diernael groote Majestept/
 Dat ich hier met die reyne Scharen/
 Mach uwe Heerlijckheyt verklaren/
 O! Hepligh / in der eeuwigheyt. Amen

P S A L M 34: 5.

Ick hebbe den Heere gesocht, ende hy heeft my ge-
 antwoort, ende my uyt alle mijn vreesse gereddet.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 11. Nov. 1670.

De lieffelijcke Vreughde

Van een versekerde Ziele, smakende de soetigheyt van de liefde Christi.

Luc. 1:46. Ende Maria seyde:

Mijn Ziel maeckt groot den Heere: ende mijnen Geest verheught hem in Godt mijnen Zalighmaker, om dat hy de nedrigheyt sijner Dienstmaeght heeft aengesien.

Op de Wyse: Van den 38. en 61. Psalm.

1. **O** Mijn Ziel / wat soete tijden /
(Tot verbljden /

Om in Godt te zjn verheught /

Du mijn hert wilt doch opspzingen

Ich sal singen /

Want ich swem in 's Hemels vreught.

2. Niet in sotte pdelheden /

Daer met reden /

Broomme zielen t' aller tijt /

Al des Satans boose wercken /

In bemercken /

En hoe dat hy haer benijdt.

3. Hy komt nu al weder loeren /

Om te boeren /

Mijne ziele vandst pat /

En my upt de hant te vzingen /

Dese dingen /

Die my zjn soo weerden schat.

4. Hy soecht nu niet al sijn rasen /

Hyt te blasen /

Dit mijn helder Hemels licht /

En niet veel loose bonden /

- t' Aller sonden/
 Wech te nemen mijn gesichte.
 5. Om in den strich te vatten/
 Toont hy schatten/
 Seer bedrieglijk toegestelt/
 Maer wanneer Gods Geest komt schijnen
 Soo verdbwijnen
 Sy gelijk als was dat smelt.
 6. Wech dan Satan / u genuchten
 Doen my suchen/
 Wech oock werelt 's Duppels strich/
 Wech mijn bleesch / u boose lusten
 Moeten rusten/
 Al u bzeught is my een schrick.
 7. 't Is my al (door Gods Genade)
 Dreck en schade/
 Wat niet na den Hemel smaecht/
 Nu dat ich des Heeren zegen/
 Heb verkreget/
 Iffer niet dat my vermaecht.
 8. 't Zyn alleen de Liefde-panden/
 Die noch branden/
 In mijn ziel en bly gemoedt/
 Jesus is 't die my verheughde/
 Soete bzeughde/
 Jesus is mijn hooghste goet.
 9. Die Fonteyne der genaden/
 Kan versaden/
 En verquicken zielen-dorst/
 En met hare repne plassen/
 Oock afwassen/
 Sullen door de sond' bemorst.
 10. Hier upt heeft mijn ziel bekomen/
 Soete stroomen/
 Die soo deerlych was verdorst/
 Maer nu weer begint te bloeyen/

- En te groepen /
 Zoo dat sy weer levent wort.
 11. Mijn Verlosser groot van waerde/
 Heeft op aerde/
 Steets geleden d'zuck en pijn/
 Op den geber aller krachten/
 Most versmachten/
 Op dat ick mocht vrolijk zijn.
 12. Ick ellendigh en onaerdigh/
 Bent niet waerdigh/
 Dese gunst is al te groot/
 Jesus, die my eens sal geven/
 Eeuwigh leven/
 Hoestert my hier in sijn schoot.
 13. Jesum wil ick eer bewijzen
 Ende prijzen/
 Jesus is mijn zielen-rust/
 Op hem staet al mijn vertrouwen/
 In 't benoutwen/
 Jesus is mijns herten lust.
 14. Jesus is een Dorst des levens/
 Daer benedens/
 Is hy oock die klare Son/
 Die my komt in 't herte dalen/
 Met sijn stralen/
 Jesus is mijn vreugde bron.
 15. Ach in desen welbeminden/
 Is te binden/
 Al wat tot mijn leven dient/
 Soud' ick nu dan droevigh wesen/
 Ofte breefen/
 Reen hy is mijn liefste vriend.
 16. Ick wil dan op Jesum steunen /
 Ende leunen/
 Want hy door sijn stercke hant/
 My sal van de bocken scheyden/

En geleiden/
In mijn lieve Vaderlant.

P S A L M 34: 9.

Smaectt, ende fiet dat de Heere goet is.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 16. Dec. 1670.

Klachte ende Gebedt tot Jesum, in 't naderen tot sijne Heylige Tafel.

Op de Wijse :

Van den 138. Psalm. Of / O Saligh Heyligh Berlehem.

1. **M**ijn waerde ziel hoe dus onestelt/
Wilt doch niet langer blijven treuren/
Dien sonden-last die u nu quelt/
Sal immers Jesus van u scheuren.

2. Al zijn u epgen krachten swack/
Wilt uwen noot aen Jesum klagen/
Beswijcht ghy onder 't sonden pack/
Vertrout op hem / hy sal het dragen.

3. Hy noodicht u nu aen sijn Dis/
Waerom dan soo een rou bedreben/
Steunt maer op hem / hy sal gewis/
U doch wel hoorder krachten geben.

4. Met recht mijn ziel zyt ghy bevroest/
Tot dese Heylighheit te naken/
Laet by u sonden / minst en meest/
U droevigh en bekommert maken.

5. Maer laet geen droefheit meester zijn/
Went u tot Godts barmhertigheden/

Wat

Wat seght der zielen medecijn/
Hoozt doch sijn woort en soete reden.

6. Hy roeptse niet die zijn gesont/
Maer wil een siecken herder wesen/
Heeft u de sonde dan gewont/
Dien Jesus sal u weer genesen.

7. O Jesus 's herten-troost en bzeught/
Roodt ghy de zielen bol gebzeken/
Op dat ghy soo de siecken meught/
Dooz u bloet wassen en opqueken.

8. Al is mijn ziel dan seer bemozst/
Noch wil ich ebenwel niet schzomen/
Tot u o! liebe Bzebe-borzst/
Tot u/ mijn Heplant/ toe te komen.

9. Ghy hebt/ o Heer/ u liefd' en kracht/
In u vernederingsch bewesen
Als peder/ die men tot u bracht/
Dooz ulwe handen wierd' genesen.

10. Wilt oock alsoo mijn siecke ziel.
Met allerley ellend' beladen/
Op trecken upt dien modder-wiel/
En in u bloet/ o Jesu, baden.

11. O Jesu, Christi, Davids Soon/
Ich soo een arme blint geboren/
Bupgh my dooz u genaden-troon/
Laet mijn u stem/ wozt siende/ hoorzen.

12. Tot 't goede ben ich doof en en stom/
Ach! wilt u oder my ontfermen/
Mijn hert is hout/ o Jesu! hom
Wilt my dooz uwen Geest berwermen.

13. Ich ben oock kreupel/ swack en lam/
Om peys tot uwer eer te wercken/
Och! of u kracht van boben quam/
Om mijne swackheyt te berstercken.

14. Was ich alleen maer krank en swack/
Maer bzees' dat ich ben doot in sonden/

Doch Jesus, die 's doods prikkel brach/
Mijn Heplant / heelt oock sulche wonden.

15. Doe Lazarus begraven lagh/
Quaemt ghy hem Jesum weer berwecken/
Wilt oock alsoo mijn ziele ach!

An upt het graft der sonden trecken.

16. Doch was de gantsche werelt doot/
Eer ghy haer quaemt in liefd' aenschouwen/
Sou dan mijn ziel in desen noot/

Op u mijn Heplant / niet vertrouwen.

17. Tot wien sou ick doch hernen gaen/
By u alleen / by u is 't leven/

A soete Jesu kleeft ick aen/
Aen u wil ick my gantschelick geben.

18. Ick steun op u / o stercken Heldt/
Die Doot en Dupbel hebt verwonnen/

Ia al de Helsehe macht gebeldt/
Ghy sult my doode 't leven sonnen.

19. Ick ga dan na u Bzeugde-seest/
Maer / ach! daer zijn noch felle troepen/

Die all' haer krachten / onbebreeft
Om my te stuipen / t' samen roepen.

20. Mijn eygen bleesch / soo vol bedroghe/
Kom my aen alle zijden quellen

Maer by sich oock de werelt noch
Verboeght niet 't boos gedrocht der Hellen.

21. Al is 't dat sy niet gansch mijn hert.
Van u/ mijn Herder / konnen trecken/

Sy konnen echter swaere smert/
En ongeneught daer in berwecken.

22. En weten dooz een loosen schijn/
Mijn sinnen seer in warr' te brengen/

Om dan alsoo haer boos fenijn/
Dooz all' mijn leden te vermengen.

23. O! trouwen Herder staet mijn by/
Aly wilt u ober my ontfermen/

- En dooz die wreede wolven my/
Dooz uwe stercke handt beschermen.
24. Ich heb geen kracht/ noch weet geen raet/
Hoe ich haer tegen-weer sou bieden/
Ghy zijt mijn troost/ mijn toeverlaet/
In uwe armen kom ich vlieden.
25. Mijn kracht is niet als ydel kras/
Een riet/ waer op men niet kan steunen/
Ghy zijt mijn stercken stock en staf/
Op u mijn Heplant/ wil ich leunen.
26. O! Jesu, het gekrookte riet/
Wilt ghy doch immers niet verbreken/
Het roockend' lemmet sult ghy niet
Uyt blussen/ maer deel meer ontfeken.
27. Mijn's herten lamp is sonder blam/
Wilt doch dien oly/ daer in gieten/
Die/ uyt u eygen herte/ quam
Van 't hout des kruysjes tot ons blieten/
28. O! eenwigh Licht/ o! klare Son/
Wilt doch mijn herte nu bestralen/
Laet uwe stromen/ bregghde-bron.
Doch binnen in mijn ziele dalen.
29. Ich arm en wozin kom dan/ met u/
Tot u/ o! soete Jesu, kruypen/
En neven's vyants leger nu/
Aen uwe Liefde-tafel sluypen.
30. Mijnen trouwen Heplant/ laet my ach!
Maer onder uwe tafel wesen/
Op dat ich daer de broekjes mach/
Gelijck de hondkens/ oplezen.
31. Ich gae dan heen/ mijn Heplandt/ kom
Wilt my met uwe vlercken deken/
Ich gae/ maer wilt mijn Bruydegom,
Met uwe liefde-koozen trecken.
32. O! Jesu, grijpt my by de handt/
Set doch mijn herte gaetigh open/

Op dat soo / (sonder tegenstandt)
 Al balffem in mijn ziel mach lopen.

33. Ach! geest nu doch een woornike kracht/
 Laet uwe macht in swachheyt blijcken/
 Komt in mijn ziel / die op u wacht/
 En wilt daer nimmermeer upt wijcken.

Amen, Amen.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 1. Aug. 1671.

Een Ademhalende Ziele,

Uyt het midden van haer, soo lichamelijcke
 als geestelijcke besoeckingen tot God
 vliedende, ende op haren Vader
 lieffelijck leunende.

Op de Wyse: Van den 62. Psalm.

1. **W**at is 't mijn Ziel / hoe dus ontstelt/
 Wat onheyl isser dat u quelt?
 Wat druck doet u soo innig suchten?
 Wat anghst / wat smert heeft u omringht?
 Wat is 't hoor droefheyt die u dzinght?
 Waer heen mijn Ziel / waer wilt ghy bluchten?
2. Wat breefticks doch is 't dat u jaeght?
 Macrom mijn Ziel nu soo hertzaeght?
 Is Godt dan niet u trouwen Vader/
 Wat u dan quelt / en wat ghy mist/
 Of wat ghy soecht / mijn ziel hier ist/
 Hier is die volle heyls spring-ader.
3. Zyn niet Godts wegen u bekent/

o! ja

O! ja mijn ziel / ghy zijt gewent/
Die nauwe paden te treden /
Heeft met die groote Majesteit/
U nu al menigmael gelept/
In bitterheyt en tegenheden.

4. En heeft oock niet sijn stercke hand' /
U algt goede onderstand' /
Oock midden in den druck gegeven/
Was niet het eynde algt goet /
En heeft u al den tegenspoet
Niet nader tot u Godt gedzeven?

5. Of isset nu een swaerder smert/
Een ongebal / dat nu het hert
Meer als booz henen komt benoutwen
Of zijt ghy nu soo niet verlicht /
Om in dien druck Godts aengesicht/
Met troost en blijdschap te aenschoutwen?

6. Staet op mijn Ziel / houdt echter moedt /
Oock desen storm en tegenspoet/
Komt upt uwes Vaders ingewanden
Die (hoe 't oock sp in u gewoel /
Al waert ghy selve lauwen koel)
In teere liefde tot u bzanden.

7. Ghy sult noch sien met soete bzugd' /
Schoon nu die sware ongeneugd' /
Doet uwe heete tranen blieten/
Hoe Godt na ongemeyne smert/
Oock ongemeyne troost in 't hert
Van sijne kinderen wil gieten.

8. Godt is doch immers uwen Godt /
U heyl / u troost / u deel / u lot/
U hoog-vertreck / u vast vertrouwen /
U stercke rotz / u vaste bozght/
U Vader die steets booz u sozght/
O Ziel! soud' ghy dan noch verfloutwen.

9. O trouwe God! 'k beken mijn schult /

Vergeeft my dog mijn ongedult/
 Ach wilt mijn swack geloobe stercken/
 Op dat ick / hoe dat ghy 't oock boeght/
 In ulwen wil steeds zy verhoeght/
 En altyt prijse ulwe werken.

10. Ick legh mijn hand' dan op de mondt /
 Ghy zijt het die my hebt gewondt/
 A doen / mijn Vader / is rechveerdigh/
 Doet maer mijn God wat u behaegt/
 Ick weet dat ulwe hand my draeght/
 En niet en strast na ick ben weerdigh.

11. Ick sit dan neer en ben gerust/
 Want als 't maer u mijn Vader lust
 My upt de droeffenis te trecken /
 'k Weet dat u macht is onbepaelt/
 En dat oock aen u kracht niet faelt/
 Ghy kond en sult weer vreugd berwecken.

12. Maer oock mijn Vader is 't u wil /
 Noch niet te redder / ick swijgh stil/
 Ick weet ghy zijt mijn wijsen Vader /
 En dat ick door dien druck en pijn/
 Als door een Hemels medicijn/
 Mijn baster troost en vreugd' vergader.
 13. Wilt ghy mijn God / u aengesicht/
 Mijn ziel en troost / mijn eenigh licht/
 Oock door een tijdt niet laten schijnen /
 Maecht maer mijn Vader dat altyt/
 Die onvernoegde tegen- strijt/
 Doch vere' mach upt mijn ziel verdwijnen.

14. Op dat ick soo al meerder leer/
 Door dese middel u mijn Heer/
 Niet om u gaben slechts besinnen /
 Maer (hoe ghy 't Heer oock met my maecht/
 't Zy dat mijn hert het prijst of laecht)
 Dat ick mach u om u beminnen.

15. Als ick dat held're licht dan mis/

Weert

G E S A N G E N

56

Leert my maer in de duysternis /
 Van ebenwel op u nog hoopen
 Op dat ich 't zo met vreugd of smere
 Noch echter met mijn gantsche hert /
 Tot u mijn Vader / heen mag loopen.

16. Hoe 't dan op aerden my staet /
 Of 't na of tegen wenschen gaet /
 Leert my dat alles lustig dragen /
 Seght ghy maer tot mijn ziel / weest still
 Mijn Kinde / want dit is soo mijn wil /
 Dit is uws Vaders wel-behagen.

17. Op dat ich soo met meerder kracht /
 Steeds na mijns Heplands komste wacht /
 Om na mijn Vaderland te varen /
 Daer ich dan van de sond bezyjdt /
 Ja oock van alle moet en strydt /
 Sal eeuwiglick u roem verklaren.

Psalm. 62: 6, 7.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 24. Jan. 1673.

LIEFLICKE ZIEL-DWANCK,

Of innige Hertstochten tot J E S U S.

Over de woorden 2 Cor. 5: 14. *De liefde Christi dringt ons.*

Op de Wyse:

Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **O** Jesu! wat is 't dat u dringht?
 O liebe Jesu! dat u dwinght?
 Een woymke soo te minne /

O liefste Jesu door wat macht /
Wort soo u teere ziel verkracht /

Om my / my / te besinne /
Soudt zijn // dat mijn /
Riepne ziele // u bebiele /
En tot liefde /

Soo u lievend' hert doorgriefde.

2. O Jesu! neen / Genade-son /

O Soete Jesu! Liefde-bron /
't Is enckel uw goetheyt /

O soetste Jesu die u dzinght /

O liefste Jesu die u dwinght /

't Is enckel liefd' en soetheyt /

Hoe goet // hoe soet /

Hoe doordzingend' // hoe ziel dwingend' /

Ach! hoe heerlijk /

Is u liefd' / s' is ongrondeerlick.

3. Een breedte sonder eynd' of maet /

Een lengte die veel verder gaet /

Als Hemel ende Aerde /

Een diepte sonder peyl of gront /

Een hoogte / die noch oog noch mont /

Bereycht of roemt na waerde /

Ach 't is // gewis /

Soo een goetheyt // soo een soetheyt /

Daer met lusten /

Kan mijn ziele soet in rusten.

4. O liefde! liefde obergroot /

Mijn arme ziel was lebend' doot

Doe Jesus my quam trecken /

Ja sig geheel ten besten gaf /

Sijn leven selfs om mijn uyt 't graf

Der sonden op te wecken /

Hy riep // ich stiep /

'k Sloot mijn ooren / 'k wou niet hooren /

Maer

Maer hy drongh my /
 Dooz mijn hert : syn liefde dwong my.

5. Proeft doch / mijn ziele / wat een goet /
 Smaecht ziele / wat u Jesus doet /
 't Is Jesus , ziel / u Heylandt /
 't Is Jesus , die 't u alles geeft /
 Die niets booz u te kostelijck heeft /
 A hulp / u troost / u bystandt /
 Proeft doch // soecht noch /
 Meer hoe heerlijck // en hegeerlijck /
 Dien beminden /
 Jesus is / ghy sult het vinden.

6. Maer ach mijn Heylandt / waerom ist
 Dat nog mijn ziel soo verre mist ?
 In u met al mijn sinnen /
 En ober al en t' aller tijt /
 Gelijck ghy 't Heere weerdig zijt /
 Soo innigh te beminnen /
 Daer ghy 't // doch zijt /
 Die my 't leven // hebt gegeven /
 Ghy alleene /
 Soete Jesu , anders geene.

7. Ach ziel ! hoe soo verkeert en blint /
 Dat ghy niet meer dien Jesus mint /
 Dien Heylandt / ô dien Broeder !
 Ach wat mach 't zijn ? of weet gy niet
 Dat uwen Broeder Jesus hiet ?
 En is u / trouwen Broeder /
 Hoe dan // soe van /
 Sulck een Broeder // soo een Broeder /
 Afgeweken /
 Doelt doch / ziele / ach wilt niet breken.

8. Ich boel / ich boel / mijn herte brant :
 Ich boel / u Jesus ! 'k boel u hant /

Mijn ziele gantsch door-grieven/
 O soete Jesu, ach! hoe soet/
 O lieve Jesu, ach! hoe goet/
 Hoe soet is 't u te lieben/
 Komt ghy // steelt byp /
 Gantsch mijn herte // dat met smerte /
 Noch blijft hangen /
 Men mijn bleesch daer 't sit gebangen.
 9. Neemt ghy mijn Hert / het komt u toe /
 Het is der breeinden Heeren moe /
 Jesu, mijn Heer / mijn Koningh /
 Komt doch mijn Heylandt / komter in:
 Gebiet en stieret na u sin /
 Als in u eygen wooningh /
 Ach Heer // hoe seer /
 Perst en dringt my // ach hoe dwingt my
 Hwe teere
 Liefde en goetheyt. Ach! mijn Heere!
 10. Daer is mijn hert geheel en al /
 Of 't wil of 't kan / het moet en 't sal /
 't Moet u mijn Heylandt minnen /
 O lieve Jesu, u alleen /
 O soete Jesu, anders geen /
 En wilt niet / dvingter binnen /
 Dvingt 'er // dwingt 'er /
 Doet 'et swichten // door u schietheen /
 Al soudt scheuren /
 Dvingter deur / ten sal niet treuren
 11. 't Is liefde dwang / 't is soet gewelt /
 Die niet en deert / dat niet en quelt /
 Houdt ghy het maer gebonden /
 't En breeft niet voor die slaverny /
 Want uwe banden makent byp /
 Want 't harde jock der sonden :
 Warr van // 't niet kon /

Opheft krachten // of 't moet hÿgen
En verlangen /
Om van u te zijn gebangen.

12. Daer dan mijn Heylant / grijpt 'et aen /
En doet 'et in de boepen gaen /
't Moet u gebange wesen/
Daer soete Jesu , 't breeft geen dwang /
Hoe hard gy 't perst ten is niet bang :
Al wonden is genesen /
Grijpt 'et // rijpt 'et
Doch soo innig // vry wat binnig /
O die nepen /
Zijn soo soet / 't sijn liefde-grepen.

13. Daer dan / mijn Heer / daer is mijn hert /
Daer is mijn ziel / die dooz u wert
Om u / tot u gedzongen /
Al seyd ghy houdt vooz u een deel :
Ich sou niet konnen / 't wert geheel /
Dooz u / tot u gedwongen /
Al dzang // u dwang /
Is soo lieflijck // schoonse dieflich
Steelt mijn herte /
Ja vermoort 'et sonder smerte.

14. Ten breeft noch list / noch oock geweld /
Of gy het steelt / of nederbelt /
Het wil u niet ontloopen
Al boert gy 't weg / al slaet ghy 't doot /
Of 't leeft / of sterft / 't is in u schoot /
't Sal in de doot noch hoopen /
Geen noot // dien doot /
Sal het geven // 't rechte leven /
Want hierom / och !
Roep 'et steeds / o Jesu ! komt doch.

15. Wanneer / mijn Heylant / ach mijn Heer ?

O soete Jesu , ach wanneer !
 Sal ick u eens hier boven/
 Bedrjft van al dien bremde-dwang/
 Die my hier balt soo hart en bang
 Met uwe kinderen loben/
 O daer // sal maer /
 Geuwigh schar'ren // helder klat'ren/
 Liefde dwingt ons /
 O de liefde Chzisti dzingt ons !

Sat Christo dives amico.

ROBERTUS IMMENS.

Dergoes den 17.

Junij 1674.

EENSAEM GEPEINS.

Stemme : Van den 16. Psalm.

1. **H**eer Jesu Leven , Licht , ja eenig Al ,
 Is dan Uw Hert booz my gantsch toegesloten ?
 Mijn Ziel doolt om / en doet vast bal op bal /
 Ik leef als van Uw aengesicht verstoten :
 Nogtans zyt gy alleen mijn Heil , en Viede ,
 O Bron van troost , en Zee van saligheden.
2. Mijn Jesus kom / ei kom doozzoek mijn Hert/
 Terwijl 'k alleen hier sit in 't groene sommier
 Van 't dicht geboomt / by / eenzaam / niet verwert
 Dooz eigen soez / die 't hert beset met kommer :
 De sachte koelt' locht U met 't lieflyk supsen /
 Den storm van 's schepsels drift doet U ver hupsen.
3. Ontledig dog / ontledig dog 't gemoet
 Van al wat my belet eens recht te ster ven

Men

Nen elgen kracht / en wijsheit / die my doet
Uw supber licht / bestup? / en sterkte derben/
Op dat ik nu ook niet en kom te krenken
Mijn swache Ziel / dooz sonder Geest te denken.

4. Gy , die gekrookte rietjes niet verbreekt/
Maer ondersteunt op dat sy niet beswijcken/
Die 't zogend' Lammichen steeds draegt / en queekt/
En aen een Wees doet Uw ontferming blijcken/
Die 't roockend' blaswiek nimmer upt sult blussen/
d' Anechte sterkt Gy met liefde-kussen.

5. Kom goede Herder , wiens beproefde soz
Verdiend dat men sig U geheel vertrouwe/
Op set Uw Woort , Uw Eedt , Uw Hert tot boz/
Neem / neem my Jesu , 't sal my nooit berouwen;
Mijn Son , mijn Schilt , mijn Koning , kom verpletten
't Geen ober my U wil 't gebiet beletten.

6. Het rommelen van 's Vaders ingekwant
En hield niet op sig ober t' erbermen/
Die tegens al 't bermanen aengekant/
Ontbluchte 's Vaders Hups / en liefden erimen :
Ontleer mijn Ziel dog eens dit droebig dwalen /
Ah! Jesu kom / kom / kom my wederhalen.

7. Hebt Gy van eeuwigheit op my gesien/
Op my gesien met 't oog van vrye liefde?
Belet my dan steeds van U af te blien /
Mijn Jesus , die de herdste rotzen kliefde/
Gy die versachten kunt de steene herten/
Die uw geduchte Hoogheit derben terten.

8. Hebt Gy nooit Zegel op mijn Hert gedrukt?
En zijn daer nooit geen lett'ren in geschreven
Dooz uwe Handt? en is 't my nooit gelukt
Nen uw Verbondt mijn woort / en hert te geven?
Al was 't dan als een blinde / die verdupstert
Verlangt naer 't licht dooz onmacht als geklupstert.

9. Sie neder van uw Hoog verheven Throon
O milden gever van Uw goede gaben ;

Mijn kracht verteert / 'k ben uwen Naam tot loon/
 Ah! wilt mijn doore Ziele dog eens laden/
 Verquik mijn Geest / en laet my niet versmachten
 In 't ongeloof / maer op U blijven wachten.

10. Gy zijt dog enkel goedigheid groote God,
 Fontein van liefde, afgront van genade.

Dooz hen dien Gy het geest op Uw gebod
 Sig in Uw volheit Heer te komen baden:
 Gy overwint 't hertnechtig wederstreben /
 En doet het Hert in breed' en blyheit leven.

11. Mijn Algenoegefaem, Groot en Heylig Heer
 Almachtig, Heerlijck, Eeuwig, vol van waerheit
 Alwetend', Wijs, Rechtveerdig, die uw eer
 En Majesteit in onbesmette klaerheit
 Volstandig lieft, uw Hoogheit komt de Werten
 Als d' Oppermacht aen al uw schepsels setten.

12. Hebt Gy behagen om een sondig niet
 Een maed' een woym upt grondloos mededogen
 Ut' onderwerpen? Hebt Gy geen berdzet
 In 't saligen? en wert Gy niet bewogen
 Dooz iets in 't schepsel? Ja die sig ontrecken
 Dooz ongeloof / Uw grimmigheid verwecken.

13. Wel aen dan Liefde sonder eind', en maet,
 Verhef uw glory, hebt gy lust tot wond'ren
 Hier ben ick Heer / volbzeng U vryen Raet,
 Vertoon Uw kracht in dooz U af te sonderen
 Mijn gamische Hert / trek / trek my dog naer hoven/
 Doe my U kennen / breezen / lieben / loben.

14. Gelukkig volk dat sig Jehova kiest
 Tot Sijn besitting / eeuwiglyk verflonden
 In d'Oceaan der Liefde, daer verliest
 Sig ieder hert dat Jesus homt doorwonden/
 Daer leeft de Ziel / gesupbert / en bezedigt
 Dooz 't Bloet des Lams, en van haer selfs ontledigt
 15. Ah! scheits-muer / droev'ge scheits-muer die
 my scheid

Van Jesus af / mijn God ah! kom dog nader /
Maekt my eenboudig / teer in al 't belet
Des Hertē / mijn verstrooide Ziel vergader /
Dat 't soo uw Macht , en goetheit eens bekljbe /
Op dit gemoet / dat ik steeds by U blijbe.

16. Ah! schepsel / schepsel door een p'd'le waen
Hebt gy mijn Ziel al lang genoeg bedrogen /
Gy hebt mijn al te schandelyk verraden :
Weg Satan / weg bedrieger / 't is gelogen
Al wat gy inblaest / ah! wie sal my setten
Op effe baen / en bypen uyt u netten

17. Ah! eigen ik / ah! sin / en lust /
Ah! eigen wysheit / sterkte / werk / en leven /
Ah! eigen eer / en agting / snoode rust
In 't eigen / ah! wat hebt gy my gedreven
In mijn verderf / ik hoop het sal u rouwe
Door d' overwinning van het zaet der Vrouwe.

18. Mijn gruw'lyk / naer / en duyster ongeloof /
Ik heb lang genoeg geseten in uw boepen /
Ah! waer ik hoor uw Helsehe reden doof
Hoe soud' mijn Ziel door kracht van waarheit groepen /
Hoe soud' ik Jesu dierbaerheit erkennen /
Hem nemen aan / en steeds aan Hem gewennen.

19. Ah! Jesu lief / 't is by my blyten raet /
Maer Gy hebt dierb're balfsem in uw Wonden ,
Doorsoekt / en sie het innigst' van mijn quaet /
Ah! kom mijn Hert / en nieren dog doorgronden /
VerzEEK / houw op / verwont / en heel my weder
Gy zijt alleen bequaem , getrouw , en teder.

20. Almachtig Koning , grijp my by de hant /
En maek een eind' van al mijn dwasen wandel
Door eigen geest / en dempt aen allen hant
Mijn eigen leven / op dat al mijn handel /
In waarheit zy / in ltefde / in geloobe /
Ontfont door 't Hemelsch byz / verlicht van boven.

21. Verneder my / verneder my 't gemoet /

En leer my als een Hintje aen U kleben/
 Zachtmoedig/ stil/ seer buigzaam/ klein/ en goet/
 Dat sig aen Uw be leit wil overgeven/
 Dat sig wil dragen naer sijn kleine krachten/
 En d'p'd'le eer blpmoedig kan verachten.

22. Op dat ik Jesu hange aen Uw Borst,
 En doo? Uw kracht doo?spoedig op mag wassen/
 Gy zijt mijn wortel, soep my dat ik doo?st
 U mijn Fontein verlaten/ doe my passen
 Op Uw geleid', en 't wenken van Uw oogen,
 Naer Uwen raet, en wil, alleen gebogen.

23. Op dat een Ziel die 't alles heeft verbeurt/
 Soo trouweloos/ dwaes/ soo schuldig/ en onmachtig/
 Die 't liefstijh jok onbandig heeft verscheurt/
 Nog werd' in u, en uwe sterkte krachtig,
 Om als een Heldt al juchend' 't padt te loopen/
 Gy geeft haer nieuwe kracht die op U hoopen.

24. Ah! Heer de schaemt' bedekt mijn aengesicht/
 Ik monster/ ik onsaal'ge/ soud' ik komen
 Tot Godsgemeenschap, onbedachtsaem wicht
 Soud' u/ u/ u Gods liefde overstromen/
 En sal ik sien in wien ik heb gesteken,
 En wilt Gy Heer doo? liefd' mijn Hert verhzeken.

25. Verheve Koning doe soo 't U behaegt:
 Wilt Gy een armen worm dan overstellen
 Met byge gunst/ daer Gy niets in hem saegt
 't Geen U ô Heer be woog om hem te helpen!
 En hebt gy lust Uw schepsel te beschamen
 O God der liefde! Halelujah! Amen,

F. V. B.

WEB-

WEEK-LAGTEN

Van

SIONS LIEFHEDBERS,

Beantwoort door

SIONS BRUYDEGOM,

*Uytgeboesemt ter gelegentheyt van de Doodt van den
Eerwaarden HEER*

JASPER vander HAER,

Salighlijk overleden in 's Gravenhage, den
15. December, 1678.Kan werden gesongen, als: *Mijn ziel maekt groot den Heer.*
Jes. 64: v. 6, 7. Deutern. 32: v. 35, 36, 39, 43. Jes. 59:
en 60. Ezech. 37. Prov. 10: v. 7. en 14: v. 32. Jes. 57:
v. 1, 2. Apoc. 14: v. 13.

SIONS LIEFHEDBERS.

1. **I**EHOVA Sions Son,
En schilt, onpeilb're hron
Van goetheit / hoe beminn'lijk
Is uwen weg? te hoog
En diep door 's menschen oog:
Wat is uw doen niet sin-ryk?
2. Een onvernunftig volk/
Benebelt door een wolk
Van reden sonder klaerheit /
Komt setten sig ter neer
Aen uwe voeten, Heer,
O Leven, weg, en waerheit.

3. Om 't heilsaem onderwijs
 Dat dwafen wonder wijs
 Kan maken / en den slechten
 Doen komen tot verstant,
 Die ulwen raet, en hant
 Goetgunstig op wil rechten.
4. Gy werkt, en wy helaas
 Bebinden ons te dwaas
 Van hert om te beseffen
 Uw doen vol Majesteit,
 Vol glansch / en heerlijkheit,
 Voor eeuwig te verheffen.
5. Is 't dan ons droevig lot /
 t' Ontberen 't soet genot
 Uw's heils? is 't vast beslooten?
 Dat gy (hoe lang sal 't zijn?)
 Verbergt uw schoon aenschijn,
 Als woud' gy ons verstootten.
6. Uw duyf die guijnt Heer / want
 Uw Geest ons onderpant,
 Dat leven van ons leven
 Wijkt weg, en wy ontbloomt
 Die schijnen dor, en doot,
 Als had hy ons begeben.
7. Gy geeft bast slag op slag/
 't Wort duyfter op den dag,
 Gy ruikt uw lieve kind'ren
 Te midden van ons upt/
 Dus schijnt het uw besluyt
 Ons dag'lijx te bermind'ren:
8. Wat noot waer 't wisten wy
 Hw' opper-heerschapp /
 En wijs beleet r'erkennen;
 En wijl uw hant dus slaet,
 Vermoeit door eigen raet
 Ons aen u te gewinnen:

9. Of dan't verlies seer drukt/
 Als 't vander HAER gelukt
 Bezigt van smert / en sonden
 Ten Hemel in te treen/
 Daer was min' scha' geleen
 Soo wy hem naasten honden :

10. En door een waer geloof
 Voor 's vleesch's wijsheyt doof
 Uw Heilig doen bemerken,
 En vergenoegt, en stil,
 In Godes goede wil
 Onsherte gaen versterken.

S I O N S B R U Y D E G O M.

I. R U S T E.

11. Creetoe verblinde schaer /
 Al zijn uw klachten naer/
 Kom set u aen mijn voeten
 In diep' ootmoedigheid,
 'k Wil voor mijn goedtgheft
 Uw zielen nog ontmoeten.

12. Ah! opent uwen mont
 Mijn schaepkens, 'k wil terfont
 U met mijn goet vervullen :
 Sy werden noyt beschaemt,
 Maer tot mijn dienst bequaemt
 Die op my wagten fullen.

13. 'k Staet met mijn liefde ree/
 Als met een volle Zee
 Van allerly genade/

Voor die als arm, en naekt
 Aen mijnen drempel waekt,
 Met schult / en smet beladen.

14. Mijn volk gy zijt te rijk,
 En in een dicken sijk
 Van eigen werk gesonken:

Gy staet op eigen gront /
 Gy draegt u als gesont ,
 Van eigen wijsheit dronken.
 15. Ah ! waert gy moed' / en mat/
 eens al uw woelen sat

Ten rechten uytgeledigt !
 Hoe quam mijn liefd' u dooz ?
 Hoe wierd' gy dooz en dooz

Gesupbert / en hebzedigt ?
 16. Maer wagt / ik baen de weg.
 (Die selfs de gront- slag leg

Van Sions heylen luyster)
 Om 't volk ontbloot en arm
 Te redden dooz mijn arm ;
 Mijn ligt breekt dooz in 't duyfter.

17. Als ik de wegen al
 Dooz n betuynen sal
 Met doornen die u steken/
 En gy geen kans sult sien
 Om 't ongebal t' ontblen/
 Of ergens dooz te bzeken.

18. Dan sult gy niet meer van
 Uw waerd' en eerste Man
 Stoutmoedig af gaen wijcken ,
 Om in een donk're staet
 Daer boelen hulp en raat
 Gedurig om te kijcken.

II. R U S T E.

16. 't Is waer 'k geef slag op slag/
 't Mozt duyftet op den dag ,
 En 'k ruk mijn liebe kind'ren
 Te midden van u uyt/
 En 't Is mijn vast besluyt
 A daeg'lijc te bermind'ren :

20. Mijn Souverein bestel
 Beschickt het alles wel ;

Mijn grondeloofse reden
Is regel van mijn doen/
't Geen gy niet kunt bebroen
Moet werden aengebden.

21. Maer hebt gy uyt mijn woort
Onkund'ge noit gehoor
Dat als de hant der bidden
Sal wesen weg gegaen,
En 't schijnt geheel gedaen/
Dat van mijn heyl sal komen?

22. Als Sion sonder hoop
Sal meinen dat den loop
Van mijn getrouwen zegen
Voor haer is opgestopt/
Van rampspoet overkropt
En allesints verlegen.

23. Als sy seer dunne wert
Van kind'ren, en de smert
Voor haer schijnt ongeneeslijk,
En dat de brandt woet
Als in haer herten-bloet/
Voor list en wraeklust vreeslijk.

24. Van sal ik alseen Helt
Ontwaecken, en 't geweld
Door Geest en kragt verdoelven/
En aen een ted're Wees,
Onmachtig / vol van vrees
Mijn hulpe doen bekliven.

24. Ich sal 't verstrooide volk
(Getrocken uyt den holk/
En afgront der ellenden)
Versamelen tot een,
En voegen been by been,
En haer mijn Geest toefenden.

26. Verquich u Christen schaer/
Scheep moet / mijn woort is waer/
D

In stilheyt, en vertrouwen

Sal Sions sterckte zijn:

Gedult versacht de pijn/

En op mijn naem te bouwen.

I I I. R U S T E.

27. En of te deser stont

H drukt de versche wont/

Het sterben van uw broeder/

En gij hem door de doot

Gerukt siet uyt den schoot

Van Sion uwe Moeder.

28. Kom stel u leersaem aen/

Laet baren eigen waen /

Ik sal u onderwijsen;

Dit bitter sal uw stoff

Verschaffen tot mijn loff/

Gij sult mijn goetheit prijzen.

29. Als gij te veel verwagt

Van 't schepsel / 't geen u dagt

De man te sullen wesen

Maer door 'k wat groots sal doen/

Soo wagt u door mijn roen,

Ik wil uw quael genesen;

30. En nemen 't wel eens weg /

Om al uw oberleg/

En hoop om verr' te blasen /

En in uw agtingen/

En uw verwagtingen

H gantschlijk te verdwassen.

31. Gij hoopte dese plant

Van mijne rechterhant

Soud' alseen Ceder groeyen;

Maer 't was mijn wijs belet

Hem in de eeuwigheit

Door eenwig te doen bloeyen.

32. Verhef uw hert / merkh op

In hem ten hoogen top
 Mijn vrye liefde steig'ren/
 Die haen geen ziel vervult
 Met armoe, smet en schult/
 Maer rijcken wel sal weig'ren/
 33. Leer hoe hy ondersteunt
 Heeft op mijn Naem geleunt,
 Als alles scheen geweken;
 En hoe mijn sout verbont
 Hem was een vaste gront/
 Mijn trouwe noit besweken.
 34. Hy leefde door geloof,
 Doo? Satans leug'nen doof/
 Mijn woort, mijn supb're waerheit
 Stont daster als een rots
 By hem / de Hel tentrots:
 Hier had sijn ziele klaerheit.
 35. Siet ook der sonden quaet /
 Vergeven, dog gehaet
 Hier vaderlijk gewroken,
 Wanneer sijn ziel die plag
 Verquikt te zijn daar lag
 Als in het graf gedoken.
 36. Sijn nederige deugt
 Klacgt gy / heeft ons verheugt/
 Hoe was hy tot een zegen,
 't Geen deel nu suchten doet?
 Het bleech dat 't teer gemoet
 Tot weldden was genegen:
 37. Sijn mannelijche hert /
 Niet licht doo? anxt / of smert
 Gebogen bleef standvastigh
 In Gods saeck; 's werelts list
 Heeft haer in hem vergift /
 Haer strelen viel hem lastigh?
 38. Lust tot gerechticheyt

Was in hem uytgebreyt,
 Het kon sijn ziel verwonde
 Als hy een peder mensch
 Niet wist naer 's herten wensch
 Te richten 't allen stonde.

39. Gy segt sijn kloech vernuft
 Bestuypde die versuft
 Dooz hommer raet versochten/
 Men sag hoe veel Gods beelt
 In Jesu saet herteelt
 Op sijn gemoet vermochte.

40. Bescheyden ommevangh
 Het peder na sijn rang
 Heeft in hem uptgeblonken;
 Gods Hoogheyt was sijn schrick
 Gods opper al beschick
 Was op sijn hert gesonken.

41. Hoe was hy wel verbult
 Het Heylig ongedult
 Wanneer hy in den asgront
 Van sijn gebreken sag?
 Het was sijn naer geklag
 Dat hy van God berr' affstont.

42. Het wercken sonder Geest
 Wat is het hem geweeft
 Tot stof van bitterheden;
 Als hy sijn selven vont
 Het baerde hem terstont
 Tot droefheyt nieuwe reden.

43. Hoe sag hy menigwerf
 Ter neder op 't verderf
 In die sij Christ'nen noemen,
 En van Gods Geest ontiet/
 Op 't buypenst' van de Wet,
 En op de letter roemen:

44. Hy sag (sijn ziel tot krups)

Hoe God was uyt sijn huys
Geweken : hoe men trachte

Het jammerlijk gestel
Te decken , en 't geswel
Op 't ligt te heelen dachte.

45. Maer zielen ah ! bedaer !
En dees' uw klachten spaer /
't Was in een vat van aerde

Dat hy die dierb're schat
Dooz vrye gunst besat ;
Mijn heyl gaf hem sijn waerde.

46. Dat Beeksken van mijn goet
Quam upt de volle bloet
Van mijn genade stromen /
Wilt gy uw lust versa'en
Komt tot den Oceaan /
Du 't beek' u wert benomen.

47. Afgodisch Menschen kint
Hoe zijt ghy steeds gesint
U van my af te keeren,
En tegens mijn bebel /
Mijn goeden Geest ten guel

Mer 't schepsel te hoereren,
I V R U S T E.

48. Maer treur'ge Chzisten schaer
't Is tijt om van der HAER
Bezijd' upt al 't benouwen
Te volgen Hemelwaerts /
Om hem verlost van 't aerts
Aendagtig te beschouwen.

49. Leer van hem uwen kroon
Te werpen voor mijn throon ;
En dooz mijn liefd' verslonden
Te galmen oberluyt
De Halelujahs upt /
Help hem mijn lof verkonden.

50. Ah! zielen wistet gy
 Hoe vergenoegt dat hy
 Sig eeuwiglyk sal baden
 In 's levens supb're stroom,
 En aen des levens boom
 Zijn sterke lust versaden.

51. Gy schreeuwde naer die dag/
 Gy maekte steeds gewag
 Van 't heil dat Sion nadert/
 Als 't volk in 's Vaders naem
 Bewaert door eeuwig t' saem
 Sal wesen opgegadert.

52. Tree toe verblinde schaar/
 Als scheen uw klacht seer naer
 Dus hunt g' uw druk versoeten/
 Door mijne goedigheid/
 Als g' in ootmoedigheid
 U neer set aen mijn voeten.

S I O N S L I E F H E B B E R S.

53. Ah! Jesu komt ons voor,
 Ah! schenck een open oor/
 En doe ons tweemaal hooren
 Uw Goddelijke stem
 Ah! geef u woorden klem
 Op 't hert / of 't is verlooren.

54. Doe ons dog Sions Heyl
 Ter herten gaen / dewijl
 W' uw Koninglijke gangen.
 Niet sien in 't Heyligdom,
 Doe ons amechtig om
 Den Bruidegom verlangen.

55. Gelukkig stonjt
 Die nu de droeve tijt
 Gebruykt om steeds te wagten
 Op hem / wiens komst verhaast,

Schoon Hel / en Werelt raest,
En Babel spilt sijn krachten,

Cant. 8:
v. 14.

56. Dog wert het ons gegunt
(Daer 't al dog op gemunt
Is) by van onse banden,
En boejen 's Hemels kust
Den saal'ger zielen rust
Gelukkig te belanden.

57. 't Is goet hoe 't u beliest /
Heer Jesu: ah! doozgriest
Ous hert met liefde schichten;
Trek trek ons naer u toe;
Maek ons de werelt moe;
Doe 't schepsel boez u swichten.

58. Op dat w' als van der HAER
(Vry, onbebleit / en klaer/
Met lange reyne kleeren
Gewit in Jesu bloet)
Eens setten onsen voet
In 't schoon Paleys des Heeren.

59. Ah! ah! die daer eens quam /
Daer volgt men steeds het Lam,
Daer soekt men noopt sijn eygen,
Daer 's 't ongeloof te niet /
Geen sonde daer verdziet /
Daer moet verfoeking swijgen.

Apoc. 22:
v. 20.

60. Kom, kom, kom haestelick
Heer; want elk oogenblich
Doen wy niet als 't bederven:
Ah! Jesu mag het zyn /
Dat dese Nagt verdwijn!
Of doet ons niet hem sterben.

F. V. B.

Het Overgeven van een
G E L O O V I G E Z I E L,
 aen J E S U S.

Toon: Courante Monsieur.

Of: Gelukkig Bruylofts Feest, &c.

1. **A**leen Alweerdigh Godt,
 A Kind'ren deel en lot!

Die om een sondigh Niet, en boos gedrogt/
 Hebt soo een Heyl bestelt en uytgemoegt:
 Dat Aerd' en Hemel moet verwondert staen/
 Wanneer s' uw' Wijsheyt daer in mercken aen:
 A Voesterling te laten 's Hemelsch thoon/
 Om 's Menschen wil te worden 's Menschen Soon.

2. Ach! dat mijn domme Ziel/

Van nu eens neder vfel

Dooz ulmen thoon en Hepl'ge Majesteit,
 En kenden 't Heyl datter in Jesus leyt!
 Ja datter eens een straël van boven quam/
 Die 't oog / en hert / en ziel geheel in-nam/
 Op dat ich kennen mocht uw' Heerlickheyt,
 En sien mijn walgelycke sondigheyt.

3. O Jesu! als Propheet

Leert my dan / dat ich weet/

Wa 't zy te dienen sulck een Heyligheyt.
 Als Priester scheenkt my uw' gerechtigheyt/
 Op dat wanneer 'h' dooz Godt verschijn/
 Dooz Jesu bloet eerst mach gehepligt zyn.
 Als Koninck neemt mijn hert geheelick in,
 En buigt / regeert / en siert dat na u sin.

4. Drie-een'ge Heyligheyt!

En Hepl'ge Drie-eenigheyt!

Dooz wien het Hemelsch heyl en d' Eng'len schaer
 H Heerlijckheyt uproepen dooz en naer.
 Ja daer de Heplige dooz ulwen thsoon
 H loben Vader, Heyl'ge Geest, en Soon;
 Haer Croonen werpende dooz u ter neer /
 En singen Heylig, Heylig, Heylig Heer.

5. Ach dat nu oock een schigt
 Quam van u aengesigt!
 En daelde tot in 't binnenst' van mijn hert/
 Ja dat mijn Ziel daer dooz getroffen wert:
 Op dat ich in mijn Nietigheyt verdwijn/
 En 't schepsel Niet, maer Gy het Al moogt zijn:
 Dat by my alle eygen zy vermijnt/
 En ich u dien om dat gy 't weerdig zijt.

6. Geeb' Jesu dat ich dan
 Alles versaecken kan/
 Hoe lieff' en soet dooz 't bleefsch oock wesen mogt:
 Want ich ben ulw' en Gy hebt my gekogt.
 Laet ich alleen maer doen u Wijse Will',
 En zijn onder ulw' handelinghe still'.
 O Jesu lieff! toont dat gy Koninck zijt;
 En dood' in my al 't geen u Rijk benijt.

7. O Koninck! op u kracht
 Ick dan alleen maar wacht;
 Gebied gy dan ich ben u onderdaen/
 En moet / ja sal U nu ten dienste staen.
 Geen breender Heeren dienst my nu meer lust;
 Want die is dooz ulw' lieffd' geheel gebluft/
 Gy, Gy mijn soete Jesu, Gy Alleen
 Zijt al mijn lust en Koninck, anders geen.

8. Ick treed' dan in den bloeck /
 Dat 'k u Alleen maer soeck:
 En my geheel soaen u over geeb' /
 Dat 'k nu dooz my niet meer / maer dooz U leeb':
 O Koninck Jesu! komt dan in mijn hert/
 Op dat het nu niet weer verrucht en wert

Dan eyge-lieffd', of schepsels ydelheyt /
Maer ick u yn en dien in eeuwighheyt.

H. N.

ZIELS-VERLANGEN,

Om 't genieten van JESUS.

Stem: Vanden 100. Psalm. Of: Het Avont-gebedt,

1. **O** Liebe Jesu! Ziele vziendt /
O soetste die mijn ziele mindt /
Emanuel o eeuwig Godt!
Ep weest mijn eeuwig deel en lodt.
2. O liebe Jesu Brudegom /
Ep liebe Jesu, kom ep kom /
O liebe Jesu, Jesu soet /
Ep komt in een onreyn gemoet.
3. O liebe Jesu, Heer van Al /
Ep siet eens op mijn Ziele-bal /
Ep Jesu, Jesu, Jesu soet /
Weest gy mijn Heyl / mijn eeuwig goet.
4. O liebe Jesu, Heer en Hoofd /
Ep doet het geen gy hebt beloofd /
O Jesu, Jesu rijcken Heer /
Ep doet doch eens mijn ziels begeer.
5. Ep liebe Jesu, salig Heer /
Weest gy mijn rijckdom / schat / en eer /
O Jesu! vol van goedigheyt /
Schenckte my doch ulwe Zaligheyt.
6. O liebe Jesu, repne Heer /
Ep daelt in mijne ziele neer /
Ep liebe liebe Jesu kom
Ach! Heere Jesu siet eens om /

7. O soete Jesu, vol genae/
 Immers kom ich noch niet te spae/
 Na u/ na u is't dat ich schrep/
 En om u liefde/ dat ich vry.

8. Ach! isser noch een open ooz/
 En vooz een Sondaer noch gehooz/
 Ep soete Jesu, hoorz my doch/
 Ep helpt my doch och! och! och! och!

9. O Jesu, Jesu, Hepligh Heer/
 Ick kniel ootmoedigh vooz u neer/
 Ep Jesu, Jesu, weest mijn ligt/
 Toont my u vriendelyk aengesigt.

10. O Jesu, Jesu, wyse Heer/
 Roept tot mijn ziele/ heer/ ap heer/
 Ep liebe Jesu, Jacobs ster/
 Ep Jesu roept mijn ziel van ber.

11. O Jesu, Jesu, lebens Bron/
 O Jesu, salige Ziele Son/
 O Jesu, Jesu, groot van macht.
 Ach! ach! hebt op mijn Ziele agh.

12. O Jesu, hoog-verheben Dorst.
 Ach! komt en woont in dese borst/
 Ach Heere Jesu! Davids Soon/
 Ep hoorz/ ep hoorz mijn nare toon.

13. Ach! was ich eens van u gekust/
 Van was mijn droebe Ziel gerust/
 Ep Jesu, Jesu, spreng u bloedt/
 Op een onreyn/ en byl gemoedt.

14. Waer blijft mijn lief/waer blijft mijn vriende?
 Ach! hoorz het schrepen van u kint/
 't Geslachte Lam/ 't geslachte Lam/
 Ach! dat gy quam/ ach! dat gy quam.

15. 't Moet Jesus, Jesus, Jesus zyn/
 Sal ich verlost zyn van mijn pijn/
 Mijn Ziel bestyck/ ep sijt daer neer/
 Na u/ na u/ o Heer! o Heer!

16. O liebe Jesu, Jesu goet/
 O Jesu! Jesu! Jesu soet!
 Ep/ ep/ gebie/ gebie/ gebie/
 Dat maer u wil/ u wil geschte.

J. S.

EEN ANTWOORT

Van een

KINDT GODTS,

Op de Woorden, als *Proverb. 23: 26.*

Op de Wijse:

Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **I**k hoor een stem upt 's Hemels thoon/
 Die roept/ geef my u Hert mijn Soon/
 En wilt niet langer toeben:
 Maar laat de Wereld henen gaen/
 En kleeft my ulwen Vader aen/
 Ik sal u laeten proeben/
 Hoe goet // hoe soet/
 Hoe gants heerlijk // hoe begeerlijk/
 Zy te agten/
 Mijne liefd' / en wonder-magten.
2. O Jesu! waer komt dit van daan/
 Dat gy my spreekt soo vriendlijk aan/
 Hoe sou mijn Ziel niet tragten/
 Om u mijn God te kleben aan/
 En steeds tot ulwen dienst te staan?
 Wild gy my maar bekragten/
 Dan sal // ik al/
 Uw genaden // en weldaden/

Stedee

Stedes roemen/
En ook u mijn Vader noemen.

3. Ik kom hier met mijn Herte Heer/
En leg het vooz u Doeten neer/
Het moet dog by u wesen/
Al is het niet soo 't wesen moet /
Neem gy 't maar aan / ô Heere goet/
En wilt het ook genesen:
O Geest // zy meest/
O mijn Koning // in sijn woning/
Dat mijn Ziele
H / ô Jesu, dog bebiele!

4. Ik brengh u Heer een Hert seer hout/
't Is onbeweegt gelijk een hout;
Ten kan u heyl niet voelen:
O goetheyt / Heer / die gy 't aenbiet/
Nog uw liefsde dzingen 't niet/
't Blijft angstig liggen woelen!
O Heer // soo seer/
Is gedwongen // en gedzongen/
Dat 't moet quijnen/
En van ancx by na berdwijnen!

5. Daarom / ô Jesu, wepgert niet/
Maer neem het aan / oft nog soo siet
Besootelt vooz de sonden!
Als gy het maar opdraapt / en weer
Vooz uw Geest vernieut / ô Heer/
En wast in uw wonden/
O dan sal 't ban/
Al sijn smetten // die 't beletten/
Zijn genesen/
En tot uw dienst steeds wesen.

6. Wilt gy 't los maken gants en gaar
Upt 's bypands stricken en gebaar/

Maer in het legt gebonden:
 Want andersints / mijn Herte / Heer.
 Kan niets voortbrengen tot u eer /
 Zoo persen 't al syn sonden /
 Weesh strik // dat ik /
 Van de smerten // mijnes herten
 Zynd' ontslagen /
 Mijnen Heer weer mag behagen !

7. Mijn Hert ô Jesu is bedeeft /
 't Heeft in der vreemden dienst geweest /
 Zoo dat het aller wegen
 Seer deerlijk is mishandelt / Heer /
 Men trok mijn herte gints en weer /
 Gelijk de dieven plegen:
 O Heer / stel 't weer
 In uw' blyheyt // en die blyheyt /
 Die 't ontnomen
 Is / wilt laten weer bekomen !

8. Want sonder u weet het geen raat/
 Waar 't henen loopt / of waar het gaat:
 Het is u Geestes wooning /
 Daarom sal 't weder tot u gaan/
 En kleben u gestadig aan /
 Al komt het toe mijn Koning:
 Geef my // (roept gy
 Hyt u Chzoone) // ô mijn Sone /
 Gants en gader
 Al Hert. Siet hier is 't mijn Vader.

9. Scheurt Hemel / scheurt dat neder daalt
 Mijn Vader / en mijn Hert weg haalt /
 Van al 't gewoel der aarden /
 Ja scheurt ô Hemel / scheurt in twee /
 Op dat mijn Hert mag vliegen mee
 Tot God / die 't houdt in waarden !

Daar

Daar sal // 't dooz al
 Sig verbzeugen // en berheugen
 In u eere/
 En u naam steeds loben / Heere.

In 's Hertogenbosch,
 den 24. Aug. 1675.

A. V. V.

Over de Woorden, als *Ezech.* 16: 5, 6.

Op de Wijse: O Kersnacht.

1. **H**oe wonderbaar zijn u genaden!
 Hoe onbegrijplijk u weldaden/
 Die gy bewijst u kind'ren / Heer!
 Wiens mond of tong sal ooit uyt spreken
 U Liefde groot sonder gebreken?
 Niemands boozwaar sal immermeer.
2. Op dat ik nog maar stille swijge
 Van 't goed' (soud ik na u niet higen)
 Dat gy my na 't lighaam bewijst?
 G' hebt my gekleet / en kost gegeven/
 En in u goetheyt laten leven;
 Mijn Ziel den Heer dog looft en prijst.
3. Ik lag seer jammerlijk vertreden/
 In mijnen bloede daer beneden/
 Niemand en sag ik doe ô Heer /
 Waar ik my keerd' of henen wenden/
 Die my hond' hulp of heyl toefenden/
 O dit bedroefde my nog meer.
4. 't Was al vol ramp en vol ellende/
 Waer heen dat sig mijn oogen wenden/
 Als ik doe soolag in mijn bloet/
 Sepd' gy: leeft / leeft / gy sult niet sterben/
 Maar

Maar weder hepl en bzeugd verwerben;
Doelt Ziele wat de Heer u doet.

5. Ik sta versteld / δ groote wonder/
Dat my de Heere soo besonder/

Dooz synen Geest getrokken heeft:
My / my een nietig stof en aarde/
Ja minder / nog soo houdt in waarde/
Dat hy my synen Jesus geeft.

6. Wat heeft / δ Koning / u betwogen/
Dat gy met my had mededogen/

Soud' zyn om dat ik beter dogt
Als anderen ? of om het goede
Dat g' in my saagt / Heer / wil verhoeden/
Dat ik dog sulchs niet denken mogt.

7. 't Is maar alleen u welbehagen
En goetheyt / die my heeft ontslagen/
En van dien bzeemden dienst verlost/
Die ik niet sonder groote schaden/
Van mijne Ziele seer beladen

Ooft dienen sou / of dienen kost !
8. Wonderlijk is u lankmoedigheyt/
Seer onnaspeurlijk u goedigheyt :

Doozwaer een kostelijke saak :
Gy had / δ Heer / in mijne sonden/
My smoren konnen als de Honden;
Dog hier in had gy geen vermaak.

9. Wilt my / δ Heer nog meer verligten/
Op dat ik ook mag and'ren stigten/
En dat alsoo u lof / en eer

Mijn mond en tonge mag verkonden:
Want ich ben steeds aan u verbonden:
Hier toe geef dog u Geest / δ Heer !

A. V. V.

EEN SUGT TOT JESUM.

Stemme: Van den 79. Psalm.

1. **O** Soete Jesu, wanneer sal het wesen/
 Dat gy mijn kranke Ziele sult genesen ?
 Onder 't bedroefde pack der sonden smozen ?
 O Jesu, sal die gy hebt uptberkozen/
 Sal Heer / mijn eyfig hert
 Nogh langer soo berwert/
 In dese wilbernissen/
 Sonder beweegt te zyn
 In ongeboel'ge pijn
 A lieflyk aanschyn missen
2. O soete Jesu ! hebben dan u wonden
 Haer kragt verlozen / datse niet mijn sonden
 Afwassen konnen / of hebt gy beslooten
 My booz' altyt upt uwre gunst te slooten
 Ah ! Jesu, ah ! mijn Ziel
 Schynt in een tyrmel-wiel
 Te wesen heel verdronken :
 Och roept s' in grooten nood :
 Ik leg geheelijk dood
 In dijn singen versonken.
3. Wel soete Jesu, heeft u Geest sijn kragten
 Verlozen / die my te verquithen plagten ?
 Of heeft u gunst / die gy my liet bekomen
 Haar woonplaats upt mijn Ziele weg-genomen ?
 Wat is het dan / o Heer/
 Dat nog mijn Ziel soo seer
 Wert van u weg gedreven ?
 Of is dit u besluyt ?
 Of is u goetheyt upt ?
 Of hebt gy my begeben ?

4. O neen / die Ziel-verquichende Fonteyne /
 Uw' wondens kragt sal nimmermeer berdwijnen/
 Nog u beslupt / ô Jesu, sal niet falen;
 Of schoon u Schaaphens quamen af te dwalen:
 Schoon dat het aardfche dal
 Verandert wierd / en al
 Wierden de bergen kragtig
 Met grooter magt beroert/
 En in het hert geboert
 Der Zeën / ô Heer Almachtig!
5. Maar 't is 't gedrogt / en tobermagt der Hellen
 Dat t' samen spand om my ter neer te vellen /
 Daarom / ô Jesu, laat uw' ingewanden
 Dooz uwte teere liefde tot my vranden:
 Want sonder uwte kragt
 Kan ik die groote magt.
 Van alle mijn vranden
 In 't minst niet tegenstaan/
 Soo hevig komen s' aan/
 Noch al haar wreede tanden!
6. Op/op mijn Ziel/ waar toe dit droebig klagen:
 Waar toe in klagt verfteten gantsche dagen:
 Stet hier / stet hier u Heplands ermen open/
 Cragt maar (al konje niet) daar in te loopen:
 Waar toe soo lang gedzaalt:
 A schult is al betaalt:
 A Hepland heeft geleden /
 Neem aan wat Jesus geeft:
 't Is lieflijk wat hy heeft:
 Hy heeft dooz u gebeden.
7. O Jesu lief/ wanneer sal ik hier boven
 Met dupsend Eng'len u gestadig loven;
 Als my in steed' van dit mijn droebig schrepen/
 Dat eeuwig Halelujah sal verblyven!
 Ach Jesu, Jesu lief /
 Komt heymlyk als een dief:

Steelt gij by heel mijn herte!

't Komt u ô Jezu toe /

't Is nu van 't hepgen moe /

Ontbint gij 't van sijn smerte.

In 's Hertogenbosch,
den 21. Oct. 1675.

A. V. V.

Hertstogtige Wenschingen,

Om van de Wereld en sijn eygen verdur-
venheyt te mogen verlost, en met
J E S U S vereenigt te worden.

Op de Wijse: Nadien de Godlijckheyt,

1. **H**oe wort mijn herte Heer

Van alle hand soo seer

Dooz soo veel list besprongen:

Hoe komt die Helsehe slang

Op my aangedrongen /

En maakt mijn Ziel soo bang?

2. En mijn gants snoopde hert /

Hoe maakt het my verwert /

Dat ik niet dooz kan bzeken

Maer dat ik sit of sta /

Ah! hoe veel gebzeken

Sleepen my agter na!

3. Ook bid de Wereld my /

Dat ik dog haeres zy /

Van komt dien Ziel-verleypder

Met listen op my aan /

Op dat hy my wepder
Mogt in ſijn net doen gaan.

4. Ach Jezu! ô mijn Heer /
Moet ik dan nog ſoo ſeer
Van u zyn afgedreben?

Sal in die wreede magt
Mijn Ziel langer leven/
Dit nu is ſonder kragt.

5. A bid ik / ô mijn Heer /
Laet my dog nimmermeer
Van ulwe wegen wijken /
Blijf my dog althijt by:
Want ik moet beſwighen
Als ik niet by u zy.

6. Kom woont dog in mijn hert/
Eer dat het ſterft van ſmert /
A met u Geest alleene
Soekt het; ja 't is u deel /
A deel / anders geene:
Neemt gy het dog geheel!

7. O Jezu, kom dog aan /
Doet gy het tot u gaan /
Jaagt gy die breeemde Heeren
Met al haar magt daar upt /
Doet het tot u keeren /
Dit is dog u beſlupt!

8. O Wereld / snoode vlees /
Waer toe dog al u breeſ /
Dat ik u ſal begeben?
Hebt gy dan niet beſchout
Wat Jezu moſt geben
Eer hy my heeft getrouwt?

9. Heeft het u wel een traan
Doen upt u oogen gaan /

Kostend' u soo veel sugten/
(Op dat ik wederom
Sou den doot ontblugten /)
Als mijnen Brupdegom ?

10. Wat wilje my geheel
Nog hebben tot u deel ?
Zyt gy soo rijk als Jesus ?
Gy bent een bedelaar /
Als gy staet by Jesus,
Weg dan met u gebaar !

11. Of denkje datje hier
Dooz al u loos getter /
En dooz u slimme treken /
My sult bewegen nog /
En tot u dienst preken
Dooz al u slim bedrog ?

12. Denkje dat ik niet ken
En soo vergetig ben
Hoeje my had gebonden ?
Dat heeft te veel gekost
Eer ik van mijn sonden
Ben dooz veel bloet verlost.

13. Jesus u Heplig Hert
Heeft het te seer gesmert /
En 't heeft u boven maten
In uwre Ziel geraakt /
God most u verlaten /
Eer ik wierd byp gemaakt.

14. Meent gy o Wereld nu /
Dat'er nog iet booz u
Oberig is gebleven ?
Neen / die booz my geheel
Sig gink overgeven /
Die kies ik tot myn deel !

15. Weest my dog niet meer aan
Om u ten dienst te staan :
Want dog : wat sal 't u baten /
Soo ik een kleyden tijt /
Die u moet verlaten ;
Was tot u dienst berept ?
16. Hebt gy dan dienst van doen /
Laat het u and'ren doen /
Die hier u dreugt genieten :
Gy zijt haar Hoofd gestelt
't Kan haar niet verdriften /
Hoe gyse bind en quelt.
17. Ik heb een ander God
Verkregen tot mijn lod /
Die kan ik niet verlaten :
Die wil booz u niet meer
Over in my laten :
Alles is booz dien Heer.
18. O Jesu kleeft ik aan /
Laet my niet van u gaan :
Alw' dienst is regte bypheet :
Wat slaaffchen dienst ooit gaf /
Nicht ik by u blypheet
Niet meer als enkel draf.
19. O Koning / gy alleen
Gy Jesu , anders geen ;
Gy zijt al mijn begeeren :
Als ik u maar eerlang /
Sal het my niet deeren /
Of het my valt wat bang.
20. Als ik u Grestes gloet
Dog soo wat missen moet /
En in mijn Ziel niet smaken /
H / Jesus blyf ik by :

Wilt my los maken:
Ei weest versoent met my.

21. Agt gy my dan niet weert/
Dat gy mijn saak aanbeert/
Doet het dan om die liefde
Die uwe teere Ziel
Soo kragtig doorziefde /
Om uyt dien tynmel wiel

22. Waar in ik soo bermoozt
Lag door mijn bloet gesmoozt /
My weder op te heffen
(O liefde overgroot!
Wie kan u beseffen!)
Door sulken bitt'ren doot.

23. O mijnen Brudegom
Stet gy dog na my om/
O mijnen Ieben Koning/
Hoe kan ik van u gaan?
Mijn Hert is u wooning/
't Moet booz u open staan?

24. Daar wel o snoode blees /
Gy oorzaak van mijn breez /
Dat 's booz u wreed berkragten:
Stet niet meer na my om:
Wat ik ga betragten
Is booz mijn Brudegom.

25. Daar Jesu, daar 's mijn hert
Dat soo geheelijck wert
Om u / tot u gedzeven /
O Jesu! daar is 't heel /
Gy deed 't weder leven/
A lteft het tot sijn deel.

26. Daar is het heel end' al /
Nu het u dienen sal /

Laat het geen breevende Heeren :

Gy hebt het dier gekogt :

Laat het nooit van u keeren /

't Is u magt gebzocht !

A. V. V.

In Deventer, den

18. Febr. 1676.

E E N L I E D T,

Op de Wyse :

O Heylig Salig Bethlehem.

1. **G**od / booz wien der Eng'len schaar
Moet Heylig / Heylig / Heylig singen /
In wiens gesigt en zyn niet klaar
Den Hemel nog de reynste dingen.

2. Ik / Heer / die steeds d' onreynste ken /
Moet nogtans booz u gaen verschijnen ;
Ah ! soo ik u ten regten ken /
Sou niet mijn Ziel booz u verdwijnen.

3. Want gy zyt een verterend vier /
En ik een gantz verbrzogden stoppel /
Die booz u sou versmelten schier /
Gelyk het vier verslint den druppel.

4. Nogtans ik bid door veel geklag /
Dooz weenen en dooz angstig sugten
Ootmoediglyk den gantzen dag :
Doet dog mijn sondens bergen vligten.

5. Gy my / o God ! is al de schult /
Ich heb met u verkeert gehandelt ;
Maar gy ontfermer hebt gedult /
Ah ! had ik u steeds na gewandelt.

6. Dog / Jesu, is het nu gy bent
In eer en heerlijkheyt verheven /
Dat gy ook nog een Laz'rus kent :

Soudt

Soudt g' hem wel een kruymken geben ?

7. Soo hy quam kloppen aen u Zaal/
En van gebrek hy na versmachte :

En soo hy van u Abondmaal
Da't minste deeltjen maar en wagte.

8. Ik g'looft / dog heb seer langen tijt
Den rijkdom van al u genade

Niet hoog genoeg geagt / dies zijt
Op Heer te prijzen in u daden.

9. Soo g' u vriendlijk aanschijn noost
Weer ober my wilt laten ligten ;

Maar my niet laten ligten onvoltooit/
Op waart rechtbeerdig in u rigten.

10. Ik moet 't o Heer bekenne wel
En nogtans ook op hoop toedringen ;

En want het Heer is u bevel/
Den Hemel met geweld gaan dwingen.

11. Laat dog mijn klagt en naar gesugt /
Mijn bidden en mijn dzevig smeken

A komen dooz / en dooz de lugt
Laat dog mijn stem niet kragt doozbreken.

12. Laat ik dog nu worden gewaar/
O rijke Jesu , u genade /

Al is het 't minste kruymken maar /
Dan sal ik wesen bzoeg en spade.

13. Tot prijs en lof van uwre deugt/
En van u kostelijke daden /

En sal voortaan met lust en bzeugt
Gaan loopen in des lebens paden.

14. Laat dog mijn Ziel tot aller tijdt
Dooz ulwen glantz zijn ingenomen /

O heerlijk dierbaar Majestept/
Wilt met u Geest dog in my komen.

15. Och bind my dooz u liefde-bands /
Onwederstandelijken Koning /

Maekt dat mijn Ziel in iber brand /

En van mijn hert u repne wooning.

16. O toont my u beminlichheyt /
Soo dat ik 't Schepsel gantz veragte /
En alle epgensinlichheyt

Verfaak / en maar u Met berragte.

17. O Koning / maakt my dog verciert
Met uwe kostelijke deugden /

O dat gy nu mijn Heyland wiert !
Dat ik my steeds in u verheugde !

18. O gy die gantz begeerlijk zijt /
O glantz / waar by des Werelds luster /
En soo genaamde Heerlijkheit !

Maar is een nare / dijkke dupster !

19. Och overtuigt dog mijn hert
Dooz uwe kostelijke Wysheyt /

Die niemand ooit deelagtig wert /
Van die van sig sijn Eygen wijs leyt.

20. O maakt my blind op dat ik sie /
Wilt my dooz uwe kragt bewerken /

Op dat ik eens regt kenne / wie
Gy zijt / en u schoonheyt bemerkte.

21. Toont my u algenoeftszaamheyt /
Wanneer mijn Ziel is seer verlegen /

Lept my dooz uwe werkszaamheyt
Op al u voorgestelde wegen !

22. O geef / dat ik in uwen wil /
En in u kostelijke daden /

My althijt nedzig houde stil :
Want Goetheyt, Waarheyt zijn u paden.

23. Geeft dat mijn Ziel eens regt bevat /
Hoe kostelijk daar zy te agten

A overschoonheyt / en dien schat
Van uwe Liefden wondermagten.

23. Ei neemt mijn hert' geheelijk in
Dooz uwe weerdigheyt / o Heere /

Maakt gy in my dog uwen sin

Om u met Lijf en Ziel te eeren.

25. Heyligheyt en gerechtigheyt/

Dat ik niets bukten u bedinge /

O dat met u d'oprechtigheyt

Mijn Ziel van nu voortaan beklinge.

26. Dat ik wat lieflijk is bodz't oog/

En al wat in de Wereld schoon is

Niet agten mag / maar steeds om hoog

Mijn Ziel begeef / al waar Gods Soon is.

27. Dat ik ô Jesu u bemin /

Niet bukten u begeer ik heden ;

O Konink / komt dog spoedig in

Op't woort van u waarheyt gereden !

28. Op Wereld staat nu aan een zp /

Met al u id'le beufelingen ;

En wilt nooit weer beletten my

Dat ik mijn Konink Heilig singe.

29. Ja dysemaal Heilig dag en nacht

Met al syn Engelen te samen /

Als ik sal by hem zijn gebragt.

Komt haast'lyk Heere Jesu, Amen!

A.V.V.

In Deventer, den
4. Julij 1676.

A F - S C H E Y T,

Van 't Gefelschap van Gods Kinderen.

Stem: Amo te benigne Jesu.

1. **E**euw'ig / Heilig Hemels Konink/
Die door u groot beleyt /
Schiept den Hemel tot u woning/

- En al u Scheps'len leyt.
 Gy regeert in 't Hardeſche dal
 Dooz u Wijsheyt ober al:
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt.
2. Alw' Wijsheyt boegt ons hier t' ſame
 En ons u wijsheyt ſchept;
 Soo dat wonder is u Name /
 En wonder u belept.
 Al wat uwe wijsheyt doet /
 Zp dog in onſ' oogen goet:
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt.
3. Als wy met ons Lighaam ſchepden /
 Schept Heere nimmer gy:
 Wilt ons dooz u Geest geleiden /
 Blijft ons dog altijt by.
 Send u Engel dooz ons heen /
 Dat ons quaat aantrefſe geen:
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt.
4. Of wy blijven / of wy ſchepden /
 Gy Jezu zyt ons heyl /
 Hier in wy ons ſteeds verblijden /
 Want wy zijn in u beyl:
 Waar dat gy ons lighaam boert /
 In u zijn wy onberoert /
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt.
5. Jezu, blijft met u genade
 U Liebelingen by /
 Laatſe in u broeg en ſpade
 Dog altijt weſen by:
 Leert haar dat is Majestept
 Al u doen en Heerliſheyt:
 Hepligheyt / Hepligheyt /

Rep.
Rep.Rep.
Rep.Rep.
Rep.Rep.
Rep.Rep.
Al

GESANGEN.

141

- Al ons sugt en wens gij zijt /
 6. Jesus, wilt gij voor haar zorgen /
 Woont altijd in haar hert /
 Laatse in u zijn verbergen /
 Dat haar geen breez benert :
 Jesus, grijpt haar Zielen aan /
 Doets' in brand van liefde staan /
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gij zijt.
 7. Jesus soo de Heel haar kaken /
 Tegens haar sperde op /
 Doet haer dog in iver blaken /
 Vertreed den Slang den kop :
 Jesus maakt (gelijk gij pleegt
 Al u kind'ren onbeweegt)
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gij zijt.
 8. Bzengt ons in die Stadt hier boven /
 En in u Hepligdom /
 Daar wy steeds u sullen loben /
 Prijzen / en leven / om
 Tuschende den lof en eer /
 Toe te schrijven u / o Heer /
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gij zijt.
 9. Want wy zijn hier vreemdelingen /
 Dog boven is ons Hups /
 Hier altijd verschobelingen /
 Hier namaals sonder krups /
 Hier bespot / beschimpt / gehoont /
 Maar hier namaals weer gekroont !
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gij zijt.
 10. Hier onnut / dog nauw aan Jesus,
 En hier gantz veragt /
 Hier verjaagt en dat om Jesus ;

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Hier na in eer gebracht/
 Jesus is ons eer / ons bragt /
 Jesus is ons stercke magt !
 Heyligheyt / Heyligheyt /
 Al ons sugt en wens gp zyt.

Rep.
 Rep.
 A. V. V.

In Deventer, den
 12. Aug. 1676.

E E N

GEBEDT tot JESUS, Van een suckelende ZIEL.

Stemme : Helaes mijn suchten zijn om niet.

1. **A**ch my ! dat ick soo langen tijdt /
 Een doode Ziel moet in mijn boesem dragen ?
 En soo verslijten al mijn dagen /
 In donckerheyt en ongeboeligheyt !
 Waer blijft ghy nu mijn eenig al /
 Mijn Burgt in dit mijn droebigh ongebal
 Met uwre hulp ? of heeft in sught en klagen
 A hert vermaeck /
 Kan 't u behagen /
 Dat ick van u raech ?
2. Mijn Jesus, ach ! mijn heyl / mijn rots /
 Mijn eer / mijn schilt / mijn hoog vertrek / mijn Koning !
 Menschout doch van 't Hups uwer woning /
 Hoe dat mijn ziele van de vyant trots /
 Gejaeght / gepijnicht wort / en hoe
 Mijn Ziele hijght en is 't doorz drijven moe !
 Door 't drijven van de wreede Cygers dieren /

Die

Die gins en weer/
Mijn Ziel doen swieren/
En benaewwen seer.

3. Hoozt doch u Dups die in de kloof
Der Rotze sit / haer nood en dzoebig suchten/
Doet al haer drijbers heenen blachten/
En laet u Dups niet blijven in de groef.

O! Koningh voert haer Ziele upt/
Wilt haer de heerschersh geben nopt ten buyt/
Maer jaeght / verslintse doch / en doetse swichten/
Doot al haer macht /
En laet haer schichten
Wesen sonder kracht!

4. Menschout o Jesu! haer gewelt /
Ontwaecht o Helt in uwre mogentheden!
Crecht sterchte aen en wilt bertreden/
Rechtveerdigh Godt die u beminde quelt!
Laet doch 't geroep / 't geween / 't gesugt/
In dzoebigheden schetteren door de lucht/
Van die u minnen / en haer nood en pynen
Dooz uwre Troon
Eenmael verschijnen /
O Godts eygen Soon!

5. En laet mijn Ziel in stilligheyt/
En in u al het al genoegsaem rusten!
En dempt mijn toghen / drijven / lusten/
Dooz het gewis van uwre billichheyt!
En segt mijn Ziel ich heb geen wil /
In Jesus wil en wijsheyt ben ich stil:
Endenke wat Jesus doet hy is u Koning/
A hert sijn huys /
A Ziel sijn woningh /
Dan is soet sijn krups

6. Is Jesus dan mijn al in al/
En wat ich wensch is Jesus mijn begeeren/
Mijn rotz / mijn hoop / wat kan mijn deeren/
Waer

Daer wel / daer wel / daer wel dan Schepsels al.

Maer toe dan noch mijn breeg mijn sozgh?

Maer toe niet stil te zijn in soo een bozgh?

Maer toe in noot soo wankelbaer 't vertrouwen

Op hoop gestelt/

Op zant te bouwen/

En stracks neergevelt?

7. Is Jesus d' algenoegsaemheyt

Niet groot genoegh? o Ziel! om in te sincken/

En al u droefheyt te doen sincken/

In hem / in hem mijn schat verborzen leyt/

Hy is wat my opt lust voorttaen /

O dat na hem mijn sught en toghen gaen!

Na hem by wien de volle volheyt is / en

Die nimmer endt:

Hy kan niet misschen/

Die sich tot hem wendt.

8. Soo bled ick dan mijn heyl tot u/

En dorst en hijgh naer die genade-stromen:

Laet uyt u volheyt tot my komen

De minste blick van uwre gunste nu!

O Koningh! geef dat ick niet aght/

Dan u alleen mijn Hoofd / mijn Geest / mijn kragt!

Laet Schepsels min noot in mijn hert vernachte/

Doet uwien wil /

Mijn steeds betrachte!

Of mijn wil is stil.

E Y N D E

DE

VOLMAAKTE JESUS,

In zijne Liefelingen volmakende, 'rgunt
in haar ontbreekt.

Stemme:

Pfal. 146. Of/ Philis quam Philander tegen, &c.

1. **Z**oete Jesu zuib're zoetheid/
Deel my van uw zoetheid mee;

Mengt een dropje/ door uw goetheid/

In mijn bittere ziele wee;

Zalf daar meed' haar doode wond'/

My gegeven door de zond'.

2. Heill'ge Jesu, enkel Heilig/

Heill'gt my door uw Geest en Woord/

Op dat ik mijn leven heilig/

En gerust/ voltrek nu voort;

Dek met uw Heylighepd

Mijne naakt' elendighepd.

3. Ach beminnelijke Jesu,

Wisse Liefde/ Liefde-bron/

O dat ik dog eens in dees uw

Well'/ mijn ziel-dorst lesschen kon!

En dat eens haar bloesing viel

In mijn' uitgedroogde ziel.

4. Waarde Jesu, dierbaar' Heiland,

Die ik hoger houd' en schatt'

Dan al's Wardrijfs Bouw- en Wepland/

En al's Wereldsch Gout en Schat;

Op bekroon mijn nietsigheid
Met uw dierb're waardigheid.

5. O Volmaakte Jesus! gunt my /
Die gebzehtigen mismaakt
Ben / te worden (want dat kunt gy)
Daag'lix meer en meer volmaakt;
Tot ik ben gestegen op
Der volmaaktheids hoogste top.

6. Sterke Jesu, Held in 't strijden/
Judaas Leeuw / die overwint
Alle die u tegenstrijden /
Ik ben teerder als een kind;
Maak my met uw Sterkte sterk/
Dat 'k mijn geest'lijk werk vol werk.

7. Rijke Jesu slae uw' oogen
Op my arme Bedelaar/
Wiens gebzeht en onvermogen/
Ik beken en openbaar
Zijn; werpt my dog iets wat toe
In mijn geestlijk arremoe.

8. Goede Jesu goetheid zelve /
Laat nro Goetheid in mijn hert
Oien verdozben grond doozdelven /
Die vol quaad bebonden wert:
En verdelg dat dood'lijk quaad/
't Welk u Goetheid tegen staat.

9. Vriendelijke Jesu Christe,
Die de Zondaars vriend'lijk noodt /
Trek my (die my vaak bergifte
In 't bedrijf van sonden snood)
Dooz uw zoete vriend'lijkheid /
Hit der zonden dienstbaarheid.

D E N

ALLES VERMOGENDE

Door 't Geloove.

Dan als Gods Geest mijn ziel bewerkt /
 Die duiz'lig leit daar heenen ; En met zijn
 kracht haar zwakhed sterkt / Ja recht we'er
 op de beenen ; Van acht ik quelling / leet / verdziet /
 Of een'ge wanspoed min als niet.

2. Al schiet den Satan tegens my
 Zijn doodelijkste flitzen ;
 En komt de Helse Gasterij
 En 's Werldsch op my aanhitzen ;
 Hoe fel en binnig datze wo'en
 Ik lachg' met al hunn' razend doen.
3. De Naam mijns Gods is my een Borch /
 Zijn' vleug'len my bedekken /
 Waar heen ik tijdig / onbezocht /
 In tyd van nood / vertrekke /

Daar blijb' ik wijs en beilig staan /
Tot dat de stormen overgaan /

4. 't Geloob' / het wapen van mijn ziel /
Dat neem' ik dan ter handen ;
Schoon al de Wereld op my vtel /
Ik maak haar macht te schanden ;
Ik vell' en breng het al ten val /
Want door 't Geloob' bermag ik 't al.

5. Gebeurt het dat der Slangen zaat
My prikelt in de hiel ;
Dat uiterlijke leet en quaad
Doet boozdeel aen mijn ziele.
Ja 't argste dat my ymand doet
Bebozdert my het grootste goed.

6. Indien men my mijn goed ontnemt /
Mijn Huizen en mijn Erven /
En (met een woord) van all's verbzeemt ;
Ja doet m' als Balling zwerben /
Ik kreun' des niet ; ik weet wel dat
My God bewaart een Eeuw'ge schat.

7. Ontrooft men my mijn Naam en Eer /
En word mijn faam bezwaddert
Door lastering / 't quelt my niet zeer /
Hoe buil men my bekladdert /
Reen / want mijn roem / mijn lofen Eer
En zoek ik niet als by den Heer.

8. Of zoo 't geweld nog hooger klimt /
En doel-oogt na mijn leven
Zoodat het schupmbeikt / bzult en grimt /
En bars komt tegenstreben ;
Wat 's dat ? wanneer zy 't Lichaam knot
Dan boert het mijne ziel by God.

9. Zy neemt van my het Tijd'lyk af /
Om 't Eeuw'ig my te geben ;
Haar strengheid valt my zwaar nog straf ;
'k Wil daar niet tegenstreben ;

Zp ruht mijn ziel uit al haar nood/
En doet my leven doo? de Dood.

10. O God in my de kracht verwekt
Van uw Geestes werking;
Mijn Ziel tot dees aanmerking trecht
In mijn Geloofs versterking/
Op dat ik / wat my hier ontmoet/
Nooit flauw: maar houde lust en moedt.

A. G.

D E N

GELUK'ZALIGEN HOVELING.

Stemme:

Pfal. 146. Of / Rozemond die lag gedoken , &c.

1. **O** Ogeblaze Hovelingen/
Vol van dampen wind en waan;
Die malkanderen verdzingen
Om 't dichtst' by uw Prins te staan/
Die derhalven doo? de Rijd
By-na heel verflonden zijt.

2. Die uw hoozen / die uw zeggen
Tijd en blijft / uw list en kunst/
Dag en nacht zoekt aan te leggen
Om een hand vol menschen gunst;
Dat u dikwils dan nog mist
Als gy daar het meest op gist.

3. Maar een woordje / maar een daadje /
Maakt u haat'lijk by u Vorst.
Of een Oore tuit haatje /
Die uw naam en eer bemorst/
In uw af-zijn / by uw Heer /

Daar mee leit uw hoop ter ne'er/

4. Na veel woelen/ na veel hopen/
Na den dienst van menig jaar/
Gaet men uw Herts-timmer slopen
Dat zoo hoog gerezen waar;
Daar'lijk dan de lucht berzwind
Van uw Hoogmoeds blaas vol wind.

5. d' Oogen / 't ooz / 't hert van den Koning/
Word u onberhoeds onzeit;
Mit zijn hoog verheben woning
Word g' smaad'lijk weg geleit.
Ziet eens sterff'lijk menschen Zoon/
Dit is vaak der Prinzen loon.

6. Maar die in het Hof verheeren/
En dat Heilig heerlyk Huis/
Dat den Opper Heer der Heeren
Heeft getimmert op zijn Kruis.
Die daar is een Hobeling
Wort nooit geen Verschobeling.

7. Ja al wie ten dienst wil komen
By dien Vorst wie dat hy zy/
Word genadig aangenomen/
En die blijft booz eeuwig by
Zijnen Koningh; geen gebal
Hem ooit daar van scheiden zal.

8. Feilt daar ymand in zijn plichten/
d' Heere ziet zijn zwakheid aan/
Ja zijn zwakste dienst verrichten
Houd hy al booz veel gedaan.
Valt daar ymand plomp en grof/
Hy recht hem weer op uit 't stof.

9. Gy behoeft geen mensch te vrezen/
In dat Heerlyk Hof-gezin/
Dat hy u mocht schaad'lijk wezen/
Men is eens van ziel en zin;
Niemand daar zijn brengt belaaft/

Want

Want de Rijd daar niemand knaagt.

10. d' Een zorgt daar zoo zeer dooz d'ander
Als elk dooz zich zelven doet;
Zy zijn bzolijck met malkander /
Om malkanders heil en spoet;
Niemand is dooz zich alleen/
Maar elk arbeid dooz 't gemeen.

11. Niemand bind zich hier bedrogen
In het einde van zijn dienst;
Maar hy zal zich zien verhoogen
(Hiet gena'e / niet dooz verdienst)
Tot een Koninklijke Staat,
Die in Eeuwighheid bestaat.

12. Hemelsch Koningh, die uwt Vrienden
Met ontwelk' re Kronen kroont /
Laat my by u gunste binden
Mijn onwaardigheid verschoont /
Op dat ik / in d' Heemel zaal
Hier na / ook als Koning praal.

A. G.

VOLMAAKTE EEEDELDOM.

Stemme:

O Mazarin voicy triste Nouvelle, &c.

1. **I**k loob' en danke God / zeld eens een Heiden/
Dat hy my reed'lyk mensch geschapen heeft;
Een Wijsgeer van 't gering Grauw afgescheiden/
En dat hy / dooz Geboot' my 't recht nog geeft
Aan 't dierbaer Borger-recht
Der Stad Ateen.
Trok daer uit d' Heiden slecht
Zoo grote re'en // Tot dankbaarhe'en.

2. Wat oorzak heb ik van mijn God te loben/
 Die my geen Heiden maar een Christen schep;
 Die uit duisternis nog daar en boven
 Tot 't heerlijk licht zijn's Evangelys riep/
 En die my dooz zijn Woord
 En Geest verlicht;
 Ja sterkt nog boort en boort/
 Mijn ziels gezicht // Met hemelsch licht?
3. Met Wijsheid komt hy mijn verstant bestralen/
 Die niet slechts Wereldsch maar recht Hemelsch is/
 En laat my voedzel booz die Wijsheid halen/
 Dit zijn Ziel-lichtende Getuigenis;
 Terwijl Wysgeer mozt
 En woet in d' Hard';
 En naspeurt / zoekt en vozcht
 Der dingen aart // Van klein een waard'.
4. Nog doet hy dooz 't Geloov' my sien op huden/
 Dat ik van een plaats niet slechts Geboorling „ ben/
 Boort-teelder van Geleerd' en Grootte Luiden:
 Maar dat ik tot die Stad Behoozling // ben
 Van Gode zelfs gebouwt;
 Daar straat en trans/
 Zijn overkleed met gout
 En alleshands // Met Paarlen glans.
5. Ik ben een Huis-genoot in 't Huis des Heeren/
 Een Mede-borger van het Sion Gods
 (Al schoon ik hier moet sukken en berkeeren)
 Daar op zoo ben ik moedig groots en trots.
 O! daar op draag' ik roem/
 En acht' gering
 Al't Wereldsch: want ik noem
 My zonderling // Een Hemeling.
6. Hoe lang / ô Heiltg God / en Hemelsch Koning!
 Zal ik nog Dzeemdeling in Mézech zijn?
 Wanneer zult gy my in uw zaal'ge Woning
 Ons stellen by van alle ramp en pyn/

Dat my hier drukt op Ward' ?
 Wilt / Vader / my
 Op-nemen Hemelwaart/
 Op dat ik by // H Eeuw'ig zy.

A. G.

L I E F D E - D R I F T.

Stemme :

I. Mousquetier. Of / Wat voert de Lieve Morgen-
 stont , &c. D. Lodenst. I. Lied.

1. **H**oe driffig is der Liefde gloed/
 Wie weet wat wonderen hy doet/
 Als die eens plaats grijpt in 't gemoed ;
 Hy laat nooit hert nog ziel in rust /
 Maar noopt ons aangesteken lust/
 Zoo lang / tot die word uitgebluscht.

2. Ist dan wel wonder dat ik my/
 Dooz dese zoete herts-tocht by
 Benart vind ; en dat 'k / hoe ik ly' /
 Niet kan of wil genezen zijn/
 Als dooz een schitt'rend' ooge-schijn
 Van Hem , om wien ik leev' in pijn ?

3. O Godd'lyk boozwerp mijner Liefde !
 Op weet hoe my die Lyding griest ;
 Ei liefst my weer zoo 't u beliest.
 Ontsteek met uwe Weder-min
 De Liefde daar ik ziel en zin
 Verwert en ingewikkelt vin'.

4. O Herte-lief / mijn's Ziele W'ind !
 Hoe toont gy u dus ongezint
 Tot my / die u zoo heftig mint ?
 Hoe houd't gy u dus wijd en berd' /

Van haar / die u met ziel en hert /

Hoe lang hoe meerder liebend' werd' ?

5. De Zeen / of Blo'en / zoo brak als zoet /

Die kunnen d' aangesteken gloed /

Niet lesschen binnen mijn gemoed.

De Liefd' uw's Hups my gansch verteert ;

Op weet hoe zeer mijn' ziel begeert

Te zijn met uw Liefd' bereert ;

6. Wel aan dan zoete Jesu kom /

Al kom / mijn Lief / mijn Bruidgom /

Ik lieb' u / liefst my wederom.

Kom Heere Christe daal tot my /

En haal / in liefd' / mijn' ziel tot dy /

Op dat ik Eeuw'ig by u zy.

7. Ik zal dog niet laten gaan /

Maar wil u hangen achter aan /

Ja houden u zoo lange staan /

Tot dat gy my uw Zegen jont /

En met de kusjens uwer mond

Mijn Min-ziek hertje maakt gezond.

A. G.

's MENSCH YDEL GEWOEL.

Stemme :

Anacreon , Anacreon de Dichter , &c.

I. **H**oe woelt den Mensch om goed by goed te schaa-
pen /

Wat blijft / wat moeist' en arbeid bangt hy aan ?

Hy geeft zich zelfs des nachts geen rust tot slapen /

Nog 's daags tot rust ; nooit heeft hy eens gedaan.

Geen moep'lykheid / hoe lastig en hoe smerte'lyk /

Hoe vol gevaar

Ontzett

Ontziet hy / als hy maar

Met al zijn ommeſlag /

Een weinig winnen mag.

2. Wat is de winſt van al zijn ruſt'loos pogen ?

Hy wint wat wind / dat Goed liet hy den menſch ?

Goed / dat zijn hert / zoo weinig als zijn oogen /

Verbullen kan; vermits zijn grage wensch

Altijd na meer en meer is happig ziende ;

Hoe meer hy heeft /

Hoe min veruoegt hy leeft /

Om dat hy zoekt dat meer

Te meerd'ren meer en meer.

3. Dus doet dien Menſch niet als gedurig woeten /

En krupt gelijkeen blinde Mol in d' Hard' ;

Hy poogt zijn Hardsche luſt met 't Hardsch te boeten /

En onderwijlen hy nooit Hemelwaart

Zijn herte heft ; de plaats der wiſſe Goed'ren.

Zijn' oogen ſtaag /

Zien nergens als om laag ;

Dies kan zijn loon niet zijn

Dan ſmert en ziele pijn.

4. Na lang verloop van 's Tijds gelegentheden /

Door hem beſteed 't in 't nutt'loos Hardsch gewoel /

Zoo leit de ziel daar vol behoeft'lijkheden /

Ontbloot van Deucht / van kennis en geboelt'

Van Gods genaad / en Geest / en van Geloob' / en

Van raad en daad /

In die beroemde Staat ;

Al denk eens wat dan 't Goed

Dien menſch booz nutte doet.

5. 't Verlicht niet / maar 't veroordeelt zijn bezitter /

Hy bind het heil daar in niet dat hy zocht ;

De zoete boozmaak valt hem wzang en bitter /

De winſten die hy deed / hem ſchaade wzogt

Hoe moet de ziel benauwt zijn en verſlagen /

In 's Doods gebaar /

Dan als de goed'ren / daar
Zijn hert stond op gezet /
Verzwinden van zijn Bed.

A. G.

Eliezer door Aarts Vader Abraham uitge-
zonden om een Huisvrouw voor zijn Zo-
ne Isaak. Deszelfs reize, wedervaren, han-
deling en uitkomst. Genesis Cap. 24.

Stemme : Sarbande van D. Dekker.

D De Sara lebens zat / Haar loop vol,
Gerukt was door de dood / Die leid haar
lopen had / En uit de armen van haar
bogen sloot / Toen hy by't Lijck zijn rouw be-
Abraham
weenen quam; Waar op zy wierd in Ephrons
Lijk-spelon--ke / Op zijn bebel / daer toe bereid /
gezon--ken.

2. Na

2. Na dat in hem den rouw /
 Van zijn beminde Vrouw
 Versleet / en d' Ouderdom hem overbiel
 Gedacht hy aan zijn Zoon /
 Die hy voor d' eere-loon
 Van zijn Geloof / uit Godes handen hiel.
 Vermits hy wist dat hy alleene die was /
 Alt welkers Heup zou spruiten den Messias.

3. Dat uit hem naderhand
 Veel volk / waar hy het zand
 Der Zee / hoe groot van tal / niet komt te pas /
 Doortkomen zou / na 't woord /
 Alt Godes mond zelfs gehoozt.
 En dat dien Zoon in stant gekomen was /
 Om hem ten Houw' lijk aan een Maagd te geven /
 Waar meed hy mocht in Trouw en liefde leven.

4. Een zaak die Abraham
 Gansch zeer ter herten nam /
 Des sprak hy tot zijn trouw' en brome Knecht /
 Kom stel u hand daar ne'er /
 Onder deez' heup; en zweer
 My nu by God / voor wien 'k mijn' wegen recht' /
 Dat gy mijn Zoon / mijn Isaak, niet zult trouwen /
 Aan een van deze Cananeesche Vrouwen.

5. 'k Wil dit van u / al schoon
 Ik in haar Landschap woon':
 Maar gy zult trekken na mijn Vaderland;
 Om uit mijn Mageschap
 Het puik der Jofferschap /
 Godbruchtig / minn' lijk en van kloek verstant /
 Te nemen voor mijn Isaak; zweer my heilig /
 Zoo staet ik op uw woord gerust en beilig.

6. Maar / zeg daar op den Knecht /
 Mijn Heer ik bid u zecht /
 My eens / wat raad / zoo d' Jonkvrouw niet en wil
 My volgen; zoud ik dan

Uw Zoon mee verwaarts an
 Met my verboeren / en daar blijven stil/
 Tot dat hy met de Maagd zich heeft versproken/
 En zijne Trouw-ring aan haar hand gestoken ?

7. Heen / zeg doe Abz'ham / neen

Mijn Zoon moet daar niet heen.

Maar luister toe / de Heer der Hem'len God/

Die my eens zeg berhuis

Flux uit uws Vaders Huis/

Die doemaals kragtig sprak / al zwerend / tot

My zeggend / ziet dit Land zal ik uw Zade

Gaan geven / en haar daar vol op berzaden.

8. Zal door zijn Lucht-gezant

U stieren daar te Land' ;

En zal u ook de Dijkstra wijzen an

Die gy met uwe re'en

Bewegen zult te tre'en

Met uw / en hare vrienden af te gaan.

Maar zoo 't de Jonckvrouw met u niet wil wagen ;

Ziet daar / dan zijt gy van uw Eed ontslagen.

9. Op die toezegging deed

De Knecht een dierren Eed/

Dat hy zich daar in trouw'lijk dragen zou /

En nam zijn afscheid. Doe

Flux rusten hy sich toe

En reisde met gelade Hemels / gouw

Tot hy Mesopotanien in 't oog kreeg/

Ook Nahors Stad / daar hy zijn hert om hoog steeg.

10. Hy gaf last aan zijn Af'en/

De Hemels alle tien

t' Onladen / booz het duiken van de Zon/

Dicht by een water-put

Alwaar hy haar te nutt' /

Door 't reizen afgemat / berberschen hon ;

Mits daar de Hoeders daag'lix haar begaven/

Om 't dorstig Dee te drenken en te laven.

11. Daar

11. Daar hoog hy zich ter ne'er /
 En zei (al smekend) Heer
 Op Gods mijns trouwe Meesters Abraham/
 Die my tot hier behoed't
 Hebt / geef dat 'h hier ontmoet /
 De Maagd om d'welk' ik deze reiz' aan nam.
 Wilt die weldadigheid mijn Heer vergunnen/
 Dat zal hem tot in 't Graf verheugen kunnen.
12. Ik ben hier niet gewent /
 En gantsch' lijk onbekent /
 En hebbe zoo een zwaar last op de hand.
 Ik sta hier aan de Bron /
 Ach dat het wesen kon
 Dat 't puik der Harderinnen van dit Land/
 Die na gewoonten hier haar beesten dzenken /
 My willig water uit haar Kruik woude schenken.
13. Dat zy / op mijn verzoek /
 Haar onbeschreunt berkloek
 My water aan te bi'en en aan mijn Dee.
 Dat die / o Heere / zy
 De Maagde-paarl die gy
 Doo? Ilaak voo?geschikt hebt / dat 's mijn We'e ;
 Op dat ik daar doo? mag verzekert wezen
 Van 't goed' dat gy mijn Heere hebt bewezen.
14. Doo? 't einde van 't Gebed
 Quam met een fluxe tred
 Rebecca met een Kruik op 't lijf gela'en ;
 Die Maagd / der Maagden Kroon/
 Zeer kuisch / uitmunten? schoon/
 En stelden 't daar recht op de Bron-put aan/
 En putte veerdig water in haar kruike /
 Doo? 't Dee ; en 't gunt men moest in huys gebruiken.
15. Dit zag Eliezer
 En quam gezwint van hert'
 De Maagd ontmoeten / zoo zy t' huyswaarts ging /
 En sprak ; Zoet Metsjen neemt

't Dwyppostig' doen niet breeemt
 Van een uitfanding: reizend/ Bzeembeling/
 Die moed van reizen/ en van dorst benauidt is;
 Gunt hem een dronkjen eer hy gansch verflauidt is.

16. Waar op dat zy terstont
 Sprak/ met een heusche mond/
 Ziet daar/ mijn Heer/ drink/ en verkoel uw dorst:
 Daar staat mijn kruik/ ontziet
 My/ nog mijn' arbeid niet/
 Voldoe uw drinkens lust en grage dorst;
 En als gy hebt gedronken/ wil ik mede/
 Met u/ en uwe Hemels Bron. waarts treden.

17. Daar zal ik voor dat Dee
 Ook putten/ datze mee
 Verhoeling nutten; zoo gezeit/ gedaan.
 Hy staat verbaast en zwijgt/
 En met gedagten stijgt
 Hy Hemelwaarts/ en spant zijn geesten aan.
 In 't overdenken of God door die zaken/
 Zijn last/ en reize wouta voorspoedig maken.

18. 't Gebulte Dee verfrist
 En hunne dorst gestift
 Ontgespten hy zijn Maal/ en toog daar uit
 Een Voorhoofd ciersel/ groot
 En schoon/ die hy haar bood/
 Mits hy haar koos voor Vader Isaacs Bruid/
 Daar nevens twee kostelijk' arrem-ringen/
 Die hy haar wist zoet-smekend' op te dringen.

19. Hy sprak tot haar/ zoo zoet/
 Gy/ pronk der Docht'ren/ doet
 My dog de vriendschap dat gy my verklaart
 Wiens Dochter dat gy zijt;
 Op dat ik metter blijd/
 Uw' Ouders mag gaen groeten. Openbaart
 My/ of'er plaats is t' uwent om vernachten/
 Ik en mijn Dee/ 'k zou my gelukkig achten.

20. Maar op 3p hem beleest

Dees vriend'lijk antwoord geeft /

Bethuëls Dochter / ben ik / Milcaas Zoon /

Die 3p hp d' Oude Man

Nahor, wel eer gewan.

En wat ons huis belangt daar is zeer schoon

Gerief van bedding / stalling / stro en boeder /

En wel licht gunst by Vader / Moeder / Broeder.

21. Doe boog hp zich ter ne'er.

En knielden voor den Heer ;

Lof 3p den God mijns Heeren Abzaham /

Die zijn goetdadigheid

Hem niet en heeft ontzeit :

En die mp op de Reis by d' hand als nam /

En mp geleit heeft / als een trouwe Moeder /

In 't Land en Huzing van mijns Heeren Broeder.

22. Terwyl en liep de Maagd

Na huiswaard / en gewaagd

Na haar Broutw-moeder 't gunt haar is ontmoet.

Met als zulx wierd gehoozt /

Liep haar bro'er Laban voort

Ter Stad uit / en heeft Abz'ham's Knecht ontmoet.

Want hp 't verhaal zijns zusters had vernomen /

En op 't verhaal Geschenck nauw acht genomen.

23. Die sprak hem aldus aan ;

Wat blijft gp buiten staan /

Mijn vriend / gp die de Heer gezegent heeft /

G' hebt hier te lang gebed't /

Ik hebb' ons huis bereid

Voort u / en plaats voort al u Dee ; begeeft

A met mp derwaarts heen / om te rusten /

En u met ons blyhertig te verlusten.

24. De Huisvoogd op die re'en

Ging voort met Laban heen /

En quamen met al zijn gebolg na 't huis ;

Daar pder een terstont

Hem flux ten dienste stont/
 En bragten overbloedig / by de ruis/
 Hoop / haber / strooi ten oorbaar van de Beesten/
 Elk woelde daar / de minsten en de meesten.

25. In deze bezigheid
 Wierd ook den Dirsch bereid/
 En daad'lyk wiert hem t' eeten voorgezet;
 En hy zulk ziende strak
 Met ernst / doch minn'lyk / sprak
 Dat spijs nog drank my in mijn' dienst belet;
 'k Hebb' zaken van belang met u te spreken/
 Dat moet geschi'en eer ik kom brood te brenen.

26. Doe heeft hy voortz gezegt;
 Ik ben Abrahams knecht/
 Die op 't bevel zijns Gods zijn Land verliet;
 Schoon hy als Vreemdeling
 Nu woont / met alle ding
 Gezegend is / daar gy een staal van ziet;
 Bee groot en klein / goud / zilber / goed en Haben/
 Knechts / Maagden beelderley zoo Dyp' als Slaven.

27. Zijn Sara, lief en waard/
 Heeft hem een Zoon gebaart/
 Dyp buiten tijds in hoog een Ouderdom/
 Een Zoon / een eenig kind
 Die hy zoo zeer bemint
 En die hy al zijn wettig' Eigendom
 Geschoncken heeft. Om diens will' heeft mijn Heers
 My duur' en ongemeenen Eed doen zweren.

28. Te weten dat ik zou
 Door hem zien na een Vrouw/
 Niet by de Doch'ten van 't Land Canaan;
 En spoedig trekken naar
 Zijn Vader-Land / om daar
 Een Maagd te zoeken en te kiezen / van
 Zelfs zijn Geslacht / om die zijn Zoon te geven.
 'k Hebb' my / op die voorwaard' / op reis begeben.

29. Als ik nu deze Stad
Genadert was / ik bad

Tot God om licht in deze duist're zaak;

Ook dat hy my de Vrouw

Dog zelfs aanwijzen woude /

By hem boorschicht; hy hoorde mijn Bede-spraak /

En brengt Rebecca tot my / op die wijze

Als ik hem bad / de Maagd my aan te wijze'.

30. Nu dan / zoo 't u beliest

Wen gy mijn Heere liefst /

En 't zamen hem goetgunstig zijt; vergunt

Dat spoediglijk Rebek,

Met my / van hier vertrek.

Maar zoo gy hier toe niet verstaan en kunt /

Geeb' my dog sulx / dat bid ik u / te kennen /

Zoo zal ik / dog bedroeft / weer 't huiswaard rennen;

31. Doe spraken Betuël

En Laban, wijs en wel;

Wy zien dat dese zaak is van de Heer /

Derhalven kunnen wy

A niet ontzeggen; zy

Die gy verzoekt staan wy u toe / en meer.

Zy zy uw Heeren Zoon ten Echte Vrouwe /

Den Hemel bindze 't zaam door liefd' en trouwe.

32. Hier op den Knecht zich boog /

En sloeg 't gezicht om Hoog /

En dankte God voor 't goet aan hem vergunt /

Hy bragt ook menig E'el

En kostelyk Juweel /

Gout zilber / zoo gemunt als ongemunt

Te boorschijn / die hy aan de Bruid vereerde /

Die zy met vrienden wil / en raad / aanbeerde.

33. Daar nevens ging hy heen /

En schonk veel kost'lykhe'en

Aan Milca en aan Laban; sulx gedaan

Werd pder in de Zaal

Geleest ten Avondmaal;
 Den Huis-boogt en die met hem zijn gegaan.
 Daar at en dronk men van de beste Spijze/
 En Drank/ met vreugd/ na's Lands gebruik en wijze.

34. Daar na/ in d' Ochtenstond/

Elk uit zijn bedd' opstont/

Doe sprak de Knecht 's Bruid's Bro'er en Moeder aan/

En zei/ laat toe dat ik

Mp tot het reizen schik/

Hoe zeiden zp/ daar op/ alreeds te gaan?

Laat toe dat 't Meisjen hier acht of tien dagen

Verblijb' / en afscheid neem' van Vrienden Maken.

35. Hy we'er ik bid het u

Laat mp dog trekken nu/

Dewijl de Heer mijn weg kroont met geluk.

Ook zeg ik u dit by/

Mijn Heer verlangt na mp/

Maar 't dan wel re'en dat ik hier lang vertuk?

Dies laat mp spoedig trekken met de Joffer/

Op dat ik haar aan hare Bruigom offer.

36. Zp weer/ wyl 't u behaagt/

Kom roepen wy de Maagd

Om te hoozen uit haar eigen mond/

Wat zp mag zijn gezint/

Of zp wel met de Brind/

Op zijn verzoek/ bertrekken wyl terstond.

Men roept haar en men vraagt haar/ hoor Rebekka;

Wilt gy wel aanstonds voort? zp weer/ 'k bertrek/ ja.

37. 't Besluit was kort en goet/

Doe lietmen metter spoet/

Rebekka reizen met Aarts-vaders Knecht,

En spraken biddend' daar

Den zegen ober haar/

O onze Zuster, wierd met ernst gezegt/

Den Hemel doe u groeyen, bloeyen, groenen.

Zoo dat gy word tot duysent Milioenen.

38. Op

38. Op dat u Zaat nu voort

Bezit zijn' Haters poort.

Rebekka heeft haar strax ter reiz' bereest /

En heeft haar Maagden stoet /

Bebolen metter spoet /

Haar boozt te reppen ; die met veerdigheid

Zijn met haar Vrouw ter Hémels opgestegen /

En reden boozt / na wensch van heil en zegen.

39. De reis was ongestoort /

En gingen spoedig boozt /

Tot dat zij quamen by het Zuiderland /

Daar Izaak woning hield.

En op die tijd gebiel't /

Op 't vallen van den dag / dat hy zig vand /

In 't Veld om God te bidden en te smeken ;

Wat hy heeft / by gebal / eens opgeheken.

40. Na weinig oog gester /

Verneemt hy dat van verr'

Een bende Hémels komen. En zijn Vrouw /

Heek derwaarts heen / en strak

Verneemt z' haar Vriend Izaak,

Zij springt van 't Beest / en roept / verschrokken / uit ;

Wie is die man die daar van verre wandelt ?

't Is hy / voor wien / ik met u heb gehandelt.

41. Mijn Heer is 't / zeid hy kom

Creed tot uw Bruidgom /

Ach zei z' hoe klopt mijn hart-aêr nu 'k hem zie !

Met heeft dat Herders Wicht

Bedeekt haar aangezicht /

Entrok haar sluper over d'oogen / die

Zij schaam-root niet derft op slaan op haar Wper /

Och wierd allenk bedaat / gerust en blper.

42. Den vromen Izaak doe

Liep vrolijk tot haar toe /

Na dat de knecht zijn reis hem had vertelt ;

En heeft zijn gang gewend

Na zijn Vrouw Moeders Tent/
Daar hy Rebekka heeft ter ne'er gestelt/
En heeft haar doe gehubt in liefd' en trouwe
En trooste zich met zijn beminde Vrouwe.

A. G.

U I T.

D E

FRANSCH E M O D E.

Stemme :

Sarabande des Menuets.

I Del Land weelig en vertel ; Nu helaas/
 jammerlijk Land ; Dat zoo zuur uw wulsch en
 lichtbeerdig gespertel ; 't Wang beklaagt : mis
 Godes hard geess'lende hand.

2. Ach hoe vaak heeft u den Heere/
 Door zijn Knechts 't oordeel gedreigt/
 Zoo gy u niet woud van uw zonden bekeeren ;
 Maar gy hebt daar d'oozen nog 't hert toe geneigt.

3. Wulp

3. Dulpsche Jeuchd / die in uw zeden/
In gelaat / in uw gebaard /
In uw vrucht / en in uw Modens kleden/
Anders niet toont als een lichtbeerden aart.
4. Inde plaats van Gods Geboden/
En zijn Will' u boozgesteld/
Was het richtsnoer van uw doen de Fransche Moden,
Daar gy aan besteed hebt uw tijd en uw geld.
5. Kom voldoe uw begeerten/
Nu de Heer heden u zend
Venden van Franschen t' huis met hum' gebeerten/
Met een sleep van jammer / verdriet en elend.
6. Kom en leer / Franschen gezinden,
Zoo 't u lust Fransch zijn althans;
Leer het een' quaad by aan het andere binden;
Leer haar zang / haar gang en haar dertel gedans.
7. Want zy zijn huiden gekomen
Met een Heir machtig en groot/
Op u aan / met Schepen / Musquetten en Bommen/
Met Geschut; met Harren vol kruut en vol loot.
8. Doch niet om u hier te leeren/
Zankrijks Nieuw-moden en snof;
Maar om u dat nieuw / op zijn Fransch af te leeren/
En te doen gevoelende strengheid van 't Hof.
9. Merk en let hoe zy het maken/
Zoo op 't Land als in de Ste'en;
Hoe zy 't al weg plond'ren verbranden en blaken/
En 't verderf na fleyen waar heenen zy tre'en.
10. Dit 's haar doen; dit 's nu de Moden,
Zacht geboeid / brooddronken Land.
Land verderben / Luiden beroben en dooden/
Vrouwen schenden / Maagden onteeren / o schand!
11. Van Gods Naam lasterlijk sprekten/
Speelend' met Ceerling en Kaart;
Na zijn eer met bittere woorden te steken/
Hein verloch'nen in 't minst dat hen wederbaart.

12. Waren mijn oogen nu Kranen /
 En mijn Hoofd een water-welch /
 'k Zou dan dag en nachten met bittere tranen /
 Uw verderf beschrepen / ô weelderigh volk.

1673.

A. G.

GOETS-MOEDS ONDERWERP.

Stemme :

Le Baron de Langerak.

1. **H**oe duf en dromig legt gy daar
 Mijn Ziel / wat zijn de reden /
 Dat ik staag met d' hand in 't hair
 Zit en maak een groot misbaar // Op heden / op heden /
 op heden ?
2. Och d' oorzaak is my wel bekend /
 Helaas ! het zijn mijn zonden /
 Daar gy van geboelt bent /
 Die my houden zonder end' // Gebonden :// :// :
 3. Gijp moed / mijn ziel / beur op uw hoofd /
 En wilt uw hulp verwachten /
 Van der Zielen Opperhoofd /
 Die de zonden heeft berooft // Van krachten :// :// :
 4. Gy hoeft (hoe zeer de zonde woed)
 Op hem niet deel te passen ;
 Zijn geweld lest onder voet /
 En gy zijt dooz Christi bloet // Gewassen :// :// :
 5. Hy is een gistelooze Slang ;
 Een Hond / die tand en klauwen
 Heeft verloren overlang :
 Daarom zoud u zijn gepzang // Benauwen :// :// :
 6. Wyl gy een vry-gelaten zijt
 Dooz Christum , zoud gy treuren /

En ne'er-flagtig zijn altijd /
 Zoud'g' nooit het hoofd verblijd // Opbeuren? ://: ://:
 7. Mijn ziel/ neen dat waar t' onbeleest;
 Maar in een vrolijk wezen /
 Gode dank en eere geeft /
 Die u van Krankheid heeft // Genezen. ://: ://:

A. G.

U I T.

't VOORWERP der Ware VREUGD

Stemme:

Qu'il est doux ma belle Climene.

1. **A**ch hoe zoet hoe troost'lijk / hoe heerlijk /
 Ach hoe zoet // Is 't als Christi bloet/
 Reinigt en heiligt ons zondig gemoed /
 Wat is dat wensch'lijk / behaag'lijk / begeerlijk!
 Ach / ach / ach! maar wat is het heerlijk
 Als men dat missen moet!

2. Christen ziel / Benart en verflagen /
 Christen ziel Indien het gebiel /
 Dat u de lasten van 't zondig gekrielt
 Schenen te moep'lijk en lastig te dragen /
 Ach / ach / ach! haar buzen en blagen
 Kunnen niets op u ziel!

3. Haar geweld en kan u niet deeren /
 Haar geweld leid neder gebelt;
 Jesus dien grooten en machtigen Held /
 Zal al haar woedend' getier van u heeren.
 Ach / ach / ach! de blijdschap des Heere
 Van tot uw sterkte stelt.

U I T

A. G.

T S

Z A

GEESTELYCKE
ZAMEN-ZANG,

VAN

J E S U S,

En een nog

WERELD-GESINT CHRISTEN.

Stemme:

De Mey die komt ons by, &c.

Jesus.

1. **M** Et re'en begaafde Dier,, Hoo? hfer
 Waar blucht en plt gp zoo angstvallig heen?
 Wat is het dat u dwingt // En dzingt/
 Hoe zijt gp dus ontbloot van Geest en re'en?
 Kent gp uw Herder niet // Dat gp dus hoo? my bliedt?
 Heb ik u niet (mijn Schaaphen teer)
 Van jongs op geboed't
 En krachtig gehoed't?
 Wat wilje doch meer?

Christen.

2. 't Is zoo; maar Jesus / ach! Wat mag
 't My baten dat gp op-zicht op my neemt?
 Ik word van elk gesmaad // Gehaat
 En uit de gunst van yder een verbzeemt.
 Ik zie dat Wippt op Wippt // Verby my heenen schampt/
 Ik ben in aenzien / staat / nog Eer/
 Elk kijkt van ter zp'
 En schimp-lacht op my /
 Dat smert my te zeer.

Jesus

Jesus.

3. Om dat u elk beracht? Verwacht
 Op van de Wereld meer heil als van my?
 Is 't daarom dat gy blied? Och ziet
 Nog wat gy doet; bedaar u zelven by.
 Die d' Wereld booz my verkieft // De Wereld en my ver-
 lieft;
 Die ietwat / wat het zy op Ward'
 Staat / Hoogheid / Vrouw / Kind /
 Meer als my bemint/
 Is mijnder niet waard.

Christen.

4. Men ziet uw' Schapen Hoop // Ten proop
 Gestelt / booz 's Wolfs- en Wilde Zwijn-gebzoed;
 Zy schudden bars den hop // Daar op
 En kijken 't aan met een bergrimde moed.
 Haar Herders worden lauw // Lashertig / loom en
 flauw /
 Haar' wakend' Honden staan verstomt/
 Verlegen / verzuft /
 Het Wild haar herbluft
 Dat los op haar komt.
 5. Wie is 't die daar houd stal // Daar 't al
 Verniet word? immers elk die plaats verlaat;
 Daar 't rijtend' weed gebiert // Omzwiert
 En dat de muil daar tegen sparren gaat?
 Die daar in blijvend' is // Genaakt 't berderf getwis;
 Ik zoek veel liever heil en rust;
 't Aansttaande gebaar
 Omblid' ik; want daar
 In heb ik geen lust.

Jesus.

6. Is dan mijn Arm verkort? Hoe word

Dus

Dus aan mijn macht getwijffelt rechte boort ?
 Wel meent gy dat ik slaap // Mijn Schaap /
 En niet en weet wat my te doen behoort ?
 Ik zal eens met mijn Straf // Waakzuchtig komen af /
 Dan als de Wolf en 't rijtende Dee /
 Het minst my verwacht /
 Maar luyeren zacht /
 In dertelle Dree.

7. Mijn liebe Schaapje blijed // Dan niet /
 Weest nueht'ren / waakt / zijt blijtig in 't gebed.
 Ik houd' een toom en band // Ter hand /
 Daar ik die Beesten vast houw' in bezet /
 Zy kunnen niet meer quaat // Als ik haar toe en laat /
 Al zijnze binnsig / snel en blug /
 Dan als z' op u gaan /
 En ballen u aan /
 Ik rukze te rugg'.

8. Wel aan dan grijpt dog moed // Gy moet
 Niet blugten; neen / 't is nu geen bluchtens tijd ;
 Maar stel u sterk te weer // 't Geweer
 Van uw Geloob' ter hand neemt ; balt den strijd
 Wy lastig / hard en zwaar // Ik zal u / in 't gevaar /
 Bewaren door mijn kracht ; al 't woen /
 Dan 't razend' Gediert /
 Zal u / hoe het tiert /
 Geen hinder aandoen.

A. G.

U I T

WEER-

WEERGADELOOZE LIEFDE.

Stemme :

Mon Confesseur est rude, &c.

1. **R** Har voorwerp van mijn Liefde /
 Mijn waarde Sulamith ,
 Mijn Bloet-schat / mijn Geliefde /
 Die mijne Ziel bezit ;
 Hoe / wilt g' voor mijn zuchten /
 En smeken altijd vluchten /
 Ach Ziel-lief / hoe is dit ?
2. Hoe / wierd g' ooit bewogen /
 Voor 't geen ik heb gele'en /
 Tot Liefde / en mededogen /
 Daar 'k leed om u alleen /
 Zint my mijn Moeder baarde /
 Tot dat ik van der Arde
 Moest scheiden / met gesteen.
3. Kom zie dog eens te rugge /
 Hoe ik het binnig slaan /
 Der Beuls / op hoofd en rugge /
 Om u heb / uitgestaan ;
 En hoe de qualster-kladden /
 Mijn droevig aanzicht hadden /
 Bedekt en overla'en.
4. G' waart als doen vol schulden /
 Die 'k voor u heb geboet /
 Nog heb ik moeten dulden
 Dat my mijn dierbaar bloet
 Werd afgetapt ; mijn leven
 Heb ik voor u gegeven ;
 Maakt zulx niet uw gemoed ?
5. Kom gaan wy met ons bepen /

Op 't kneeklig Galgen-beld;
Laat daar uw' oogen wepen/

Ziet daar een Kruis gestelt/
Waar aan der Beulen buisten/
My / uwerthalven / kruisten/
Met een verwoed geweld.

6. Daar wierd ik op gebonden/
Genagelt en gehecht.

(Ik z' nog voor die wonden!)

En zoo om hoog gerecht /
In 't oog van groote Scharen/
Van Volk'ren die daar waren
Beschouwers van dat Recht.

7. Die heb ik moeten lijden /
Eer ik voor u voldeed;

En eer ik u bebrjden
Kon van 't aanstaande leet /
Dat gy ten eeuw'ge dagen/
Zoud hebben moeten dragen;
Toont dat gy zulx wel weet.

8. Gy wilt u Lief bedaren /

Gun' my uw' liefde / daar
Ik u om smeeke; waren /
U Zinnen mywaarts. Maar
Wilt gy my nog versnaden /
Ziet dat mijn ongenaden /
Uw ook niet wederbaar'.

A. G.

U I T

SULA.

SULAMITS ANTWOORD.

Stemme:

Mijn Lieffte gy zijt ongestadig; &c.

1. **G**ij hebt my Heer tot staan betwogen/
 Dooz uw aantrekkelijke taal;
 Dat ik ben van u weg geblogen
 Was om dat 's Wereldsch pracht en praal /
 Glorij / Hoogheid / Staat en Eere
 't Doozwerp was van mijn begeeren;
 Dat alleen was 't dat mijn ziel
 Van u Heer te rugge hiel.
2. Gy hebt my dooz uw zelfs verkregen/
 En uit des Duibels klauw verlost;
 Mijn Heil was 't doozwerp van uw Zeege;
 Maar 't heeft uw dierbaar bloet gekost.
 Zouw ik u niet ziel en zinnen/
 Van niet lieben en beminnen
 'k Was de snoodste van der Werd' /
 En de Hel booz Eeuw'ig waard.
3. Ik wil mijn hert dan los gaan maken
 Van 's Wereldsch blinkend ydel niet;
 Ik wil mijn Eigen zelfs verzaaken/
 En leven onder uw gebied;
 'k wil u stem alleenig hoozen/
 Geen ding kan my meer behozen/
 Want ik zie en merke dog/
 's Wereldsch leugen en bedrog.
4. Dat komt gy booz mijn oog t' ontdekken;
 Dus zie ik meerder als ik plag.
 Wilt my nu vorder tot u trekken/
 Op dat ik u nabolgen mag;
 Staar mijn hert / mijn ziel en zinnen/

Doet my anders niet beminnen/
 Hier op Ward' als u / o Heer!

Dat is 't al dat ik begeer.

5. Ik bid u kom dan zoete Jezu,
 Kom maak uw' woning binnen my;
 Geef' my de zekerheid / door dees u
 Genade / dat ik uw' zyn.

Herte Vriend / mijns ziels beminde
 Wilt my zoo aan u verbind' /

Dat ik ooit van uw' geley /

Liefd' en toezicht / wijk nog schey.

A. G.

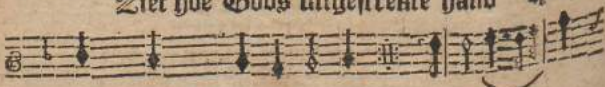
U I T.

N E D E R L A N D S B A N.

O

Rwaaik baldadig Nederland / Ont-
 Ziet hoe Gods uitgestrekte hand heeft

luik uw' sluim'rend oogen;

't wraak-zwaard uitgetoogen Om u met een

gansch zware slag / Hard te treffen / Ne'erland /

ach! Merk op eer dien dag vol wraak // A genaak.

2. Onbandig en Hoozn-zieke Hoe /

Die

Die 't jock u gaat ontwoelen/
 Op past op slag van zweep nog roe'/
 Die d' Hemel u doet voelen.
 Het raakt uw koude Kle'eren niet
 Dat uw Vader toornig ziet/
 Hoe hy waar schouwt/dreigt en staat// 't Doet geen baat.

3. Een wisse tegen menig werf/
 Van Landen en van Steden
 Hunn' onbermydelijk verderf;
 Dat met gezwinde schreden /
 Tot u aan stappen komt / o Land!
 Vertel / vol van zond' en schand;
 Die geen ding min lyden meught // Als de Deugd.

4. Hoe pff'lyk een gruwel zy
 Het word in u gebonden;
 Bedrog / gebeinsheid / huich'larp /
 Zijn uw geringste zonden;
 De Hoogmoed / trotsheid / nijd en haat /
 Zijn den band van peders Staat;
 Die zich daar me'e redden kan // Dat 's een Man.

5. Een Gods-dienst zonder God en Geest/
 Die maar hervormt genoemd // word /
 Die p'ijst men schoon die allermeeft /
 Ind' heill'ge Bla'en gedoemt // word.
 De Heilichheid en geest'lykheid/
 Paulw-om-en boorzichtigheid/
 Noemt men dwaling / Kettery // Quakerp.

6. Die een boom Christen t' hant wil zijn/
 Moet Bozgerlyk maar leven;
 Dat hy zich maar een weinig pijn'
 Geen argernis te geben.
 Hy die maar zoo boorzigtig leeft/
 Dat hy pder 't zijne geest/
 En boozts doet als pder doet // Die is broed.

7. Die Leeraers die de Christ'lykheid/
 Uit alle banden slaken /

Die van der Chrift'nen Dypigheid/
 Een toom'loos leven maken;
 Die trachten zoo veel pder mag/
 D' Heill'ging van des Heeren Dag
 Af te bzeken/ o die Mans / Dienen t' hant.
 8. Waer wil dit heenen / zinloos Land?
 Zoo Godt leeft / zou hy dulden
 In u zoo een verdorve stant/
 In einddelooze schulden?
 O ja / hy leeft dien groote God/
 Die eerlang tot gruis u knot /
 Zoo g'u booz hem niet verne'ert // En bekeert.

1668.

A . G.

U I T.

D E

W A R E S T A A T - S U C H T.

Stemme / 's Konings Balen.

1. **H**oe moedig is den Mensch wanneer
 Hy word in hoog een top van eer/
 En staat gehijst en op geheven.
 Zijn hert vol Staat-zucht en zijn oog/
 Die vliegen met Icarus al om hoog/
 Tot dat hunn' wieken haar begeben/
 Tot dat hunn' wieken haar begeben.

2. Hy blinkt een wijl met glans bezaalt.
 Zoo lang 't geluk zijn Staat bestraalt/
 En licht een wonder op der Aerde;
 Maar zoo 't geluk hem 't aanzicht keert/
 Elk die hem had onzien / gedient / geeert
 Beklad met smaat zijn eerste waerde. ://:

3. Maar

3. Maer die zijn zucht na d' Hemel stuurt/
 En des zelfs Heerlykheid / (begluurt
 Met puik van zuid're Zonne-schijnen)
 En wenscht / als Koning / eeuwiglyk
 Te heerschen in dat Zalig Hemelryk/
 Welk Staat en Hooghe' en nooit verdwijnen. ://:

4. O die / die wenscht een groote zaak/
 Die's Wereldsch Staat Eer en Vermaak/
 Te boben gaat. Zijn blytig poogen/
 't Beloof bestendig ingelyft/
 Zijn Ziele-tochten / dzytig noopt en dzyft/
 Na dat onseilbaarlyk verhoogen. ://:

5. O God / die 't goed in ons verwekt/
 Bestuur mijn Herts-tocht / leid en trecht
 Mijn Ziel verr' boben d' Wardsche dingen;
 Op maak my daar van los en byp/
 Op dat ik tot het eeuwig Hemelsch / my/
 En all' mijn dzyften / op mag dzyngen. ://:

A. G.

U I T

M 2

BLADT.

BLADT-WYZER

Van de

GEZANGEN.

- Z**eege-praal, over de Dood van d'Eerzame, Vroome,
Godzalige ende wel in God-geoeffende Jongelingh
D. Philippus van Zorgen.
- Noodiginge tot het Beschouwen van Jesus. Fol. 1
- Eerste Boeck, en Eerste Gezag. 20
- Het II. Deel. Dat God meer in Jesus is als in den Hemel,
de Sonne, of eenig ander Hemelsch Schepsel. 22
- Het III. Deel. God is meer in Jesus, als in alle aerdsche
Schepselen, meer in Hem dan oyt in Adam, of eenigh
ander Mensche. 24
- Het IV. Deel. Jesus bewesen God te zijn, door de Tex-
ten van het Oude Testament. 27
- De Werelt Ontmaskert, door Monfr. Foucquet. 30
- Na-klacht, over het groot Verlies, en schadelijk Af-
sterven, van den E. G. en Hoog-G. Heer *Gijssbertus*
Voetius. 32
- Tegen-zangh. 33
- Weder-zangh. 34
- Aen mijn Waerde Groot-Moeder *Van Zorgen*, Tredende
in haer 82. Jaer 1670. 35
- Aen Me-Juffrouw, en Waerde Moeder, op haer Geboor-
te-dagh, den 8. April N. S. 1675. zijnde nu 50. Jaer. 37
- Begroetingh aen mijn Oudste Broeder *Leonard van Zor-*
gen, tredende in sijn 24. Jaer. 39
- Op de Verjaerdagh van mijn Oudste Broeder, tredende
op den 5. February Ouden-st. 1676. in sijn 25. Jaer. 41
- Verjaer-lied aen mijn Oudste Broeder *Leonard van Zor-*
gen, wanneer hy op den 5. February Ouden-st. sijn 25.
Jaer

B L A D T - W Y Z E R

Jaer vervulde. Eerste twijg van onse tack.	42
Op het Verjaeren, van mijn Neef <i>Philippus van der Vliet</i> , tredende op den 21. December Nieuwest. 1675. in zijn 20. Jaer.	45
Aen mijn Neef <i>Philippus van der Vliet</i> , als hy op den 21. dagh van Winter-maend des Jaers 1676. oock intrad in zijn 21. Jaer. Broederlijke Neef, die my.	47
Aen mijn bysondersten Vriend, mijn Heer <i>Johan van der Haer</i> , wanneer de tijd van sijne vordering in de Rechten op handen was.	50
Een duyts Sapphicum, drie a vier extemporaneum.	55
Ter Bruyloft, van de Eersame en seer Discreten <i>Goossen van Wyck</i> , en de seer Deughtsamen en Eerbare <i>Haesje van Doorn</i> , in den Egt versamelt den 2. February Ouden-stijl 1670.	56
Geboorts-Vermaningh, aen de Eersame Deughtrijcke Jonge-Dochter <i>Maeyken van Wyck</i> , verjaert den 11. Juny 1667. Oud 28. Jaer.	58
Een Ziel zijnde in 't gevoelen van Gods Liefde. <i>Ich heb nu eens gebonden.</i>	50
Punt. dichten of Epigrammata. Bedenckinge over Michas 6: 9. <i>Hoort de Roede, ende wiese bestelt heeft.</i>	63
<i>Petri Gallicinium</i> , of 't Hanc-gekray van <i>Petrus</i> .	63
Bedenckinge over Matthei 6: 28 <i>De Lelien spinnen niet.</i>	63
Op de Poorten van Palm, hier over al in de Stad, Anno 1673. op de Intrede van Sijn Hoogheyd.	64
Aen de Heer <i>Egidius van den Bogaert</i> .	64
Op den 30. Psalm, vers 6. <i>Want een oogenblick is 'er in sijnen Toorn, maer &c.</i>	64
Een Gesangh Lutheri. <i>Verheught u liebe Christen Schaer.</i>	65
Niet dan Jesus. <i>Augustinus ginck eens sisten.</i>	67
Morgen-gezangh. <i>Heer! hoe sal ick u bergelden.</i>	72
Een benaude Ziele, klagende tot Godt, over haer drie Doodt-vyanden: ende den Heere om hulpe en bystant aenroepende tegende deselve. <i>Hoe wert mijn Ziel soo seer</i>	seer

B L A D T - W Y Z E R.

- seer besprongen. 75
 Eucharisticum, ofte Danek-dicht. *Hoewel den grooten*
Godt. 77
 Avondt-Gebedt. *O groote Godt! die alles watter*
leeft. 80
 Ziels-worsteling ende Overwinninge, na het genieten des
 H. Avontmaels. *Eplaes / wat ramp / ach! wat el-*
lende. 82
 De lieffelijke Vreughde van een verskerde Ziele, sma-
 kende de soetigheyt van de liefde Christi. *O Mijn*
Ziel / wat soete tijden. 89
 Klachte ende Gebedt tot Jesum, in 't naderen tot sijne H.
 Tafel. *Mijn waerde ziel hoe dus ontstelt.* 92
 Een Ademhalende Ziele, uyt het midden van haer, soo
 lichamelijcke als geestelijcke besoeckingen tot God
 vliedende, ende op haren Vader lieffelijk leunende.
Wat is 't mijn Ziel / hoe dus ontstelt. 96
 Lieflicke Ziel-dwanck, of innige Hertstochten tot *Jesum.*
O Jesu! wat is 't dat u dringht! 99
 Eenfaem gepeins. Heer Jesu Leven, Licht, ja eenig
 Al. 104
 Wee-klagten van Sions Liefhebbers, beantwoort door
 Sions Bruydegom, Uytgeboesemt ter gelegentheyt van
 de Doodt van den Eerwaarden Heer *Jasper van der Haer*,
 Salighlijck overleden in 's Gravenhage, den 15. De-
 cember 1678. Jehova Sions Son. 109
 Het Overgeven van een Geloovige Ziel, aen *Jesum.* 112
 leen Alweerdigh Godt. 120
 Ziels-verlangen, om 't genieten van *Jesum.* *O Lieve Jesu!*
Ziele brindt. 122
 Een antwoord van een Kindt Godts, op de Woorden, als
 Proverb. 23:26. *Ik hoor een stem uyt 's Hemels*
thoon. 124
 Over de Woorden, als Ezech. 15: 5, 6. *Hoe wonder-*
baar zijn u genaden. 127
 Een Sugt tot Jesum. *O soete Jesu, wanneer sal het we-*
sen.

BLADT-WYZER.

sen.	129
Hertstogtige Wenschingen, om van de Wereld en zijn eygen verdurventheyt te mogen verlost, en met <i>Jesus</i> vereenigt te worden. Hoe wort mijn herte Heer.	131
Een Liedt. Op Godt/ vooz wien der Eng'len	136
schaar.	139
Afscheyt, van 't Geselschap van Gods Kinderen. Eenwig/ Heylig/ Hemels Koning /	142
Een Gebedt tot <i>Jesus</i> , van een suckelende Ziel. Ach my! dat ich soo langen tijt.	145
De Volmaakte <i>Jesus</i> , in sijne Liëvelingen volmakende, 't gunt in haer ontbreekt. Zoete <i>Jesu</i> zult're zoetheid.	147
Den alles Vermogende door 't Geloove. Dan als Gods Geest mijn ziel bewerkt.	149
Den Geluk'zaligen Hoveling. Opgeblaze Hobelingen.	151
Volmaakte Eedeldom. Ik loob' en danke God/ zeed eens een Heiden.	153
Liefde-drift. Hoe drifstig is der Liefde gloed. 's Mensch ydel gewoel. Hoe woelt den Mensch om goed op goede schrapen.	154
Eliezer door Aarts Vader <i>Abraham</i> uitgezonden om een Huisvrouw voor zijn Zoone <i>Isaak</i> . Deszelfs reize, wederbaren, handeling en uytkomst. Genesis Cap. 24. Doe Sara levens zat.	156
De Fransche Mode. Idel Land weelig en dertel. Goets-moeds Onderwerp. Hoe duf en dromig legt gy daar.	166
't Voorwerp der Ware Vreugd. Ach hoe zoet/ hoe troost'lyck/ hoe heerlyk.	168
Zamen-zang van <i>Jesus</i> , en nog een Wereld-gesint Christen. Met re'en begaafde Dier,, Hooz hier.	169
Weergadelooze Liefde. Naar voozwerp van mijn Liefde.	170
	173
	Sula-

E23775-I 34/923
BLADT-WYZER.

Sulamits Antwoord. Op hebt my Heer tot staen be-
gen. 175
Nederlands Ban. Ontwaak baldadig Nederland. 176
Ware Staat-sucht. Hoe moedig is den Mensch wan-
neer. 178

E Y N D E.

